

De politie biedt directe hulp. Daarop vertrouwen we, daar kunnen we ook op vertrouwen. Overdag, 'n ochtend, haast het water, in het spitsuur. Zij waakt voor onze veiligheid, voor die van onze kinderen. Zelf als er betakingen vallen...

De politie heeft een verantwoordelijke taak! Daarvan is elke politiemans zich bewust. Achter de schermen werkt een hele organisatie met goed opgeleide mensen en modern materiaal. De politie doet méér dan u denkt.

GOED DAT ER POLITIE IS!

Publicatie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken

'N KWESTIE VAN LEVEN OF

DOOD

Nr. 21

o
pro
vo
ka
de
er 1.

De politie slaat er direct op los. Dat weten we, daar kunnen we over meepraten. Bij demonstraties, bij optochten, op oudejaarsavond. Altijd oppassen voor de politie, waarschuw uw kinderen. Vóór dat er klappen vallen...

Voeit de politie zich verantwoordelijk? De politie op deze foto, voelt zich allerminst verantwoordelijk voor de jongen op de grond, maar wel gehoorzaam aan haar opdrachtgever: de Staat (achter de schermen van deze foto). Politie is fascistischer dan u denkt.

GOED DAT ER POLITIE IS ?

Publicatie: Federatie van Anarchisten in Amsterdam, Karthuizerstraat, 19 25

CLAUS von AMSBERG

provo katie Nr. 2

Signalement:

interview 19.6.65 van ? AFD. 3

BLOND, BLAUWE OGEN, MANNAFTIG POSTUUR : GERMAANS TYPE. 38 JAAR.

DUITSER VAN LAGE ADEL, DIPLOMAAT, BK(?) - FASCIST, ASPIRANT-SEMI-MONARCH.

WAARSCHUWING : EEN IEDER DIE DE ASPIRANT-SEMI-MONARCH SYMPATHIEK
TEGENOEF TREEDT MAAKT ZICH SCHULDIG AAN VERRAAD AAN DE DEMOKRATIE. DEMOKRATIE
BETEKENT : REGERING DOOR HET VOLK . NIET: REGERING DOOR EEN BUITENLANDS DIPLOMAAT
EN ZIJN VROUWTEJE (oockal is die regering niet saadwerkelyk).

A P S C H A F F I N G V A N D E M O N A R C H I E M O E T D E E R S T E S T A P

ZIJN OP WEG NAAR DE

WERKELIJKE DEMOKRATIE : DE

anarchie

OWZ. REGERING VAN HET VOLK OVER ZICHZELF ZONDER CENTRALE REGERING OF STAATSAPPARAAT.

ZIJ VERKLAREN DAAROM DE ASPIRANT-SEMI-MONARCH TOT

PERSONA NON GRATA

PUBLIKATIE: P R O V O , anarchistisch maandblad.

ANARCHISTISSE UITGEVERIJ

provokatie nr. 3

WIE VAN DE 3 is de grootste demokraat?

CARLOS

CLAUS

BERNHARD

Voorman der Carlisten, een F A S C I S T I E S E organisatie, die de INQUISITIE weer wil instellen. Bewonderaar van HITLER-VRIEND Franco. Aspirant-M O N A R C H.

Ex-lid van de F A S C I S T I E S E HITLER-JUGEND en ex-cornet in de WEHRMACHT. Zei over de Jodenmoord: "WIR HABEN DAS NICHT GEWUSZT". PSEUDO-KLAAS. Diplomaat van de autoritaire Duitse regeringen. ASPIRANT-SEMI-M O N A R C H.

Op 25-jarige leeftijd lid van de F A S C I S T I E S E S E R E I T E R - S S. Liet bij zijn huwelijk met Juliana het HORST-WESSEL-LIED spelen. Wegpiraat. Groot jager. SEMI - M O N A R C H.

WIJ WETEN NIET WIE VAN DE 3 DE GROOTSTE DEMOKRAAT IS. WIJ WETEN OOK NIET WAAROM DE ORANJE - MONARCHEN HET NEDERLANDSE VOLK ZOVEEL (EX?) - F A S C I S T E N OPRINGEN. W E G M E T D E M O N A R C H I E ! K L A U S ' R A U S !

DE VAL VAN HET ORANJE - GEZAG ZIJL OOK DE OVERIGE AUTORITEITEN AAN HET WANKELLEN BRENGEN.

Geen monarchie, MAAR, **anarchie!**

PROVO'S FIETSENPLAN

AMSTERDAMMERS!

DE ASFALTERREUR VAN DE GEMOTORISEERDE BOURGEOISIE HEEFT LANG GENOEG GEDUURD. DAGELYKS WORDEN MENSEN-OFFERS GEBRACHT VOOR DE NIEUWSTE AUTORITEIT WAAR-AAN HET KLOOTJESVOLK ZICH HEEFT OVERGELEVERD: DE AUTO-AUTORITEIT. DE VERSTIKKENDE KOOLMONOXYDE IS ZYN WIEROOK, ZYN BEELTENIS VERPEST IN DUIZENDOUD GRACHTEN EN STRATEN.

PROVO'S FIETSENPLAN BRENGT BEVRYDING VAN HET AUTO-MONSTER. **PROVO** LANCEERT DE **WITTE FIETS, IN OPENBAAR BEZIT.**

DE EERSTE **WITTE FIETS** WORDT/IS WOENSDAG 28 JULI OM 3 UUR 'S MIDDAGS AAN PUBLIEK EN PERS AANGEBODEN BY HET AMSTERDAMS LIEVERDJE OP HET SPUI, DE VERSLAAFDE CONSUMENT.

DE **WITTE FIETS** IS NOOIT OP SLOT. DE **WITTE FIETS** IS HET EERSTE GRATIS, GEKOLLEKTIVISEERDE VERVOERMIDDEL. DE **WITTE FIETS** IS EEN PROVOKATIE VAN HET KAPITALISTIES PRIVÉ-BEZIT; WANT

DE WITTE FIETS IS ANARCHISTIES.

DE **WITTE FIETS** KAN GEBRUIKT WORDEN DOOR WIE HEM NODIG HEEFT EN MOET ONBEHEERD WEER ACHTERGELATEN WORDEN. ER ZULLEN MEERDERE **WITTE FIETSEN** KOMEN TOT IEDER VAN HET WITTE VERVOER GEBRUIK KAN MAKEN EN HET AUTOGEVAAR GEWEKEN IS.

DE **WITTE FIETS** SIMBOLISEERT EENVOUD EN HYGIENE TEGENOVER DE PROTSERIGHEID EN VUILHEID VAN DE AUTORITAIRE AUTO. IMMERS EEN

FIETS IS IETS, MAAR BYNA NIETS!

STILLE ONGANG

Amsterdammers!

Het politie-geweld kan de happening om het LIEVERDJE
DE VERSLAAPTE KONSUMENT VAN MORGEN niet
stopzatten. Een happening is een magisch gebeuren
waarop uniformen, sabels en knuppels geen vat
hebben.

vrijdag 13/8 xxx

De anarchistische beweging
volgende parool uit: De anarcho-groep
PROVO geeft het

omgeving
waire
Laten de deelnemers aan de happening het
KATHOLIEKE voorbeeld volgen en langs de imagi-
MAGIESE voorbeeld volgen en langs de imagi-
INGETOGENHEID, STILTE! De deelnemers
houden. door het koolmonoxydegebaar met de zakdoek.
BLOEMEN
aan de voeten van het Lieverdje.

SST! SST! SST! SSST! SSSST!

PROVO-KATIE NR. 6

OPROEP AAN HET INTERNATIONALE PROVOTARIAAT

Wat is het provotariaat?

Alle provoos, beatniks, plainers, nozems, teddy-boys, blouson noirs, gammler, raggare, stiljagi, mangupi, studenten, kunstenaars, kriminelen, a-socialen, anarchisten en ban-de-bombers. Die geen carrière willen maken, die geen geregeld bestaan leiden, die zich voelen als een witte fiets op een autoweg. Hier, in de door koolmonoxyde vergeven asfaltjungles van Amsterdam, Londen, Stockholm, Tokio, Moskou, Parijs, New-York, Berlijn, Milaan, Warschau, Chigao.

Het provotariaat is de laatste opstandige groep in de welvaartslanden. Het proLETariaat heeft er zich onderworpen aan zijn politieke leiders en zijn televisie. Het is samengesmolten met zijn oude tegenstander, de bourgeoisie, tot één groot grijs KLOOTJESVOLK.

De nieuwe klassetegenstelling is: Provotariaat - Klootjesvolk.

Maar het provotariaat is geen "klasse", daarvoor is het te heterogeen samengesteld. Het provotariaat is een DE-KLASSE.

het provotariaat is een anonieme menigte van subversieve elementen

Waarom is het provotariaat opstandig?

Het voorbeeld dat de miljoenen elleboogwerkertjes, suksesjagertjes en maatschappelijke-ladder-beklimmertjes ons geven is al te vervelend.

"SUKSES": een eigen home, een eigen auto, een eigen tv, een eigen vrouw-van-het-jaar, een eigen ijskast, een eigen Positie.

We leven in een smakeloze eenheidsmaatschappij. Het creatieve individu is een uitzondering. Gedrag en konsumpties worden ons voorgeschreven of opgedrongen door de kapitalistische of kommunistiese Big Bosses.

Maar de provoos willen zichzelf zijn!

Zij willen de Creatieve Vrijtijdsbesteders van Morgen zijn!

Weg met Philips, weg met Seven-up, Lexington, DAF, Persil, Prodent.

HET PROVOTARIAAT VERAFSCHUWT DE VERSLAAFDE KONSUMENT.

We leven in een autoritaire maatschappij. De Autoriteiten (niet te verwarren van het Klootjesvolk) bepalen wat er gebeurt, wij hebben er nauwelijks invloed op. We organiseren happenings; de happening is ons aandeel in het gebeuren dat de Autoriteiten ons trachten te onthouden.

Tegen onze wil bereiden de Autoriteiten zich voor op een atoom-oorlog. Overal slaan zij atoombommen op: in Amerika, Rusland, Engeland, Frankrijk en China, binnenkort ook in West-duitsland, Zweden, Indonesië, Israël, India enz. Als de oorlog in Viëtnam zich uitbreidt tot een atoom-oorlog zal waarschijnlijk het hele noordelijk halfrond van de aarde voor mensen onbewoonbaar worden!

De Autoriteiten beslissen over ons leven en onze dood.

HET PROVOTARIAAT IS BANG VOOR DE ATOOM-OORLOG VAN DE AUTORITEITEN.

Dus ligt het provotariaat overal overhoop met de Autoriteiten.

De politie hakt erop in als we demonstreren tegen de atoombom, als we happenen, als nozems (in een onbewust protest tegen deze maatschappij) op hun manier optreden. Op ons, provoos, reageert de politie zijn rancune-gevoelens af.

POLITIE TEGENOVER PROVOTARIAAT = HIËRARCHIE TEGENOVER ANARCHIE.

Het anarchies instinkt van het internationale provotariaat heeft het anarchisme opnieuw geïnspireerd. Vooral de anarchistiese beweging PROVO in Nederland komt uit het provotariaat voort en tracht de provoos in de hele wereld dé-klassebewust te maken.

Wat wil het anarchisme?

KOLLEKTIVISATIE (geen privé-bezit, maar zoveel mogelijk gemeenschappelijk bezit),
DECENTRALISATIE (afschaffing van de Staat, waarvan de regering bijna alle macht bezit),
DEMILITARISATIE (ontwapening, geen hiërarchieën).

Een nieuwe maatschappij bestaande uit een Federatie van zo autonoom mogelijke Kommunes, waarin het privé-bezit afgeschaft is.

Computers zullen in het komende sybernetiese tijdperk het werk van de politici moeten overnemen.

In deze technokratiese maatschappij, gedecentraliseerd in kleinere gemeenschappen, zal werkelijke DEMOKRATIE verwezenlijkt worden.

HET ANARCHISME WIL REVOLUTIE!

PROVO wanhoopt echter aan de komst van Revolutie en Anarchie. Toch put PROVO moed uit het anarchisme; het is voor ons de enig aanvaardbare maatschappijbesouwing. Het is ons ideologies wapen tegen de totalitaire machten die het provotariaat bedreigen.

Als het provotariaat de kracht (nog?) mist voor een revolutie, dan rest ons:

DE PROVOKATIE.

De slimme speldeprik. Onze laatste kans om de Autoriteiten op de vitale plaatsen te treffen. Door provokaties moeten we de Autoriteiten dwingen zich bloot te geven.

Alle uniformen, laarzen, petten, sabels, knuppels, waterkanonnen, politiehonden, traangasbommen en wat men voor ons nog meer in petto heeft moeten in het geveer komen. De Autoriteiten moeten zich laten zien als ware Autoriteiten: de kin vooruitgestoken, wenkbrauwen gefronsd, ogen toornig, links en rechts dreigend, bevelend, verbiedend, vonnissend. Zó zullen ze zichzelf meer en meer impopulair maken en de mensen rijp voor het anarchisme. Zó kan weer een revolutionair klimaat ontstaan; een KRISIS!

De Krisis van de Geprovoeerde Autoriteiten.

De GROTE PROVOKATIE, waartoe wij het internationale provotariaat oproepen.

PROVOCEER, VORM ANARCHISTIESE GROEPEN!

PAS OP PROVOOS, WIJ VERLIEZEN EEN WERELD!

PROVOKATIE NR. 8

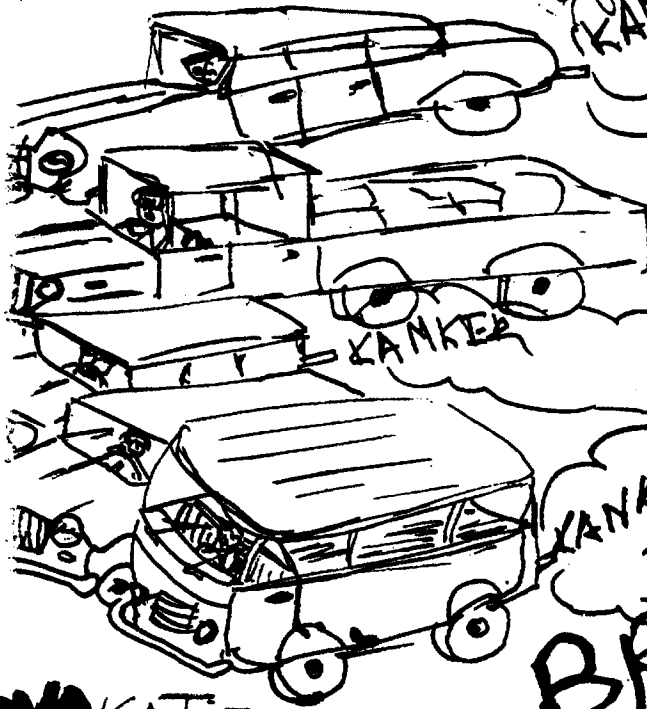
PROVO, anarchistenblad.

Amsterdam, 1965

Valkenburgerstraat 132''''

Wordt verspreid in het Nederlands, Frans, Duits, Engels, Zweeds, Deens, Noors, Fins, Russies, Pools, Japans, Chinees, Papiamento, Spaans, Italiaans, Servies, Tsjechies, Roemeens.

KANKERI!

KANKER

KANKER

KANKER

ZIET U EEN AUTO
DIE VEEL GIF GAS
PRODUCEERT,
NEEM HET KENTEKET

OP, EN BEL TUSSEN
KANKER HALT S + SUUR

TEL. 81206. PROVO
KOMT IN ACTIE; EN WIL
MAKEN KORTE
METTEN.

PROVOKATIE NO. 10

BRAM

BRAM
BRAM

Provo brengt voor het eerst onderstaand rapport op grote schaal aan het licht, omdat wij menen dat de bevolking van Amsterdam recht heeft te weten dat haar lucht nu al verpest is; dat toont dit rapport overtuigend aan. Toch werd dit rapport door het gemeentebestuur als "theoreties" afgedaan, echter niet voor publikatie vrijgegeven. Het rapport laat zien, dat de vestiging van Mobiloil aan het Noordzeekanaal onze lucht zó zal verontreinigen, dat alle geldende luchtverontreinigingsnormen ruimschoots zullen worden overschreden. Daarom deze provokatie: ter controle over de Autoriteiten, door de Amsterdammers zelf.

ONDERZOEK NAAR HET VOORKOMEN VAN SO₂ IN AMSTERDAM.

Inleiding. In Amsterdam is het onderzoek naar het voorkomen van SO₂ in de atmosfeer in de loop van 1964 op gang gekomen. Er worden SO₂ metingen gedaan op een aantal vaste punten en met behulp van een meetauto worden waarnemingen gedaan op variabele punten. De metingen worden uitgevoerd met impingers waarin zich een oplossing van 0.1 M chloor-mercuraat (Na₂ HgCl₄) bevindt. Op de vaste meetpunten wordt gedurende 24 uur lucht door een impinger gezogen met een snelheid van $\pm 2 \text{ m}^3/24 \text{ uur}$. D.m.v. een schakelklok wordt om 0 uur van de ene op de andere impinger overgeschakeld. De metingen met de mobiele opstelling geschieden eveneens met impingers. De duur van deze metingen is een $\frac{1}{2}$ uur en de doorzuigingsnelheid bedraagt ongeveer 600 liter per uur.

Het in werking komen van het meetnet van vaste punten voor het bepalen van SO₂ dagmiddelen is geleidelijkaan verlopen. Het eerste punt (A) op de Nieuwendammerdijk 292 in Nieuwendam ging draaien op 30 januari 1964. Eind september 1964 volgde punt B aan de Buikslotermeerdijk nabij Nieuwendam. Eind september 1964 kwamen de punten C, Beemsterstraat/Nieuwendam en D = Wingerdweg ten westen van het N.H. in werking. Eind november volgden ten slotte de punten E = volkstuinen, Buitenzorg/Moeuwenlaan; F = Ponthaven, Aambeeldstraat; G = Schellingwoude en H = Adema van Scheltemaschool. Al deze punten zijn gelegen in Amsterdam-Noord.

Begin februari 1965 zijn opnieuw 3 meetopstellingen in bedrijf gekomen, zodat op dit moment op 11 punten 24 hr luchtmonsters worden verzameld welke op SO₂ gehalte worden onderzocht. Het is de bedoeling dat het net van 11 punten op korte termijn met nog 4 punten wordt uitgebreid.

Met de meetauto zijn vanaf augustus 1963 op 2 of 3 middagen per week $\frac{1}{2}$ uur waarnemingen verricht zowel in Amsterdam-Noord, als ook in Amsterdam ten zuiden van het afgesloten IJ ("de stad"). Verreweg de meeste waarnemingen zijn echter in A'dam-Noord gedaan.

Een principiëel verschil tussen de onafgebroken doorgaande 24 uur waarnemingen op de vaste meetpunten en de $\frac{1}{2}$ uur waarnemingen met de mobiele meetopstelling is, dat met de laatste getracht wordt om SO₂ in de buitenlucht te bepalen op die plaatsen waar hoge concentraties verwacht kunnen worden, d.i. in de rookbaan van grote bedrijven, door het continue karakter van de 1e methode ontbreekt daaraan een specifieke gerichtheid.

Resultaten. Van de 24 uur waarnemingen worden de uitkomsten vermeld afkomstig van de punten A t/m H alle gelegen in Amsterdam-Noord. Op ons laboratorium aan de Nieuwe Achtergracht 100 zijn met enkele onderbrekingen gedurende oktober, november, december 1964 en januari 1965 3 maal per week 24 uur SO₂ bepalingen gedaan op dezelfde wijze als op de punten A t/m H. Het meetpunt bevindt zich op de 4e verdieping van de G.G. en G.D. aan de zuidzijde van het gebouw.

De resultaten van deze metingen zijn vermeld onder letter T. In tabel I staan de uitkomsten van de punten A t/m T. In figuur 1 zijn de relatieve frequentieverdelingen van de SO₂ daggemiddelen op de punten A t/m H in blokdiagramvorm weergegeven. De klassebreedte van de histogrammen E t/m H is 2 maal zogroot genomen als van de punten A t/m D aangezien op de punten E t/m H nog slechts 65 waarnemingen waren verricht. Uit fig. 1 blijkt dat op alle meetpunten de meeste uitkomsten lager zijn dan $200 \mu \text{ gr. SO}_2/\text{m}^3$. De gemiddelde waarnemingen over het tijdvak december 1964 - januari 1965 overschrijden niettemin op alle punten uitgezonderd punt G (Schellingwoude) de Russische norm van $150 \mu \text{ gr. SO}_2/\text{m}^3$ per 24 uur (zie tabel 1).

Uit tabel I blijkt voorts, dat op alle punten in één of meer gevallen een waarde wordt overschreden van $400 \mu \text{ gr. SO}_2/\text{m}^3$ (Immissionsgrenzwert für Dauereinwirkung im Raume Ingolstadt, Bayern-Artikel in: "Staub" 24, 1964). Ook een waarde van $500 \mu \text{ gr SO}_2/\text{m}^3$ wordt op alle punten in A'dam-Noord één of meermalen overschreden. Op het punt F = ponthaven Aambeeldstraat is dit zelfs 6 keer, of in 9,2 % van het aantal waarnemingen gebeurd. De metingen naar SO₂ in de buitenlucht verricht op ons laboratorium (punt T) geven een indruk van de achtergrond verontreiniging in de stad. De gemiddelde uitkomst van 43 waarnemingen was $200 \mu \text{ gr. SO}_2/\text{m}^3$ waarmee de Russische norm ruim wordt overschreden.

In 2 gevallen werd een concentratie gemeten groter dan $400 \mu \text{ gr. SO}_2/\text{m}^3$ (nl. 408 + 405)

In tabel II zijn de waarnemingen van de periode december 1964 - januari 1965 (28 november 1964 t/m 31 januari 1965) op de punten A t/m H ingedeeld naar de windrichting zoals deze in de betreffende 24 uur gemiddeld was.

Uitgerekend is de gemiddelde SO₂ conc. per 24 uur in de windrichting.

TABEL II.

Windrichting	Frequentie windrichting	Gemiddelde SO ₂ conc./24 uur in μ gr./m ³ in de windrichting.							
		A	B	C	D	E	F	G	H
N	1	12	19	17	17	43	-	15	63
NNO	1	63	42	46	33	43	130	39	126
NO	4	84	40	35	60	61	200	45	112
ONO	5	84	66	63	69	77	634	77	79
O	4	118	112	100	115	214	356	74	104
OZO	1	157	210	116	202	489	359	1	232
ZO	3	134	168	141	251	232	189	120	319
ZZO	4	170	372	131	172	213	141	74	184
Z	9	355	290	244	196	207	151	173	179
ZZW	6	166	193	244	144	172	108	98	122
ZW	11	275	179	244	192	166	163	131	209
WZW	7	161	140	142	168	126	186	184	154
W	2	68	144	105	158	234	154	374	172
WNW	2	124	102	77	234	200	176	204	134
NW	2	43	27	18	118	74	86	40	44
NNW	1	47	18	4	156	189	97	32	60

In figuur 2 zijn deze uitkomsten grafisch weergegeven in de vorm van zwaveldioxyde-windrozen. In de figuur zijn de meetpunten met de SO₂-windrozen volgens de ligging ten opzichte van elkaar en t.o.v. de schoorstenen van de oude en nieuwe zwavelzuurfabriek van Ketjen N.V. op schaal getekend. Duidelijk blijkt, dat de hoogste SO₂ concentraties op de 8 meetpunten gevonden worden als de wind via het complex Ketjen het meetpunt bereikt.

Het aantal waarnemingen op punt A is verreweg het grootste nl. 277 en leent zich daarom het beste voor een nader statistisch onderzoek.

In onderstaande tabel III zijn deze waarnemingen in een 10-tal afrondingsklassen ingedeeld. Het klassemidden wordt gebruikt als aanduiding voor de betreffende afrondingsklasse. Uitgerekend is tevens het percentage waarnemingen dat onder de als klassemidden aangeduide grenzen blijft.

TABEL III.

concentratie	aantal waarnemingen	% beneden de grans
(n.a. = n.a.)	4	0
niet aantoonbaar	73	1,5
< 5 μ gr.SO ₂ /m ³)	63	28,3
125	49	51,5
175	32	69,5
225	23	81,3
275	10	89,7
400	14	93,3
625	3	98,5
850	1	99,6

In figuur 3 zijn de berekende % op logaritmisch waarschijnlijkheidspapier uitgezet tegen de grenzen. Door de punten is een rechte lijn te trekken. Bij interpolatie blijkt, dat de Russische norm van 150 μ gr/m³ in 40 % van de waarnemingen wordt overschreden, de grens van 400 μ gr/m³ in 5 % van de gevallen en de grens van 500 μ gr/m³. De Engelse 15 minuten MACwaarde van 1300 μ gr/m³ of 0,5 ppm, welke omgerekend m.b.v. de tabel van Wippermann neerkomt op 670 μ gr/m³ per 24 uur, wordt in 1,2 % van de waarnemingen overschreden. Bij extrapolatie blijkt dat verwacht kan worden dat de grens van 1000 μ gr/m³ in 0,2 % van de gevallen zal worden gepasseerd.

In de periode september 1963 - september 1964 zijn totaal 327 $\frac{1}{2}$ uur SO₂ waarnemingen gedaan. Aangezien deze waarnemingen gericht waren op het vaststellen van de verontreinigingsbijdrage van een bepaald bedrijf of concentratie van bedrijven zijn de cijfers ook als zodanig ingedeeld. In tabel IV staan de resultaten.

TABEL IV.

Gebied	aantal waarn.	SO ₂ μ gr/m ³ gemiddeld	SO ₂ μ gr/m ³ max.	Russische MAC % > 500 μ gr/m ³	Duitse MAC % > 750 μ gr/m ³	Engelse MAC % > 1200 μ gr/m ³
Omg. Ketjen	155	240	1160	6,4	1,9	0
Omg. Papaverweg (Carbidfabriek (Vuilverbranding (Centrale Noord	118	240	1311	10,2	3,4	0,8
omg.cent. Hemweg	26	200	600	7,7	0	0
stedelijk gebied winter	22	289	700	18,2	0	0
" " zomer	6	47	69	0	0	0

Meetpunt	Aantal waarnemingen	Gemiddelde SO ₂ -conc. in μ gr/m ³ Gehele periode	per 24 hr conc.		conc. in μ gr. SO ₂ /m ³	
			dec. '64-jan. '65		Min.	Max.
A	272	30-1-'64 - 31-1-'65	127	187	2	865
B	187	29-7-'64 - 31-1-'65	137	177	1	624
C	128	25-9-'64 - 31-1-'65	135	156	3	613
D	131	25-9-'64 - 31-1-'65	143	156	9	452
E	65			176	35	685
F	65			222	45	1432
G	64			132	15	541
H	65			162	34	608
I	43	1-10-'64 - 31-1-'65	200		46	408

Meetpunt	Duitse norm		Aantal waarnemingen		Engelse norm	
	Aantal waarnemingen > 400 μ gr/m ³		> 500 μ gr/m ³		Aantal waarnemingen > 1200 μ gr/m ³	
	Totaal %		Totaal %		Totaal %	
A	6	2,3	4	1,5	1	0,4
B	10	5,2	4	2,1	0	0
C	4	3,1	3	2,3	0	0
D	3	2,3	1	0,8	0	0
E	2	3,0	1	1,5	1	1,5
F	8	12,3	6	9,2	2	3
G	4	6,2	1	1,6	0	0
H	1	1,5	1	1,5	0	0
I	2	4,7	0	0	0	0

In fig. 4 staan de relatieve frequentieverdelingen van zowel de waarnemingen uit de omgeving van Ketjen als van de Papaverweg grafisch weergegeven. Uit de cijfers blijkt dat de Russische norm van 500 μ gr/m³ regelmatig wordt overtroffen. De Duitse MACwaarde van 750 μ gr/m³ gemeten over 30 minuten, welke volgens V.D.I. richtlijnen per uur 1 maal overschreden mag worden, wordt enige malen overschreden, waarbij opvalt dat dit in het gebied beïnvloed door het complex Papaverweg vaker gebeurt dan in het gebied beïnvloed door Ketjen. De tamelijk korte waarnemingsperiode maant ons echter tot voorzichtigheid bij het trekken van conclusies.. In de omgeving van de Papaverweg werd zelfs éénmaal de weinig strenge Engelse MACwaarde van 1200 μ gr/m³ (verkregen door omrekening volgens Wippermann van de 15 min. MACwaarde) overschreden.

Worden de waarnemingen uit de omgeving van Ketjes in 13 afrondingsklassen ingedeeld en worden de percentages beneden de respectievelijke grenzen uitgerekend dan ontstaat het beeld dat tabel V geeft:

Concentratie μ gr/m ³	aantal waarnemingen	% beneden de grens.
n.a.	0	0
50	31	0
150	51	20,1
200	28	53,2
350	18	71,4
450	16	83,1
550	2	93,6
650	4	94,8
750	1	97,4
850	0	98,1
950	1	98,1
1050	1	98,7
1150	1	99,4

Ook deze percentages zijn in fig.3 uitgezet tegen de grenzen. Bij interpolatie blijkt, dat de grens van 500 μ gr/m³, de Russische MACwaarde in 12% van het aantal waarnemingen zal worden overschreden. De in Ingolstadt (zie voor) genoemde ½ uur SO₂-concentratie van 750 μ gr/m³, welke daar bij 5x overschrijding per 24 hr. aanleiding geeft tot vooralarm, zal hier in 3% van de waarnemingen worden overschreden. Bij extra-polatie vinden wij, dat verwacht kan worden, dat de Engelse MAC-waarde van 1200 μ gr/m³ in 0,4% van het aantal waarnemingen zal worden overschreden, altans bij de huidige meetfrequentie.

Samenvatting. Zowel uit de 24 uur waarnemingen als uit de ½ uur waarnemingen kan besloten worden dat A'dam-Noord in sterke mate beïnvloed wordt door de daar gevestigde industriën (Ketjen) en grote bedrijven (Centrale Noord). De in fig.2 geschetste SO₂ windrozen duiden onmiskenbaar op de verontreiniging van SO₂ door de zwavelzuurfabrieken van Ketjen N.V. Dit wordt bevestigd door de incidentele ½ uur waarnemingen. Ook de verontreinigende invloed van het complex Papaverweg en van de Centrale Hemweg met de laatste methode duidelijk aangetoond. De Russische norm en ook de Duitse norm worden regelmatig overschreden. Zelfs de weinig strenge Engelse norm wordt zowel bij de 24 uur als bij de ½ uur waarnemingen een enkele maal overschreden. Er blijkt voorts, dat in de stad met een aanzienlijke achtergrondconcentratie rekening moet worden gehouden.

manifest

12

aan het amsterdamse provotariaat

Het spel van provokatie en kontra-provokatie heeft geleid tot de crisis van de geprovoceerde Autoriteiten. Wij hebben geïmproviseerd bij het Lieverdje en op 10 maart, de Autoriteiten hebben kontra-geïmproviseerd door politieke acties op 10 en 19 maart. Het Klootje volk heeft van schrik de Boeren Partij aan een overwinning geholpen, de Autoriteiten laten zich nu zien zoals ze zijn: Alle uniformen, laarzen, petten, sabels, knuppels en samscholingsverboden worden tegen het provotariaat in het geweer gebracht. Nu is de crisis geschapen waarin het gezag zich door zijn autoritaire maatregelen impopulair maakt en onze anti-gezagspropaganda effect kan hebben.

Met het amsterdamse provotariaat moet nu een slim spelletje gaan spelen. De crisis mag zich nog niet ontladen in een directe botsing met de Autoriteiten. Want zij verlaten hun tactiek van knuppel-geweld en zijn voornemens over te gaan (art. 186) tot massale arrestaties en spoed-berechting. Voorkomen moet worden dat de gelederen van het actieve provotariaat middels vrijheidsstraffen fataal dunnen.

Daarom moet het Monster van Amsterdam een lijf aan lijf gevecht met het Blauwe Gespuis vermijden. Laat het veelkoppig Monster als een panter zijn, die tergend om zijn tegenstanders heensluit. Tijdelijk moeten wij een geweldloze koeksistentie tussen klootjesvolk en provotariaat prediken.

Wij richten een WARNING aan het provotariaat zaterdagavond 26 maart niet naar het Lieverdje te gaan. Daarentegen zal er zaterdagmiddag 2 april een demonstratie worden gehouden van het "Comité 19-3-'66", waaraan o.a. PROVO meewerkt.

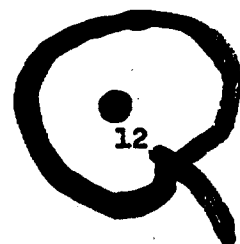
De demonstratie begint om 3 uur bij de Dokwerker en eindigt op het Museumplein. Het comité stelt de volgende eisen:

1. De politie moet verantwoording verschuldigd zijn aan de gemeenteraad.
2. Het politiecursus moet gesaneerd worden.
3. De burgemeester moet democratisch verkozen worden.

De demonstratie zal uiterst ordelijk en volstrekt geweldloos zijn. Op provokaties van de politie mag niet worden ingegaan.

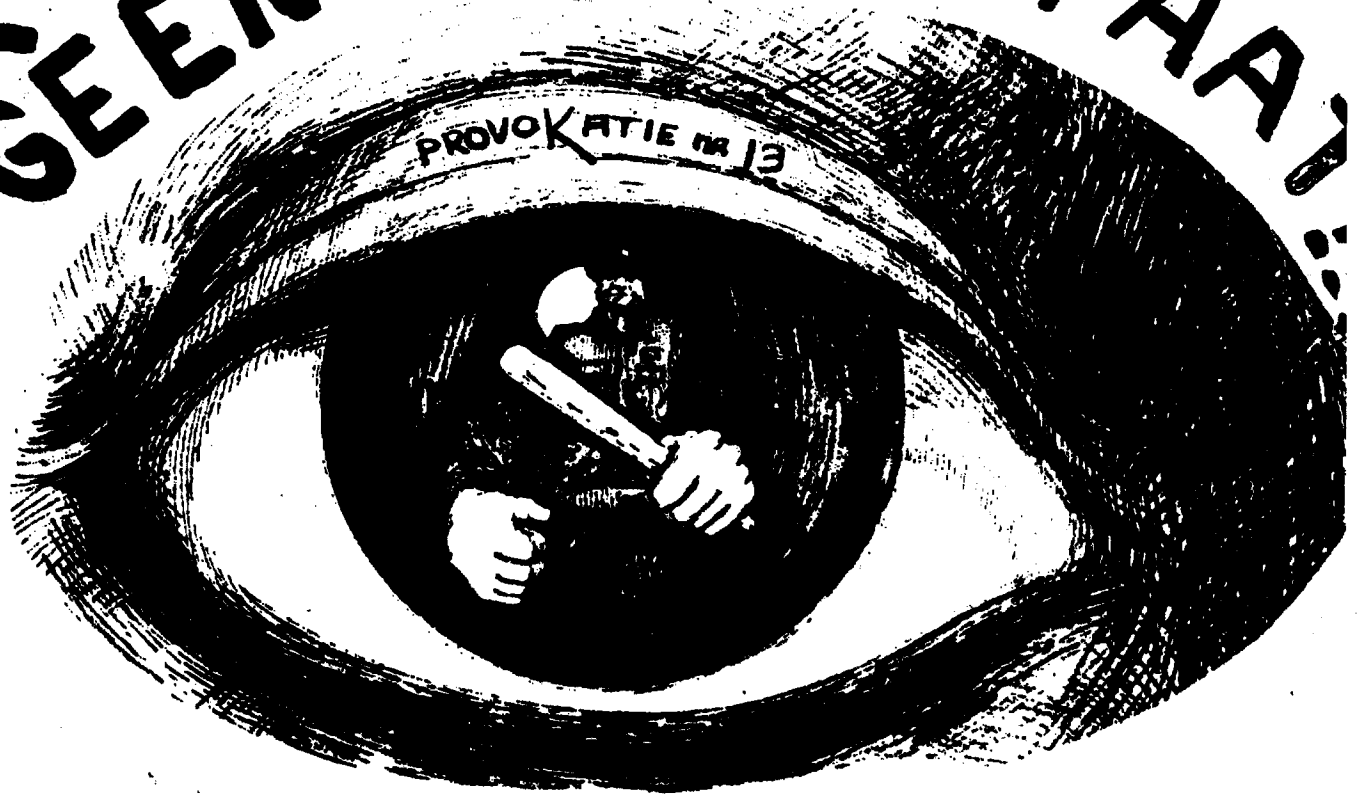
Het comité streeft dus niet naar afkoeling, zoals de burgemeester, maar naar oplossing. Voor de vorming van een grote, anti-autoritaire new left-beweging heeft PROVO zich volledig achter dit comité geplaatst.

Het Lieverdje kan tevreden zijn. De macht van het provotariaat wordt hem duidelijk getoond als het zaterdagavond 26 maart stil is op het Spui. Onder deze omstandigheden zou een happening geen happening zijn, maar een automatisch mechanisme dat het provotariaat alleen maar kan schaden. Onze macht moet zich op 26 maart manifesteren in een algemene ABSENTIE-HAPPENING.

13

GÉEN POLITIESTAAT

Z
A
E
R
D
A
2
A
P
R
I
L

DEMONSTRATIE TEGEN GEWELDDADIG

aanvang: 3 uur
bij de DOKWERKER

Door het demonstratieverbod
opgelegd aan het Komitee 19-3-66,
negeert van HALL opnieuw het
RECHT OP VRIJE MENINGSUITING !!

ROUTE:
DOKWERKER, Weesperstr. Weesper-
plein, Sarphatistr. Frederikspl.,
Vesteinde, Van Woustr., Ceintuur-
aan, Roelof Hartstr., van Baerle
straat, MUSEUMPLEIN.

POLITIE OPTREDEN

Wel uithuilen bij Mies;
geen verklaring a/d. gemeente eisen:

Amsterdammers, protesteert ^{naad}
individueel tegen dit diktatoriaal
besluit, van de autoriteiten.
Laat uw kinderen en huizen!

POLITIE ONDER GEMEENTERAAD
VAN DER MOLEN WEG
SABERING POLITIE
REORGANISATIE POLITIE
VAN HALL MET VAKANTIE

PROVO-PROCES

berechting middeleeuws

Fel verzet

De verdachten boden fel verzet tegen de thans gevolgde methode van „met recht“. Sommigen huzaren hadden pas vijf minuten voor de zitting met hun cliënten kennis gemaakt en het dossier kunnen bestuderen.

De tegevoerde raadsleden van de verdachten merkten op, dat er maar een half uur de tijd hadden gehad om hun pleidooi voor te bereiden.

„Ik stel mij wat deze ontoclastische onderzoeken der Provo's betref, werkzaam en weder voorbehoed achtig de politie“, zo zei mr. N. J. Geleynse. „Er dient snel en desnoods hardhandig te worden ingegrepen. Maar niet de eis tegen deze vier jongelui ben ik het niet eens. Men hoort de echte raadslieden niet kunnen grijpen. Nu moeten deze vier nieuwsgierigen, die zich in een massa-psychose hebben laten verliezen tot het roepen van lelijke woorden, ervoor boeten.“

De in allerlei opgetrommelde verdachten voordien onder meer aan, dat niet de ware schuldigen aan de rol hier terecht stonden, doch vier jongens die er min of meer toevallig bij betrokken waren geraakt en die zich in de emoties hadden laten verliezen, met het spreken mee te schreeuwen. Dat zij nu, signaal als vier wilsloze arrestanten van wie de politie toevallig had gezien wat ze deden, ten voorbeeld moesten worden gesteld, terwijl de echte Provo's nog op vrije voeten lopen, leunden de raadslieden niet aanvaardend als recht.

„Dese jongens zijn uitgeplukt uit een zeer grote hoopje, die zich zeker niet beter heeft gedragen“, aldus merkte één der raadslieden op. „Er zijn verachtende omstandigheden: Zij werden meegedropt. Daarbij in heel Europa is onder de jeugd een grote afkeer van geweld merkbaar. Zaten hier nu vier provo's dan was de zaak rond geweest. Dese jongens zijn bij toeval pondek geworden. We moeten oppassen dat niet de indruk wordt gewekt, dat bij gebrek aan werkelijke schuldigen, toevallig straffepalen worden gestraft.“

„Barbertje moet hangen en wel zo goedkoop dat de jongelui, die komende zaterdag wederom voor voorwerk op het Spul willen zorgen, tot andere gedachten worden gebracht.“ Zo oopruer was het standpunt der raadslieden, die de opgelegde straf exorbitant-hoof vonden.

„Dit zijn de eigenlijke Provo's niet“, gaf de officier toe. „Maar zij hebben meegedaan met beleedigen. Er moet een einde komen aan het tarten en treiteren van het gezag. Mede met het oog op komende zaterdag dient er een voorbeeld te worden gesteld.“

„Lief de knapen zo snel werden berecht („nauwelijks werden gedagvaard“, zoals dat heet) was gedaan uit oogpunt van generale preventie, omdat het uitbreken van een nieuwe rol aanstaande zaterdag niet denkbeeldig zou zijn.“

„Als men toevallig passerende lieden het leedje laat leggen omdat men de werkelijk schuldigen niet te pakken kan krijgen, kan dat tot extra provocaties leiden“, vond dese raadsman.

„Men moet oppassen niet de indruk te wekken dat bij gebrek aan het niet kunnen grijpen van de werkelijke schuldigen anderen, die toevallig ter plekke zijn, dan maar het leedje moeten leggen“, aldus mr. Geleynse. De raadsman vreesde dat de moeilijkheden dan nog groter zouden worden.

Knipsels uit:

Vier weken

De politierechter, mr. G. H. Noyens, legde echter een vonnis op, dat neerkwam op vier weken. „U hebt veertien dagen om in hoger beroep te gaan“, deelde hij mee.

„Maar als wij nu sevangevengesomen worden en de straf ondergaan, wat komt hoger beroep dan nog?“ vroeg een der verdachten, Edward E., die juist sindsdien samen O.M.S. had gedaan.

„Ja, daar zit een kern van waarheid in“, reageerde de rechter. „Wij moeten maar aannemen, dat bij eventueel hoger beroep het gerechtshof de zaken ook zeer snel zal willen behandelen.“

„Niet de handboeien aan verdachten de jongelui naar de cel.“

„Een van de jongens voerde als motief aan, het niet te kunnen verdragen, dat de politie met de blanke sabel inhakte op mensen, die zich al aan het verwijderen waren. „Ebakalen hadden er hopelijk zelfs plezier in om op de mensen in te slaan“, aldus de verdachte, „dat kon ik niet hebben.“

De agenten van het bureau Singel waren zeer verbaasd dat de verdachten in zo'n kort tijdsbestek waren veroordeeld.

ten laste legging: meeroepen in spreekhoor.
tijd voor verdediging: nauwelijks.
mogelijkheid tot beroep: geen.

HET BLYKT DAT RECHT GEEN RECHT IS, MAAR EEN VOOR-RECHT TE VERLENEN NAAR HET INZICHT VAN DE AUTORITEITEN !!

Politie rechtspraak

politie selekteert:

+ 60 pers. opgebracht
9 pers. één dag vast-gehouden, waarvan twee provo's
4 pers. aan de rechter overgedragen.

rechter veroordeelt:

4 personen uniform te 8 weken.

PROVO, jongerentijdschrift ter vernieuwing van het anarchisme.
Redaktie en administratieadres; Karthuizersstraat 14hs. Amsterdam-C

amsterdam, 25 mei 1965

beste kamaraden,

de anti-bom-beweging, die het enige dynamische element in de linkse beweging in Nederland is, is in het slop geraakt.

De ban-de-bom-groepen hebben hun werk neergelegd.

Het kommittee 29 november funktioneert nauwelijks meer of komt slechts tot incidentele poging, zonder enige werkelijke betekenis.

Het kommittee van de vrede en het Volkelkommittee slaagen er niet in hun hang aanmerkelijk te vergroten en raken in een geïsoleerde positie.

Een jaarlijkse mars door Amsterdam, uitgevoerd met de pijnlijke regelmaat en loosheid van een ritueel, houdt nog maar nauwelijks de vlam brandende.

De linkse beweging in Nederland zal nieuwe methodes moeten vinden om werkelijke resultaten te behalen, vóór dat zij haar aantrekkingskracht op de massa geheel verloren heeft. Wij menen dat het geweldloos verzet voor ons doel slechts incidenteel geschikt is, omdat het niet massaal wordt gepleegd.

Waar het woord en het demonstratieve gebaar falen moeten wij tot de daad en aanval overgaan. Wij menen dat nog slechts een REBELLERENDE linkse beweging verandering kan brengen!

Voorkeur voor de direkte actie voert ons tot anarchistiese opvattingen. Het anarchisme propageert de meest openlijke rebellie tegen elke gevestigde orde, nu een democratische of kommunistiese is.

De anarchistiese beweging in Nederland leidt sinds de oorlog een kwijnend bestaan. Wij willen het anarchisme vernieuwen en het speciaal onder de jongere generatie verspreiden.

Hoe? Door PROVO, dat vanaf juli 1965 maandelijks gaat verschijnen.

PROVO is een nieuw tijdschrift, alsof er al niet genoeg zijn. Daarentegen is het enige dat zich radikaal tegen deze maatschappij verzet. Waarom?

- omdat deze kapitalistiese maatschappij zichzelf vergiftigt met een morbide winstbejag. Zijn bewoners worden opgevoed in aanbidding voor het Hebben en verachting voor het Zijn.
- omdat deze burokratische maatschappij zichzelf verstikt door eindeloze autoriteit en onderdrukking van iedere spontaniteit. Zijn bewoners kunnen zich nog door onmaatschappelijk gedrag vormen tot individuele, creatieve mensen.
- omdat deze militairistische maatschappij zijn eigen graf graaft door een massale atoombewapening. Zijn bewoners hebben thans niets te verliezen dan hun gezondheid van een dood door radio-actieve straling.

PROVO voelt zich voor de keus gesteld: Desperaat verzet of lijdzame ondergang. PROVO roept op tot verzet waar het kan. PROVO ziet in dat het de uiteindelijke verliezer moet zijn, maar de kans deze maatschappij altans nog eenmaal hartgriep te provoceren wil het zich niet laten ontgaan.

PROVO beschouwt het anarchisme als inspiratiebron voor het verzet. PROVO wil het anarchisme vernieuwen en het onder de jeugd brengen.

Naast nummers met een gevariëerde, aktuele en de heersende klasse provocerende inhoud, zullen er geregeld nummers uitkomen die gewijd zijn aan een speciaal onderwerp. Op het programma staan:

- Wat is anarchisme?
- de Sade
- Dada
- Het militairisme en het nederlandse leger
- Prostitutie
- De opstanden en toestanden in de Jordaan
- Enz.

PROVO zal het initiatief nemen tot allerlei direkte akties. PROVO wil een kern van anarchistiese jongeren om zich heen groeperen. PROVO streeft naar samenwerking met alle andere anarchistiese groeperingen. Voorts zal PROVO regelmatig pamfletten laten verschijnen, genaamd PROVOkat: nr. 1, 2, 3 enz.

GEEF ONS EEN KANS!

Van dit alles zal echter niets terecht komen zonder uw steun. Noodzakelijk zijn voor ons nl. enige honderden guldens om PROVO op poten te zetten. Voor ons, onvermogene studenten, zijn de kosten voor het drukken van het eerste nummer, frankering, advertenties, manifesten, etc. niet te betalen.

Daarom vragen wij u vriendelijk doch PROVOCOerend: Stuur onverwijld een financiële bijdrage dmv. een postwissel of een brief met inhoud naar ons administratief adres: Karthuizersstr. 14hs A'dam-C.

U bij voorbaat dankend;

de redactie:

Roel van Duyn
Rob Faado
Martijn Ananar

eksemplaar nr:

NAAM:

ADRES:

Ik stuur f-----,00 voor de opbouw van PROVO.

Ik wens een gratis proefnummer: ja/nee.

Als belangstellenden voor PROVO geef ik op:

NAAM:

ADRES:

Aan Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken
te

's-GR A V E N H A G E

UITGEBODEN

Nieuwe anarchistische
activiteit onder de
benaming "Provo".

790.476

14 juli 1965

1

Hierbij heb ik de eer Uwe Excellentie een
rapport aan te bieden betreffende: Nieuwe anar-
chistische activiteit onder de benaming "Provo".

Een exemplaar van dit rapport send ik recht-
streeks aan Zijne Excellentie de Minister van
Justitie alsmede aan de directeur-generaal voor
Openbare Orde en Veiligheid.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Mr. J. S. Sinnighe Damsté

NIEUWE ANARCHISTISCHE ACTIVITEIT ONDER DE
BENAMING "PROVO"

In mei j.l. werd in een pamflet, dat per post aan mogelijke geïnteresseerden werd toegezonden, de verschijning aangekondigd van een per 1 juli maandelijks uit te geven anarchistisch jongerentijdschrift onder de titel "Provo". Als doel wordt vermeld: de vernieuwing van het anarchisme door directe - waar nodig gewelddadige - actie, daar (geweldloze) demonstraties, protest- en vredesmarsen van Ban-de-Bom-groepen, het Comité 1961 voor de Vrede, het comité 29 november 1962 (comité van 100-beweging), Volkelcomité e.a. niet effectief worden geacht.

Het blad beoogt de met "provo's" aangeduide jeugd te mobiliseren tot verzet en provocatie tegen de gevestigde maatschappelijke orde, aangezien zij

de laatste revolutionaire groep is.

Tevens verspreidt de Provo-groep genummerde pamfletten (provocaties genaamd) met een agiterende inhoud en strekking. Rond de verloving van H.K.H. Prinses Beatrix werden in Amsterdam en omgeving (Schiphol) dergelijke ophitsende vlugschriften, gericht tegen de monarchie in het algemeen en tegen de personen van Z.K.H. Prins Bernhard, prins Charles Hugo en Claus von Amsberg in het bijzonder, onder het publiek gebracht. Het publiceren van een foto van een lid van het Koninklijk Huis in een dezer geschriften, zulke in strijd met de auteursbepalingen, heeft reeds tot een aanklacht van een fotopersbureau tegen de redactie van Provo geleid.

Distr.:		
Afschr.:		BO:

Het programma "Nies en scene" dd. 19 februari 1966.

In het TV-programma van de VARA op 19 februari 1966 "Nies en scene" vond o.m. een interview plaats tussen Nies BOUMAN en Door werd beweerd, dat de PROVO's deel zullen nemen aan de Gemeenteraadsverkiezingen 1966 te Amsterdam. Naar aanleiding hiervan vroeg Nies BOUMAN of de PROVO niet bang was, dat - in het geval zij een zetel zouden behalen - hun vertegenwoordiger in de Gemeenteraad een andere koers zou volgen en dan de PROVO's wensen. antwoordde dat zij daar niet bang voor was

Op 7 maart werd vernomen, dat
momenteel ongeveer 200 PROVO's zich in Haarlem op nie-
genoemde adressen ophouden. Zij zouden tot 10 maart 1966 daar blijven
vanuit Haarlem zullen zij "opereren".

8 maart 1966.

BA/V-3.

Minister president Cals in Amsterdam

Sympathie van provo's

Premier voelt voor gesprek

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTERDAM — Premier Cals heeft gisteravond op de verkiezingsbijeenkomst van de KVP in Amsterdam een zekere sympathie verworven van de provo's. Er waren er heel wat in Kraenapolsky, maar niettemin verliep de bijeenkomst ordentelijk. Vrijpostige opmerkingen en vrijmoedige discussies deden aan de sfeer nauwelijks afbreuk. De heer Cals liet blijken bijzonder veel te voelen voor een gesprek met de provo's.

Even ervoer de minister-president gisteren een pijnlijk moment. Dat was toen na zijn reactie op „het misverstand van Valkenburg” een stem uit de zaal riep: „Maar dat heeft toch niets met zaterdag op de Prinsengracht te maken”.

Even was de premier stil. Toen riep hij terug: „Heb ik de stem goed herkend? Is die van de heer Van Thijn?” De heer Cals vergiste zich, het was diens stem niet. Maar even later bleek hij ook zonder stek wel te kunnen slaan. Dat was toen hij „bepaalde bladen noemde die een ondermijning van de democratie bewerkstelligen”. En even later meende de premier dat pers, radio en televisie een „onjuist beeld dreigen te geven voor wat leeft in het volk”.

Overigens geloofde hij niet dat de echte Amsterdammer zal accepteren dat bepaalde elementen hun stad te schande maken. „Nee, ik vraag niet om in te grijpen, het zal van zelf wel komen”.

KOKKOEK

Voor de grootste provocatie zorgde Boersmeider-Koekoek door hevig geprikkeld Blesheuvels „praten en niets opschieten” voor de voeten van de heer Cals te werpen. De heer Koekoek werd het zwijgen opgelegd in tegenstelling tot student Nederlandse letteren Bernhard de Vries (25) die het opnam voor de provo's.

De heer Cals gaf hem ruimschoots de tijd. „Ik ben vermoed, ik heb drukke tijden achter de rug” antwoordde later de premier. „De provo's ook” reageerde prompt de heer De Vries. „Maar die kunnen uitslapen” lachte de heer Cals. „Dat is provocatie” meende student De Vries die vervolgens met de goede hoedanigheden van de provo's de premier attackeerde.

„Ik wil graag te anarchistische gedachten accepteren, hoewel ze in strijd zijn met de democratie”. En kennelijk sympathie opvallend voor de beschaafde representant van het provotariaat ging hij door toen de voorzitter het gesprek wilde afkappen: „Ik wil zo graag eens een gesprek”.

Misschien vindt dat nog wel eens plaats in de tuin van het Cals-huis bij de heer Cals' jongste dochtertje tussen de crocussen. Daar zinspeelde hij tenminste op.

'STRAATTERREUR EN ANTI-PARLEMENTAIRE PERS GEVAAR VOOR DEMOCRATIE'

Mr. Cals in roerig debat met provo's en Koekoek

(Van onze parlamentsredactie)

Minister-president Cals is maandagavond in Amsterdam in een ouderwetse rumoerige vergadering van de KVP in debat geweest met een Amsterdamse provo. Ook boerenleider Koekoek, op wie de hele avond een TV-camera was gericht, probeerde af en toe mee te doen.

Ik weet wel wat u wilde zeggen, zei mr. Cals tot de provo toen deze het woord was ontnomen. U wilde natuurlijk zeggen: de regering is zelf begonnen door Amsterdam te kiezen als stad van het huwelijk.

Ook die verklaring werd met luid applaus beloond.

Het onderwerp waar iedereen voor was gekomen — de zaterdag in Valkenburg geuite beschuldiging, dat de buitenlandse pers de provo's zou hebben verleid tot het gooien met rookbommen — werd gereduceerd tot een 'misverstand'.

Ik ben er van overtuigd, aldus de minister-president, dat er contacten zijn geweest tussen provo's en enkele journalisten van buitenlandse gellustreerde bladen. Maar dat is toch geen nieuws? Verscheidene Nederlandse bladen hebben dat na 10 maart ook geschreven. Een journalist heeft me zelfs verteld, dat hij er bij was toen een buitenlandse collega een afspraak met een provo maakte.

Overigens, aldus mr. Cals, ik heb geen moment gedacht dat er geen rookbommen zouden zijn gegooid als er geen buitenlandse pers was geweest.

Provo's rustig

De vergadering had er al twee uur op zitten toen de minister-president aan het woord kwam. Eerst sprak de lijststaanvoerder bij de staten verkiezingen de heer Copray, en die zal er nog wel eens aan terugdenken. Hij had niet alleen een schare trouwe KVP'ers onder zijn gehoor, zoals prof. Romme en staatssecretaris Dr Meyer, maar ook de cabaretier Sieto Hoving, Jan Nagel, de jongste partijbestuurder van de PvdA, Koekoek van de Boerenpartij met een hele aanhang. Rinus Ferdinandusse, en naar werd gezegd, een aantal authentieke rookbommengooiers. Dit alles, in aanmerking genomen, mocht de heer Copray nog niet mopperen. De provo's hielden zich uiterst rustig, en dat de KVP-lijsttrekker toch vaak is weggehoond, kwam omdat hij het er zelf naar maakte.

De ene verspreking na de andere rolde hem uit de nerveuze mond. Toen hij tenslotte Jan Klaassen in zijn betoog verwerkte kon de zaal helemaal zijn lol niet meer op. Die

KOEKOEK
...interruptie...

gevraagd om de omroepkwestie tot 1967 in de ijskast te stoppen.

De minister-president liet het daar niet bij. Ik heb goede hoop, zei hij, dat de omroepkwestie voor het einde van dit kabinet definitief zal zijn geregeld. Minister Vrolijk zie je niet alleen overal, maar hij werkt bovendien dag en nacht aan de vernieuwing van onze samenleving.

Toen mr. Cals ook complimentjes aan minister Biesheuvel uitdeelde, kwam de heer Koekoek schreeuwend overeind. Zijn aanhangers juichten tot de voorzitter het kamerlid het woord ontnam.

Mr. Cals legde zijn luisteraars vervolgens uit in welke uitzonderlijke situatie ons land verkeert door de bevolkingsdichtheid. 'Wat doen we daar aan,' werd er geroepen.

Juist, antwoordde de minister-president. Er is nog nooit in een regeringsverklaring zoveel over dit onderwerp gezegd.

confessionele partijen de versta bevorderen. Waar is er meer te ging dan in de katholieke we vroeg hij.

Over zijn rede in Valkenburg hij: 'Het is onnozel te denken, om me mijn eigen woorden beter herinneren dan de verslaggever zaal. Toch houd ik mijn gehet niet voor minder. Wat ik gezegd is echter ongenueanceerd in de ten terecht gekomen.'

Mr. Cals waarschuwde opnieuw gen de terreur op straat. Dat ki dood voor de democratie betek riep hij uit. Dat heeft de gesch nis meer dan eens bewezen. D beurtenissen in Amsterdam wat dat betreft aanleiding tot bezorgdheid.

Ook de anti-parlementaire kreeg er van langs. De voortdu gezagsondermijnende kritiek, zich ook fel tegen de provo's is even gevaarlijk.

Toen de minister-president over 'op relleties beluste ion die hun stad te schande m werd hij heftig geïnterrumpeerd een provo, die op de voorste rij z

'U maakt de mythe, dat n aften maar belhamels zijn,' ri jongeman.

Ik heb een bijzonder inspan tijd achter de rug, antwoordd Cals. De politie trouwens ook, v hij daar aan toe.

'De provo's ook,' zei de jongv Jawel, antwoordde mr. Cals, zij kunnen morgen de hele da slapen.

De zaal reageerde met wilde testkreten.

De minister-president is ge aan het provoceren,' riep de j waarna hem het woord werd nomen.

Ik ben er zelf een beetje sel aan,' verontschuldigde mr. C schreeuwers. Ik houd nu ee van het debat.'

De ene verspreking na de andere rolde hem uit de nerveuze mond. Toen hij tenslotte Jan Klaassen in zijn betoog verwerkte kon de zaal helemaal zijn lol niet meer op. 'Die heeft de KVP opgericht,' riep een grappenmaker.

Minister-president Cals liet niet zo met zich sollen. Hij rekende eerst met de kritiek op zijn kabinet af. Is het beleid van Bogaers op corruptie gebaseerd? Er is niets in veranderd sedert het kabinet-Marijnen. Dat zou meneer Geertsema te denken moeten geven.

Omroepwet

Is er nog geen omroepwet? Ach, prof. Oud zou zeggen: de heren moeten zich niet zo zenuwachtig maken. Als de VVD in de regering was gebleven, zou er nu nog geen oplossing voor zijn en mr. Beernink heeft me vorig jaar wel vier keer

juist, antwoordde de president. Er is nog nooit in een regeringsverklaring zoveel over dit onderwerp gezegd.

Verstarring

Mr. Cals verzette zich ook tegen het verwijt van de PvdA, dat de

Distr.:		
Afschr.:		BO:

De tentoonstelling op 19 maart 1966 te Amsterdam. ✓ ✓

Door de PROVO, en
 werd besloten tot het houden van een tentoonstelling op 19 maart 1966
 in het perceel Prinsengracht 820 te Amsterdam. Op die tentoonstelling send
 foto's e.d. worden vertoond van het politieoptreden op 10 maart 1966 te Am
 sterdam.

8

8

1		
Distr.:		
Afschr.:		BO:

Demonstraties op 19 maart 1966 te Amsterdam.

Op 19 maart 1966 vond een bespreking plaats tussen de SJ en de PROVO. In het Koffiehuis LUBA, gevestigd op de Lijnbaansgracht hoek Lecliersgracht te Amsterdam komen geregeld de Provo's bijeen.

Besloten werd te omstreeks 24.00 uur te starten met een grote happening op het Spui. Men zou alles in het werk stellen om de Politie uit te dagen. Weer er dan door de Politie hardhandig zou worden opgetreden, dan was de beurt aan de Pers en de fotografen om alles vast te leggen.

De gehele "operatie" zou in nauwe samenwerking met de PROVO geschieden. Daarnaast heeft de SJ in het achterhoofd de PROVO te gebruiken voor haar politieke doeleinden. Zij doen hun best om de PROVO politiek te interesseren in hun richting.

Te omstreeks 24.00 uur ging men naar het Lieverdje. Daar werd de happening aangevoerd door de Provo [naam], die tijdens een rondgang de stoet aanvoerde en daarbij op een trommel sloeg. Hij was ook de eerste, die een rookvlag, doordrenkt met petroleum over het beeldje hing en in brand stak. De aanwezige politiemensen in burger bleven passief. Hierna ging men naar het Paleis op de Dam, waar wederom brand werd gesticht. Weer gedroeg de Politie zich passief; men begreep daar niets van.

Hierna riep iemand: "Op naar de Burgemeester". De SJ ging naar de Beethovenstraat, waar de BM woont, doch niemand wist het juiste nummer. De Woning werd door een niet bekende journalist aangewezen. Tevens wist men, dat men "goed zat", omdat er ter plaatse veel politiemensen waren. Na de situatie voor de woning van de BM gingen de SJ-ers naar huis. De Pr

VERVOLGBLAD No. 2

besloot nog te gaan happenen bij het Van Heuts Monument.

De PROVO's vonden het maar jammer, dat de Politie zo passief was geweest.

Distr.:		
Afschr.:		BO:

Datum rapport
23 maart 1966

Een offset-pers voor de PROVO.
Door de PROVO is een offset-pers aangeschaft.

8

8

Distr.:		
Afschr.:		BO:
Datum rapport		
23 maart 1966		

Moelijkheden in de PROVO.

Er zouden momenteel moeilijkheden zijn in de kringen van de PROVO. Een en ander zou een gevolg zijn van een verschil van mening tussen de leiders van PROVO en de anderen. Dit verschil van mening zou zijn oorzaak vinden in het verschil van opvatting tussen leiders en de rest over de te volgen "koers". De ene groep is vóór het gebruik van geweld en de anderen zijn daar tegen. Niet bekend is wie vóór en wie tegen is.

AAN DE BURGERIJ VAN AMSTERDAM,

april 1966

De politie van Amsterdam is bezig met het voeren van een campagne die gericht is tegen de provocerende jeugd. Zij doet dit onder aanvoering van Hartsuiker c.s.

Men probeert het provotariaat te elimineren door arrestatie van enkele voormannen. Nadat er 5000 nummers van Provo no. 7 zijn verkocht komt men ineens op de gedachte de verantwoordelijke schrijvers te arresteren. Dit is doorgestoken kaart.

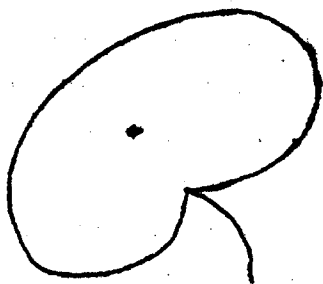
Het is koren op de molen van het klootjesvolk, door deze arrestaties zullen wij haar ware aard nog beter leren kennen.

Wij laten ons niet op deze wijze provoceren door de autoriteiten, autoriteiten die ons op geen enkel gebied iets te zeggen hebben en zodoende geen gezag hebben.

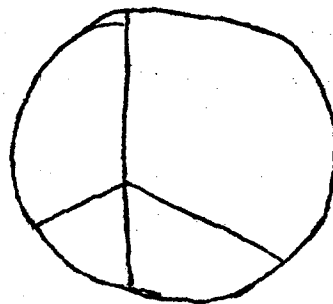
WIJ EISEN DE DIREKTE INVRIJHEIDSTELLING VAN DE TEN ONRECHTE GEARRESTEERDE PROVO'S.

Er is geen twijfel mogelijk : deze laatste provocatie der autoriteiten zal het provotariaat doen groeien tegen de verdrukking in.

LEVE HET PROVOTARIAAT, LEVE DE ANARCHIE !!!!!

P
R
O
V
O
V
O
O

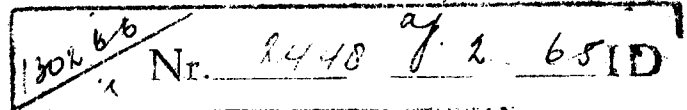

AURORA dd. 4-4-1966

1. Provo-optreden

Volgens persberichten is het zaterdag 2 april in Amsterdam niet tot ernstige ordeverstoringen gekomen. Een drietal jongelieden is in verba met pamflettenverspreiding verdacht van opruiing aangehouden. Een vier jongeman wegens uitschelden van de politie. Zij zullen morgen, 5 april aan de OvJ worden voorgeleid.

Bijlage: 1

Betreft: persconferentie 6.4.1966

PROVO, etc.

In verband met de jongste gebeurtenissen rond de provo's o.a. de aanhoudingen van verschillende prominenten onder hen, is door de provo's en door andere groeperingen jeugdigen, op woensdagnmiddag 6 april 1966 in "Krasnapolsky" hier ter stede een persconferentie belegd, slechts toegankelijk voor persvertegenwoordigers.

Over deze conferentie werd het volgende vernomen.

- de provo woordvoerder gaf eerst een overzicht van de gebeurtenissen van de laatste dagen, t.w.
- *woensdag 30 maart: vergadering des nachts van de SJ en PROVO; vroegen met 3 nieuwe leuzen toestemming tot demonstratie op maandag 4 april; leuzen: democratie, vrijheid van meningsuiting, recht op demonstratie;
 - *donderdag 31 maart: 's ochtends een persconferentie; tot 19.3.1966 ontbonden; perscommuniqué uitgegeven; demonstratie aangevraagd;
 - *vrijdag 1 april: 's morgens bleek dat geen toestemming was verleend; 's avonds werden pamfletten uitgedeeld met oproep tot individuele demonstratie op zaterdag 2 april gearresteerd;
 - *zaterdag 2 april: demonstratie van de Bokwerker naar het Museumplein in de middaguren; 's avonds een happening; drie arrestaties;
 - *maandag 4 april: gearresteerd;
 - *dinsdag 5 april: telegrammen verzonden aan de Europese Commissie voor de Rechten van de Mens, aan voorzitter Jonkhout van de Eerste Kamer en de Minister van Justitie, de heer Sankalden. komt voor bij de Officier van Justitie en doorgesonden naar de rechtercommissaris. Blijft voorlopige hechtenis.

Bij is de copie van het achtste nummer van PROVO in beslag genomen; niettemin zal PROVO-8 op maandag 11 april verschijnen. In het kader van de afkoelingsperiode heeft de officier van justitie, op aansporing van de minister Sankalden vier provo's opgepakt en vastgehouden, zonder ze onmiddellijk voor de rechter te brengen (ze mochten zelfs geen familiebezoek hebben). werd opgepakt en zit steeds, zogenaamd voor het uitdelen van pamfletten.

Door deze arrestaties wil men ons intimideren en men hoopt hier door onze activiteiten voor de komende gemeenteraadsverkiezingen te torpederen. De "afkoelingsperiode" van Van Hall is niet anders dan een poging tot likvidatie van Provo. Wij mogen niet demonstreren, maar wij mogen wel in strijd met de rechten van de mens gearresteerd en vastgehouden worden, zonder dat er onmiddellijk een procedure geopend wordt.

Hoewel we aanvankelijk dachten aan de eis tot onmiddellijke invrijheidstelling, laten we deze gedachte thans varen. We willen de rechterlijke macht niet beïnvloeden.

Wat is de aanklacht tegen Provo?

De vier provo's die maandag gearresteerd zijn, worden verantwoordelijk gesteld voor de anonieme subversieve brief in PROVO-7.

Het gesag denkt de leiding van Provo te hebben geëlimineerd, maar Provo kent geen leiders, alleen solidariteit. Dat deze jongens verantwoordelijk zijn gesteld is onjuist, hun arrestatie dus is raak. Provo kent geen verantwoordelijke redactie. Het opnemen van stukken wordt democratisch besloten; iedereen of niemand is verantwoordelijk.

De aanklacht luidt: opruiing, respectievelijk aanzetting tot het plegen van doodslag.

Van deze dingen is geen sprake. Het stuk is als provocatie bedoeld, zoals b.v. de dreigementen voor het huwelijk (mijnen in de Prinsengracht, L.D./S. in het drinkwater en in de klontjes voor paarden).

Provoceren is: de autoriteiten uitdagen om hun ware gezicht te laten zien (arrestaties, knuppelen, het verbieden van demonstraties).

Opruien is daarentegen wat de ingezonden brieven-schrijvers doen door van de autoriteiten maatregelen te eisen tegen ons, zoals: Veenhuizen, concentratiekampen, knokploegen of "dood laten bloeden".

Aanzetting tot een poging tot doodslag is het verkapte dreigement van Van Hall: ernstig noem ik het als er doden vallen.

Ondanks al dit machtsvertoon, blijven wij protesteren, demonstreren, provoceren.

...

Tot slot wordt verwezen naar bijgaande fotocopie van een arti-
kel in DE TELEGRAAF van 7 april 1966.

...

Provo-kopij in beslag genomen

Provo's rekenen op vijf zetels

AMSTERDAM, donderdag

De Provo's rekenen er op bij de komende gemeenteraadsverkiezingen in Amsterdam vijf zetels te veroveren.

„De meeste van onze aanhangers zijn nog te jong om te kiezen, dus dat is wel lastig. We gaan echter muziekavondjes beleggen in de binnenstad. Daarmee hopen we de kiezers, die onlangs op hoer Koekoek gestemd hebben, voor ons ideaal te winnen” aldus Bernard de Vries gistermiddag op een persconferentie.

Hij voert zelf de kieslijst aan, al willen provo's geen onderscheid maken. Op de volgende plaatsen staat mevrouw H. Donner-van de Wouwing, Ruud Schimmelpenninck, Hans Tuijnman en Koel van Duyn.

De 62-jarige schrijver Jef Last staat op de twaalfde plaats. „Dat is me nog te hoog,” zei hij. „Ze hadden me beloofd dat ik op de vijftiende plaats of lager zou komen, maar ze hadden niet meer mensen.”

Provo-8

Hoewel de kopij voor het maandblad „Provo-8” ten huize van een der gearresteerden in beslag is genomen — het zou artikelen bevatten over het provoceren als vorm van democratie en over een beide seksuele voorlichting met consultatiebureaus voor geboortebepaling — heeft het provocatieteam dit blad toch binnen enkele dagen te laten verschijnen.

De provo's zien weliswaar de arrestatie van enkelen nimmer als een intimidatiepoging om

daardoor de activiteiten voor de gemeenteraadsverkiezingen te torpederen, maar herriepen ter persconferentie de eis tot onmiddellijke invrijheidstelling van de arrestanten.

„We willen de rechterlijke macht niet beïnvloeden,” aldus mevrouw Donner.

Optocht

Inmiddels is aan burgemeester mr. G. van Hall opnieuw toestemming gevraagd voor 't houden van een demonstratieve optocht op woensdagavond 13 april. De demonstranten willen dan van het J. D. Meyerplein naar de Jan van Galenstraat lopen, waar in Marcanti vergaderd zal worden.

Er was eerst toestemming gevraagd voor vanavond, maar de burgemeester heeft te kennen gegeven dat de termijn te kort was om daar over te beslissen en daarvoor dus geen toestemming kon geven.

Groningen

De officier van Justitie in Groningen, jhr. mr. A. H. S. van der Wijk, heeft bij drie verkoopadressen van lectuur in de stad het omstreden nummer Provo 7 in beslag laten nemen. Dat gebeurde nadat de politie erop opmerkzaam was gemaakt dat het geschrift te koop werd aangeboden.

„Dit is niet gebeurd, omdat in Amsterdam ook maatregelen zijn genomen,” aldus jhr. mr. Van der Wijk. „Ook als daar niet was opgetreden had ik hiertoe opdracht gegeven. Ik ben hiertoe onder meer overgegaan in verband met de aansporing in het nummer om de N-tunnel op te blazen.”

Trouw 29/4/66

Solidair met provo's

TROUW 29/4-66

AMSTERDAM — In HERVORMD NEDERLAND komt deze week een predikant aan het woord, die zijn medechristenen oproept tot solidariteit met de provo's. Het is dr. G. van Leeuwen, directeur van de Heldring-stichtingen in Zetten. Hij schrijft letterlijk: „Het zou jammer zijn, wanneer met name de christelijke gemeente uit rechte solidariteit met het gezag en terecht begrip voor de problemen van recht en orde, geen enkele solidariteit met deze jongeren zou opbrengen”.

Duidelijk onderscheid makend tussen het echte provotisaal, een klein groepje, en de grotere groep van „interessant-doeners, meelopers, baldadige kwajongens etc.”, noemt dr. Van Leeuwen de echte provo's „een groepje intelligente jongeren, die — of we hun vonden nu kunnen waarderen of niet — blijk geven van een bijzondere inventiviteit, een verrassende vindingsrijkheid”.

Al provocerend tasten ze zwakke plekken in het gedragspatroon van onze samenleving aan, vindt hij. Vragenderwijs legt hij ook zelf de vinger bij een paar van die plekken: de terreur van het motorisch verkeer, de luchtverontreiniging, de vertechnisering van het leven, het gebrek aan het persoonlijk creatieve en speelse in de samenleving der ouders. En wat de lange haren der provo's betreft: „Onze gereformeerde vaders droegen de haren langer! Als het was, mocht je dat het naar lang te dragen was, de jongeren waar kortgeknipt rondlopen”.

de „keverdjes” die daar verantwoordelijk voor zijn, duidelijk tot de orde worden geroepen. VN en de Groene vragen om een onderzoek (en dan niet door de politie zelf, zegt VN erbij).

Vrij Nederland

De redactie van Vrij Nederland aan de provo's — of beter: aan mej. J. de J. Koster, redactrice van Pharetra, blad van de Vrije Unie — vertelt, dat hij te zijn teruggekomen bij een hapening in Amsterdam, op het politiebureau terecht „graslach” „gecoulleerd werd —” bieden (ook) VRIJ NEDERLAND, DE NIEUWE LINIE en DE GROENE. De Nieuwe Linie schrijft niet het oog op de politiemannen die bij de „stullering” betrokken waren. Maar als zich dat op politiebureaus „hapening” afspelen als gewoonte, moeten ook

Bernhard de Vries: „Wij hebben de brains”

VOKRA 3/5-66

PROVO-lijstaanvoerder rekent op drie zetels

Beginselverklaring:
„Antidogmatisch
en beginselloos”

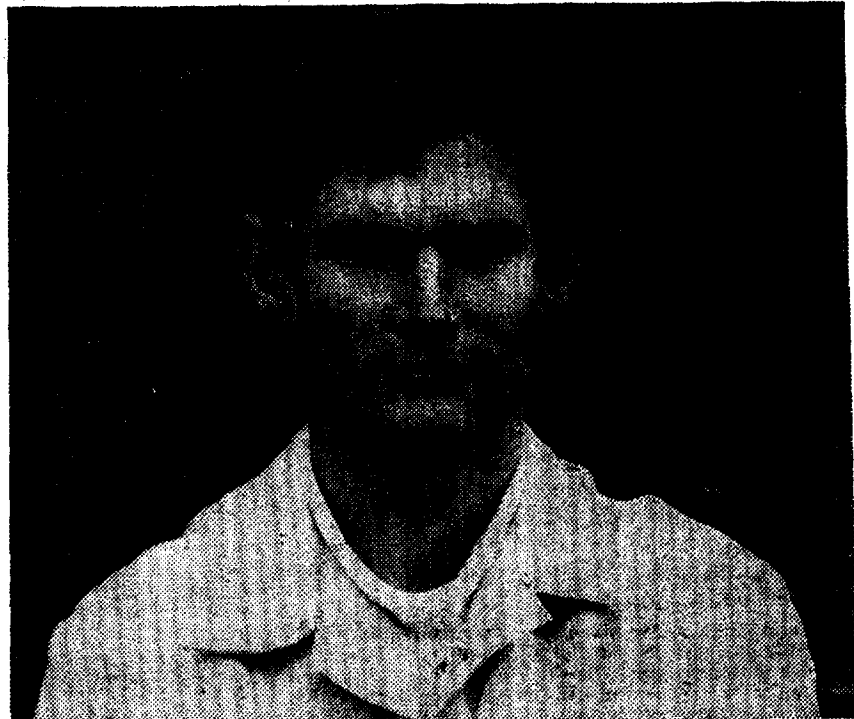
(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 2 mei

Hij heeft géén lange haren, wast zich dagelijks, poetst regelmatig zijn tanden, studeert — met een beurs van het rijk — hard om leraar Nederlands aan een middelbare school te worden, en woont in een keurige straat in Amsterdam-Zuid, vier hoog op zolder. Hij gaat minstens één maal per week in bad, en heeft schone nagels. Bovendien is BERNHARD DE VRIES (25) lijstaanvoerder van PROVO, een van de 21 partijen die dit jaar strijd gaan leveren om de hoofdstedelijke gemeenteraadszetels. En als de Provo-prognoses juist zijn moet burgemeester Van Hall rekening gaan houden met minstens drie en misschien wel vijf militante vertegenwoordigers van de Provo-beweging in Amsterdamse gemeenteraad.

„Wij hebben immers de brains” getuigt de in Den Haag geboren, maar verhuisde onderwijzerszoon, die pas een maand vóór Het Huwelijk in contact kwam met de beweging die hem tot voorman zou maken. Enkele weken geleden maakte een nieuwsgierige Amsterdamse pers kennis met new-comer Bernhard („Ik ben genoemd naar de Prins der Nederlanden”) de Vries, die na het vertrek van Robert Jasper Grootveld naar de haven en nog een aantal onduidelijke verschuivingen vrij onverwacht nummer één op de Provovijst werd. „Dat doen we nooit meer, een persconferentie houden”, weet hij nu zeker, „de zaak was slecht voorbereid en we zijn allemaal heel erg afgegaan.”

Provo is geen „partij”, maar een „beweging”, een „verschijnsel”, een „groepering” (doorstrepen wat niet verlangd wordt), houdt de eerste provokandidaat ons voor, een beweging die zich in alle opzichten onderscheidt van de conventionele politieke partijen. Het gebruiken van „de brains” leverde een programma op, dat die naam niet mag dragen, omdat Provo „anti-dogmatisch en beginselloos is”. Zo wordt een dezer dagen begonnen met wat Bernhard „evangelisatie in de binnenstad” noemt, een poging om de bewoners van het centrum, die zich bij de laatste verkiezingen op-

BERNHARD DE VRIES
...kiezer wil óók wat ...

automobiel uit het centrum van de stad. Het „autofiele klootjesvolk” zal zich in de toekomst nog slechts per witgeschilderd rijwiel, dat gemeenschapsbezit is, door de binnenstad kunnen voortbewegen. Doel: „Een leefbare, niet door uitlaatgassen vergiftigde stad.”

Plan nummer twee: het Witte Schoorstenen Plan, dat de bestrijding der luchtvervuiling tot doel heeft. „De industrieën, die tonnen vuil de lucht in spuiten, moeten worden gedwongen betere naverbrandingsmethodes te gebruiken”, betoogt de Amsterdamse lijstaanvoerder, die zich propagandistisch in witte trui en dito spijkerpak heeft gestoken: „Je moet toch iets voor de kiezer over hebben?” Bovendien moet de industrie, meent Provo, afhankelijk van de kwantiteit geproduceerd vergif, belasting betalen. Doel: „Een leefbaar Amsterdam”.

Geen pluimvee

OVER de verbetering van de verstandhouding tussen politie en burgerij heeft men bij Provo lang en diep nagedacht. Resultaat: het Witte Kippen Plan, waarbij niet onmiddellijk aan pluimvee moet worden gedacht. „Kip” is de goedmoedige naam waarmee Amsterdammers gewoonlijk oom agent sieren, en Provo wil thans de blauwe uniformen laten vervangen door witte pakken. De politiemannen moeten weer „dienaren van de gemeenschap” worden en niet „langer het symbool van een agressieve overheid” zijn, zegt Bernhard.

melijk ook seksueel provoceren,” licht De Vries toe. Om misverstanden te voorkomen: Irène, moeder van twee kinderen, wil de jeugd en met name de vrouwelijke jeugd, beter voorlichten en daardoor „ongelukjes” die het gevolg van onwetendheid zijn, voorkomen. „Het is het stokpaardje van Irène”, zegt Bernhard de Vries.

En tot slot: méér parken, plantsoenen en speelplaatsen voor de kinderen. „Welvaart is best, maar mag niet ten koste van leefruimte en frisse lucht gaan. We hebben veel meer aan welzijn dan aan welvaart” vat de lijsttrekker het programma van de „principiële beginselloze” provo-beweging samen. Naast het werk in de gemeenteraad blijft de happening echter een vast agendapunt. Maar: „De Spuihappening is niet meer de echte happening” moet de provoleider toegeven. Dat is gedeeltelijk het gevolg van het optreden van de politie, die met het arresteren van krenten uitdelende mensen het bewijs levert dat voor vrije meningsuiting geen ruimte is, zegt hij.

Frisse ideeën

DAT hierin door het voeren van een actieve, provocerende gemeenteraadspolitiek snel verandering in gebracht zal worden is Bernhards vurige wens. „Waar vinden we zo snel een gelegenheid om Van Hall te provoceren en publiciteit voor onze ideeën te verwerven? De krantelazer smakt naar nieuws dat afwijkt van het gelijke patroon en dat kan en wil Provo best leveren. We gaan een serieuze inhoud

„groepering” (doorstrepen wat niet verlangd wordt), houdt de eerste provokandaat ons voor, een beweging die zich in alle opzichten onderscheidt van de conventionele politieke partijen. Het gebruiken van „de brains” leverde een programma op, dat die naam niet mag dragen, omdat Provo „anti-dogmatisch en beginselloos is”.

Zo wordt een dezer dagen begonnen met wat Bernhard „evangelisatie in de binnenstad” noemt, een poging om de bewoners van het centrum, die zich bij de laatste verkiezingen opvallend pro-Koekoek uitspraken, te winnen voor de plannen (die natuurlijk geen plannen maar Plannen zijn) van het Amsterdamse provotariaat. „We gaan in verschillende wijken zaaltjes huren, waar we dan bijvoorbeeld Tante Leen laten zingen. Alle buurtbewoners krijgen een uitnodiging voor een lollige avond, waar we hun óók onze ideeën zullen voorleggen. Na afloop laten we ze een kwartje voor de zaalhuur betalen, want veel geld hebben we natuurlijk niet.”

Vol vertrouwen begeeft Provo zich in de verkiezingsslag. In een artikel, dat deel uitmaakt van een het fenomeen „provo” behandelende opstellenbundel (die eind mei bij Polak en Van Gennep verschijnt) zegt Bernhard: „Provo beschikt over een onvermoed aantal sympathisanten, en dat aantal wordt groter naarmate men harder tegen de provo's optreedt. Verder zijn er de mensen met republikeinse gevoelens, alsmede de geïnteressierten en niet te vergeten de Boerenpartijstemmers die uit het Koekoeksnest naar Provo kunnen overvliegen.”

De Witte Plannen

EN dan nu de Plannen, waarmee de kiezers gelokt worden. De Witte Plannen. „Provo heeft de kleur wit geclaimd” deelt De Vries mee. Constructeur-uitvinder Luud Schimmelpenninck („een zeer inventieve jongen”), die met zijn 30 jaren tot de jaarden der Provokandidaten behoort, baarde zowel het Witte Fietsen Plan als het Witte Schoorstenen Plan. De witte fiets, waarvan de gemeente er 20.000 zal moeten aanschaffen, is het „rijdend symbool van hygiëne”. En Bernhard de Vries zal met de andere Provogemeenteraadsleden gaan strijden voor de verwijdering van de

houding tussen politie en burgerij heeft men bij Provo lang en diep nagedacht. Resultaat: het Witte Kippen Plan, waarbij niet onmiddellijk aan pluimvee moet worden gedacht. „Kip” is de goedmoedige naam waarmee Amsterdammers gewoonlijk oom agent sieren, en Provo wil thans de blauwe uniformen laten vervangen door witte pakken. De politiemannen moeten weer „dienaren van de gemeenschap” worden en niet „langer „het symbool van een agressieve overheid” zijn, zegt Bernhard.

Het zijn eigenlijk wel aardige kerels”, is zijn overtuiging, „ik probeer altijd zoveel mogelijk met ze te praten. Gisteren heb ik nog een agent geholpen die een lekke band had. Hij vertelde dat hij en zijn collega's door onze happenings en demonstraties al ongeveer 200 overuren hadden gemaakt, en dat is natuurlijk wel jammer. De meesten zijn doodgewoon gezellige huisvaders, net als mijn eigen pa. Maar zowel de agenten, die véél beter betaald moeten worden, als wij zelf worden het slachtoffer van die belachelijke Algemene Politie Verordening.”

Op het programma staat nog altijd een voetbalwedstrijd tussen provo's en politie, maar de Amsterdamse Hermandad heeft niet toegehaapt. Misschien zien de ordebewaarders weinig in het ideeënbeeld dat Bernhard de Vries en zijn makkers voor ogen staat: „Een agent moet een maatschappelijk werker zijn, hij moet een sociale functie hebben. Hij moet geen wapens, maar een blikken trommel dragen, waarin onder andere lucifers zitten voor voorbijgangers die een sigaretje willen roken, maar geen vuur bij zich hebben. Hij moet ook in ongerede geraakte witte fietsen naar de gemeentelijke werkplaatsen brengen, waar doe-het-zelvers en sleutelaars in het kader van de creativiteit en recreatie de fietsen mogen verven en repareren.”

Karakter handhaven

EEN minder exacte voorstelling heeft Bernhard van de uitvoering van 't Witte Huizen Plan, dat 't gaan bewonen van „al jarenlang leegstaande woningen in de Jordaan en op Katenburg”, alsmede het handhaven van het „fijne karakter van de oude binnenstad” beoogt. En als nummer 2 op de kandidatenlijst, de 26-jarige huisvrouw Irène van de Weetering, echtgenote van schaakmeester Jan Hein Donner, door de Amsterdamse bevolking de gemeenteraad wordt ingestemd staat ons ook nog het Witte Wijven Plan te wachten. „We willen na-

Frisse ideeën

DAT hierin door het voeren van een actieve, provocerende gemeenteraadspolitiek snel verandering is gebracht zal worden is Bernhards vorige wens. „Waar vinden we zo snel een gelegenheid om Van Hall te provoceren en publiciteit voor onze ideeën te verwerven? De krantelezer snakt naar nieuws dat afwijkt van het geijkte patroon en dat kan en wil Provo best leveren. We gaan een serieuze inhoud verpakken in een leuke, prettige, aangename vorm, we zijn opbouwend, progressief, hebben frisse ideeën en kunnen in die gemeenteraad doodgewoon een hele goede inbreng hebben.”

„Doodgewoon” is het woord dat Bernhard voor in de mond heeft. Hij gaat dezer dagen „doodgewoon” naar Den Haag, waar hij met premier Cals („een hele slimme vent”) volgens afspraak een gesprek zal hebben. De minister-president nodigde hem hiervoor enkele weken geleden uit, na afloop van de tumultueuze KVP-verkiezingsavond in Krasnapolsky, waar de Amsterdamse student zich een driftig interpellant toonde.

Leefbaar

WE willen de mensen van het Widee afhelpen dat we nozems, belhamels, bullen, dijkers of vetkuiven zijn,” zegt de lijstaanvoerder. „We beschikken over een groot reservoir van zeer capabele mensen, die alleen nog te jong zijn om zitting te nemen in de gemeenteraad. Bij ons krijgt de jeugd een kans, bij de Partij van de Arbeid staat Ton Regtien op de 25ste plaats voor de gemeenteraad. Provocatie is het middel om onze plannen te realiseren. We willen een leefbaar Amsterdam, en de uitslag van de verkiezingen zal bewijzen dat zeer veel Amsterdammers achter ons staan. Mijn hospita is 78, en ik heb de afgelopen weken veel met haar gepraat. Ze heeft me beloofd dat ze Provo gaat stemmen...”

AMSTERDAMSE POLITIE UREN IN ACTIE

Politiemannen drijven een groep langs café Hoppe door de Heisteeg.

Veertien mensen gepakt bij rel op Spui

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTERDAM, maandag
— Bij de happening rond het
Lieverdie op het Amsterdam.

HET „Provonadu-orkest” musiceert op het Spui.

se Spui zijn zaterdagavond tussen elf en één uur veertien mensen aangehouden en naar het hoofdbureau van politie gebracht. Zij zijn gisteren voor de officier van justitie geleid en door de rechter-commissaris gehoord, waarna ze werden vrijgelaten op voorwaarde zich te zullen onthouden van daden, die de openbare orde verstoren of een strafbaar feit opleveren. **Allen moesten een borgsom van vijftig gulden betalen.**

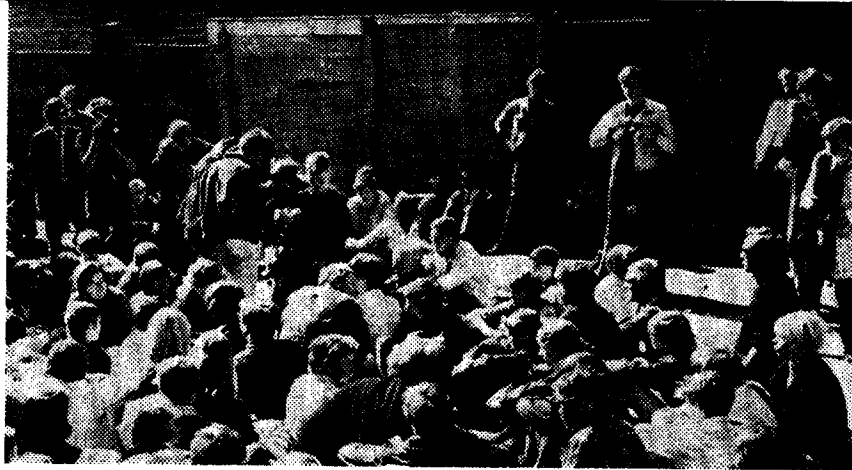
Acht mensen werden gearresteerd wegens het niet opvolgen van een bevel zich te verwijderen. Vier zouden zich hebben verzet en de politie in haar taak hebben belemmerd. Dit zijn de zeventienjarige mejuffrouw F. S., de 29-jarige antiquair C. A. M. L., de 22-jarige P. A. J. van P. en de negentienjarige R. van Z. De eerste en de laatste worden bovendien verdacht van mishandeling van agenten, toen zij dezen probeerden te weerhouden anderen aan te houden. Verder werden twee mensen, waarbij de twintigjarige provo Auke Pieter B. gearresteerd wegens het houden van toespraken en het geven van vertoningen op de openbare weg.

ORKEST

De provo's en hun aanhang waren zaterdagmiddag al begonnen met demonstraties op achtereenvolgens het Leidseplein, op de Weteringschans (voor het huis van bewaring), op het Spui en op de Dam. Daarbij assisteerde het z.g. „Provonadu Orkest”, een koper- en houtensemble, dat het Wilhelmus, de Internationale en „O Nederland let op u saeck” ten gehore bracht. De demonstraties verliepen rustig en eindigden in fel discussiërende groepen op de trappen van het Nationaal Monument op de Dam. De politie hield zich afzijdig, ook toen er rookbommetjes in één der poorten van het paleis ontbrandden.

's Avonds rond tien uur gebeurde hetzelfde ook. Daarna trok de groep naar het Spui, waar aan de voet van het Lievevredje een oude autobank met een pop in brand gestoken werden. Toen de vlammen hoog oplaaide greep de politie in, eerst alleen in burger, later ook geïnformeerd. Toen na de eerste arrestaties het publiek zich niet verwijderde, voerde de politie met wapen- en gummistok charges uit, die zich uitstrekten tot in de straten en stegen rondom het Spui, waarbij voorzover bekend niemand gewond raakte.

Tot na twee uur zondagmorgen is het rond het Spui onrustig geweest. Groepen demonstranten trokken door de Leidsestraat naar het Leidseplein en weer terug, gevolgd door de politie, die probeerde de aanwezigen te verspreiden. Om vier uur 's morgens rukten de geïnformeerde agenten in, die in burger bleven tot zes uur zondagmorgen.

ZIT-DEMONSTRATIE bij het huis van bewaring op de Weteringschans.

ROOKWOLKEN rond het Amsterdamse Lievevredje.

Telegraaf 1/5 66

NU OOK IN MAASTRICHT

DE TELEGRAAF 1/5-66

Politie moest weer optreden tegen provo's

Van een onzer verslaggevers

AMSTERDAM, maandag
Het gedrag van een legertje
provo's en hun aanhang van
ettalijke honderden belangstel-
lenden was de oorzaak van, dat
Amsterdamse politiemannen gis-
ternacht bij het Amsterdamse
Lieverdje op het Spui charges
met de gummiknuppel moesten
uitvoeren.

Vijftien jongelui, onder wie
twee meisjes en enige minder-
jarige knipen, werden gearres-
teerd, o.a. wegens overtreding
van het samenschotingsverbod,
vernieling, verzet tegen de po-
litie en mishandeling van een
agent.

Alle verdachten werden zon-
dagmiddag naar de officier van Justitie
voor de rechter-commissaris ge-
leid. Op voorwaarde, dat zij
zich voorgenomen zouden onthouden
aan de vervolging, werden zij
vrijgelaten. Bij wijze van borg-
som moest elke verdachte,
uitgezonderd de minderjarigen,
50,— in 's rijks kas storten.

De enige notabele provo, die
werd aangehouden, was de
filosofiestudent A. U. G. B., die
met een verfspuit op een muur
aan de Demzide van het Kon-
inklijk Paleis had geschilderd.

De zaterdagavond begon,
toen provo's aan de voet van
het beruchte beeldje een ben-
zinebrand stichtten. Door de
enorme hitte werd de sokkel
van het Lieverdje zwaar be-
schadigd. Het beeldje zelf kwam
zwartgeblakerd uit de strijd te
voorschijn.

beschadigt 6/5-66

Ruiten ingegooid bij Amerikaans consulaat VOKRA 9/5-66 Politie kijkt toe bij vernielingen door provo's

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 6 mei — Terwijl de bemanningen van twee surveillance-auto's van de Amsterdamse politie toekijken heeft een groep demonstranten, waarvan de overgrote meerderheid op zaterdagavond altijd present is bij de zogenaamde happenings bij het Lieverdje op het Spui, zes ruiten ingegooid van het consulaat-generaal van de Verenigde Staten aan het Museumplein te Amsterdam.

De agenten grepen ook niet in, toen jongelui de tuin inwandelden van het gebouw en een groot bord van de muur trokken. De jongens, die het bord van de muur hadden gerukt, werden door de ongeveer 75 demonstranten, die ook al bij het huis van bewaring hadden gedemonstreerd, als helden bejubeld. De agenten hadden opdracht niets te ondernemen alvorens een kaderlid aanwezig was. Toen de vernielingen waren aangezig was, kwamen er drie overvalwagens op het Museumplein, recht tegenover het KLM-gebouw. De bemanning van die overvalwagens was al van vier uur af op het hoofdbureau van politie gestationeerd. De politie die uit pamfletten wist dat de provo's op de avond van de bevrijding activiteiten zouden ontplooiën, had dus kennelijk wel moeilijkheden verwacht.

Dat de provo's zo langzamerhand weten wat de wet voor dit soort dingen voorschrijft, is op het Museumplein duidelijk gebleken. Zij negeerden twee waarschuwingen van de politie zich te verwijderen en bleven schreeuwen en tieren. Direct na de derde waarschuwing verspreidden zij zich echter.

Hoofdcomisaris

De hoofdcomisaris van de Amsterdamse politie, de heer H. J. van der Molen, om commentaar gevraagd over het niet-ingrijpen van de agenten, zei: „Ik heb een andere lezing gehad. Ik zal me op de hoogte stellen. Als er inderdaad niet is ingegrepen, toen er openlijk vernielingen werden aangericht, dan is dat onzin. Dan is het zelfs een beschamelijk zaak. Ik zal me terdege op de hoogte stellen, maar wil ik erop dat van zeggen,” aldus de ald-comisaris.

De hoofdcomisaris wist niet een kaderlid de demonstranter, die gevolgd die eerst bloemen bij het Nationaal Monument op de Dam hadden gelegd, toen luid een roep van de Kalverstraat naar het huis van bewaring aan het Kleine Gartmanplantsoen waren opgerukt en tenslotte bij het Amerikaanse consulaat-generaal de ruiten hadden ingegooid. Hij kon ook niet verklaren waarom het op het hoofdbureau van politie gestationeerde detachement eerst uitrukte toen de ruiten al waren ingegooid. Bij het huis van bewaring eisten de provo's de vrijlating van een van hun leiders.

Telegraaf 6/5-66

Politie-opdracht: alleen signaleren DE TELEGRAAF 6/5-66 Amerikaans consulaat door 100 provo's beschadigd

Van een onzer verslaggevers

AMSTERDAM, vrijdag

Ongeveer 100 provo's en andere demonstranten hebben gisteravond met stenen en kogeltjes uit een windpistool zeven ruiten van het Amerikaanse consulaat-generaal op het Museumplein vernield.

Bovendien drongen enige oproerkrakers de tuin van het consulaatsgebouw binnen en roofden de grote koperen naamplaat van de gevel.

Deze vernielingen — in feite de eerste sinds de nu al maanden voortdurende rellen in Amsterdam — werden aangricht, hoewel het consulaat reeds sedert tien dagen constant onder politiebewaking staat.

Signaleren

De politiemannen, die gisteravond de wacht bij het gebouw hadden betrokken, hadden de opdracht gehad inwoners te signaleren, zonder zelf direct handelen op te treden.

In politiekringen werd gisteravond verteld, dat de Amsterdamse politiemannen sinds de recente kritiek op het politieoptreden van bepaalde zijde alleen dan mogen optreden, als er een hogere politiefunctionaris in de buurt is.

Voor de politie vormde het optreden van de vernielende demonstranten bij het consulaatsgebouw de druppel, die de emmer deed overlopen.

Schelden

„Tot dusver zijn de rellen in heel Amsterdam de laatste tijd steeds in scharen, zodat men in andere licht verhouding nu hechten de politie de straat op te stuurder gericht aan te pakken. Het wordt nu eenmaal eens tijd, dat de leiding deze maatregelen neemt. Het is alsof de politie wachtwoord het heilige heilig van geweldloosheid is. Je mag de demonstranten alleen nog maar vernielend zoeken en zich te verwijderen. Men is er trots op dat de grootste armenoorlogen worden geboden van geweld verlopen, de vrede van politiekijde vernemen.

De groep demonstranten bij het consulaat werd zonder veel moeite door een mobiele politie-eenheid van het Museumplein verdreven. Er werden geen arrestaties verricht.

Het Vrije Volk 9/5 66.

Politie in hoofdstad slaat provo's uiteen

HANV 9/5-66

(Van een onzer verslaggevers)

Een sterke politiemacht is zaterdagavond rigoureuus en, naar het scheen, met meer overleg dan vorige keren opgetreden tegen het Amsterdamse provotariaat, dat ditmaal aan een happening niet is toegekomen.

Er vielen rake klappen, met de wapenstok toegebracht. Ook nu werden enkele toevallige voorbijgangers bij felle, bliksemnel uitgevoerde charges getroffen. Elf jongelui, onder wie geen bekende provo's werden aangehouden. Een man, die met de rellen niets van doen had, werd min of meer ernstig gewond. Hij werd op het bureau Singel verbonden en vertrok met een handdruk. Hij zei: 'Ik heb begrip voor het optreden van de politie'.

Rond middernacht maakte een klein groepje jongelui zich gereed voor een rondedans rondom Het Lieverdje, welwillend gadeslagen door een passieve groep tieners. De politie greep onmiddellijk in. Drie overvalwagens reden voor. Namens de burgemeester werd iedereen tot driemaal toe verzocht zich te verwijderen. Een aantal rechercheurs kwam in actie. Het Amsterdamse provotariaat verdween op een holletje via de N.Z. Voorburgwal en de zijstegen.

Niet voor lang, men kwam voorzichtiger terug, evenals de vele toeschouwers. Een groep politiemannen posteerde zich schouder aan schouder voor een der overvalwagens. Weer drie waarschuwingen en daarna het bevel 'Gebruik wapenstok'. Door publiek en opgeschoten jongelui werd toen zeer hard gelopen. Er vielen enkele harde klappen en aantal jongelui werd gearresteerd.

Stevig in handen

De politie had tot dan de zaak stevig in handen. Ongeveer 20 rechercheurs en 26 politiemannen waren ingezet. We zagen vertegenwoordigers van de gerechtelijke macht en ook hoofdcommissaris Van der Molen was aanwezig.

Om half een was de rest op het Spui grotendeels teruggetrokken. Een vijftig provo's bleef een poos te hebben gewist voor het huis van de Waring aan het Kleine Charlesplantsoen. Ze riepen een hun provo-superieur Hans Tuynman, die nog gevangen zit. Tuynman heeft het geroep niet gehoord, hij zit namelijk aan de Amstelveenseweg gevangen. De bemanning van een inmiddels voorgeleden overvalwagen kreeg permissie de lat er over heen te leggen.

Spoedig bleek dat het rumoerige Leidseplein, uitgaanscentrum per uitnemendheid met vele passanten, heel wat minder geschikt is voor charges dan het besloten Spui. Niet bevorderlijk voor een goed verloop was het feit, dat men uitgerend hier vergat driemaal per luidpreker het doorlopen te gelasten.

De provo's, rapenduel tussen het argeleese publiek wegprintend, maakten de verwarring nog groter. Het kon niet uitblijven: verscheidene voorbijgangers kregen een onverdiend pak slaag. Drie arrestanten werden het bureau Leidseplein binnengevoerd.

Vrijgelaten

De top van het provowesen ontbrak eveneens zaterdagavond. Op uitnodiging van de Dordrechtse superprovo Joost Willemse (23) hadden Abbe Boersma, Piete Bronkhorst en de groepen zich naar de Dordrechtse haven om daar deel te nemen aan een happening op het Schippersplein. Atke had nauwelijks het heeld van Aky Schaffer betonnen, of hij werd door de Dordrechtse politie in de kroeg gepakt. Zestig van de politie werden gearresteerd. De groepen werden gearresteerd en de top van het provowesen ontbrak. Dit maakte een arrestanten van de Amsterdamse arrestanten.

tenen, in leeftijd variërend van 16 tot 22 jaar, werden gearresteerd voor de officier van Justitie mr. M. H. van Nardingen geleid. Hij liet een arrestant vrij en bracht de overige tien aan de rechter commissaris over, die ze later op de dag vrijliet.

N° 402/1949 A.Z. 1966

Nr. 402/1949 A.Z. 66
van Burgemeester (A.Z. Algem. Zaken) aan:
de HOOFDCOMMISSARIS van POLITIE
Datum 11 mei 66

Chef J.D.

schied pol-art pol-art pol-art pol-art pol-art pol-art pol-art pol-art pol-art

In het kader van de i.v.m. de verkiezingscampagne op te zetten pol-art-manifestaties vragen wij de medewerking van B. en W. door naar toestemming te verlenen voor het houden van een groots opgezette MOOI-WEER-DEMOSTRATIE. Het is b. en w. ongetwijfeld bekend dat wij betreffende het weer aan de grootst mogelijke willkeur blootstaan. PROVO is radikaal voor mooi weer en zou graag zien dat er op korte termijn maatregelen worden genomen. Amerika heeft op dit punt een grote voorsprong. Van regeringszijde is aldaar een werkgroep gevormd om de mogelijkheden te onderzoeken die er zijn om tot een gunstiger weertype te komen. Wij menen, dat Amsterdam als magies centrum niet achter kan blijven. Daarom zijn wij van mening, dat Amsterdam op korte termijn een mooi-weer-magie-er dient aan te trekken. De mee te voeren leuzen zijn:

1. Sanering regenbuien
2. Zeven dagen mooi-weer-week.
3. Weer onder gemeenteraad.
4. Reorganisatie jaargetijden

Gemeentepolitie AMSTERDAM
Bureau Algemene Districten
Ingekomen: 11 MEI 1966
Class. _____ Nr. S. _____

In verband met het welslagen van de demonstratie is als voorwaarde gesteld dat op de dag van demonstratie het weer meewerkt, d.w.z. dat het regent dat het giet en de wind om de schoorstenen siert als datum ingedacht aan ZONdag 22 mei 1966.

Wanneer het weer meewerkt, zullen er pogingen worden gedaan het weer te bezweren door mooi-weer-dansen. De autoriteiten zullen dat kunnen opvatten als vertoning en de mooi-weer-dansers gaan vervolgen. Daarom zouden wij graag zien, dat de autoriteiten de mooi-weer-dansen als deel van de demonstratie zien en op dit punt er voor in kunnen staan, dat er niet in-gegrepen wordt.

Route: Damela Nieuwerhuis, Nieuwmarkt, Rijksmuseum, Meteringschans, Frederiksplein, Sarphatijstr, Wespersstr, Dokwerker, Anstelstr, Runt, Rokin, Dan en naar Het Blooverdige, waar de stoet ontbonden zal worden.

Naamens de P.V.P.S.V.M.O.V...B.n.
(Provo's Vereniging tot Bevordering van het Ontstaan van Een Beter Weertype)

Morgen mooi weer morgen mooi weer morgen mooi weer morgen mooi weer

SPK PROVO lijst 12 radikaal vóór mooi weer

Gemeentepolitie AMSTERDAM
Bureau Algemene Districten
Ingekomen: _____
Class. _____ Nr. S. _____

AURORA dd. _____

5. Provo-acties.

H.B brengt het politie-optreden tegen de provo's - o.a. in Amsterdam - ter sprake. De politie weet, of kan weten, dat de provo's geweldloos will demonstreren, maar treedt toch vrij hardhandig op.

TPC vraagt zich af of wij wel goed hebben gedaan met onze rapportage.

Algemeen is men van oordeel dat het politie-optreden tegen de provo's nie adequaat is.

502.
1120

AURORA dd. 3-1-1966

2. P.G.-vergadering.

Verder is aan de orde gekomen het vraagstuk van de provo's en de wijze van politie-optreden daartegen. H.BVD heeft als zijn mening te kennen gegeven, dat de politie onvoldoende mogelijkheden bezit om haar beleid terzake te doen steunen op beschouwingen, zoals die bijvoorbeeld in onze Dienst op het terrein van het politiek extremisme worden opgesteld.

H.BVD had dit onderwerp met de hoofdcommissarissen van politie willen bespreken t.g.v. een ontmoeting met deze autoriteiten, maar deze zal eerst in het najaar kunnen plaatsvinden. H.BVD heeft voorts te kennen gegeven niet de indruk te hebben dat de berichten van de Dienst over provo-activiteiten van invloed zijn geweest op het door de politie gevoerde beleid. Met name denkt hij hierbij aan berichten die op geweldloze actie duiden. In verband hiermede verzoekt H.BVD aan H.B in onze rapportage na te gaan, welke berichten hiervoor illustratief kunnen zijn.

AURORA dd. 8-6-'66

1. Provo's misbruikt door fascistien?

H.C is op een artikel onder deze kop i
de Haagsche Courant van 7-6-1966 geattendeerd. TPC leest een gedeelte
dit artikel voor. Naar zijn mening is het oordeel van de Haagsche Cou-
rant dat het stuk, gedateerd september 1965, dat de krant in handen k
duidelijk fascistische tendenzen vertoont, onjuist. Mede gezien het f
dat volgens de heer de brief op de bureaus van verschillende
kranten is terechtgekomen, ziet TPC in de zaak eerder een soort Provo-
grap. De tekst van de brief heeft naar zijn mening niets van een fasci-
tisch geschrift.

DE "PROVO's"

Exponent van hedendaags radicalisme onder de jeugd.

INDEX

DE "PROVO'S"

Exponent van hedendaags radicalisme onder de jeugd.

I. Algemene achtergronden

II. De Provo's

1. Inleiding

2. Ontstaan en doelstelling -

- Anarchistische Pacifistische Werkgroep Zaanstreek

3. Provo begrippen

4. Leiding (Amsterdam)

5. Activiteiten

6. Publicaties

7. Methodiek

8. Invloed; organisatie buiten Amsterdam

a. Schiedam

b. Den Haag

c. Rotterdam

d. Groningen

e. Haarlem

f. Utrecht e.a.

9. Contact met het buitenland

a. Contact met de "Revo's" (België)

b. Contact met de Vlaamse Volksunie

c. Contact met Engeland

d. Overige contacten met het buitenland

10. Financiën

11. De verhouding tussen andere organisaties en de provo's

a. de communisten en de provo's

b. de pacifisten en de provo's

c. de links-socialisten en de provo's

d. de (oudere) anarchisten en de provo's

12. Conclusie

augustus 1966

Bijlage (overzicht van de door de provo's uitgegeven "provocaties")

DE "PROVO'S"

Exponent van hedendaags radicalisme onder de jeugd

I. Algemene achtergronden

In de afgelopen jaren, met name vanaf 1960, valt onder de jongeren, al of niet politiek georganiseerd, een toenemende radicaliteit te bespeuren.

De grenzen tussen straten schennend nozendom en politiek geïnspireerde jeugd zijn - ook wat hun wijze van optreden betreft - vaak moeilijk te trekken.

Met name het "provotariaat", wellicht te typeren als "losgeslagen rode jeugd", is een groepering welks aanhang zich ten dele nauwelijks van "beatniks", "nozems" e.d. onderscheidt. Voor zover politiek ingesteld, beleeft het onder de progressieve jeugd constateerbare radicalisme in deze vorm zijn climax, met alle daaraan verbonden risico's voor openbare orde en veiligheid.

Daaraan zal in dit overzicht dan ook de meeste aandacht worden besteed.

Toch zou het - naar het ons voorkomt - onjuist zijn de provobeweging los te maken van het verschijnsel van politiek radicalisme onder de jeugd in zijn algemeenheid; een verschijnsel, dat zich trouwens niet alleen in Nederland voordoet.

Dit radicalisme kenmerkt zich met name hierdoor, dat men zich - ter bereiking van politieke doeleinden - bedient van middelen en methoden, die de grenzen van de in ons huidige democratische bestel aanvaarde politieke normen overschrijden.

Er is in dit verband duidelijk sprake van een ontwikkeling van legale naar illegale methoden van strijd.

Het valt op, dat deze karakteristiek in de loop der zestiger jaren is gaan gelden voor verschillende politieke jongerenorganisaties, waarvan men zulks - afgaande op de geestverwante instelling der ouders - niet zou hebben verwacht.

Behalve aan (qua doelstelling reeds als extremistisch te boek staande) anarchistische en trotskistische groeperingen wordt hier gedacht aan een reeks radicaal-pacifistische en links-socialistische jongeren-groeperingen, met als corypheeën het door anarchistisch georiënteerde figuren geïnfiltreerde Comité 29 november 1962, de Pacifistisch Socialistische Jongeren Werkgroepen (PSJW) en de links-

socialistische "Socialistische Jeugd" (SJ).

Op de achtergrond van het Comité 29 november trekt dan bovendien nog het in 1963 - in navolging van India, Engeland, Tanjanjika en de Verenigde Staten - opgerichte "Trainingscentrum voor Geestelijke Weerbaarheid en Geweldloze Actie" de aandacht, dat een uitvalsbasis lijkt te worden voor veelal illegale, zij het "geweldloze" actie.

Onwillekeurig zal men vergelijkingen willen trekken met het revolutionaire gedragspatroon van de ruwweg als "links" aangeduide stromingen, die ons land na de eerste wereldoorlog beroerden. Ook toen kwam veel revolutionair elan tot ontplooiing, deels gericht op soortgelijke actieobjecten (oorlog, kapitalisme, kolonialisme, fascisme) als thans het geval is.

Daarnaast dringen zich echter toch ook wel belangrijke verschillpunten tussen toen en nu op: waren het toen veelal ook ouderen, die de jeugd inspireerden tot actief verzet tegen bestaande maatschappelijke gebreken, thans zijn het juist de jongeren, die de ouderen verwijten hun idealen te hebben prijsgegeven en hen tot daden aanzetten; waren het toen met name ook de communisten - men denke aan door hen geleide stakingsacties en agitatie onder militairen - die de toon aangaven bij de actie op straat, thans zijn dit de radicaal-pacifisten en links-socialisten, veelal samen met de anarchistisch georiënteerde, op conflict met het gezag gerichte provo's.

Werd men toen (1918 e.v.) bij zijn hervormingselan geïnspireerd op de golf van revolutie die vanuit het Oosten over Europa spoelde, thans richt men het oog veelal op het Westen (i.c. op de Verenigde Staten) om zijn inspiratie en ideeën op te doen.

Het waren b.v. de ban-de-bombers die na 1960 de stoot gaven tot de oprichting van een Nederlands Comité van 100, daarbij geïnspireerd op in de Verenigde Staten en Engeland reeds beoefende methoden, en tot radicaal optreden daarenboven gestimuleerd door anarchistisch en trotskistisch georiënteerde jongeren.

Zo verklaarde Drs. - o.m. PSP-functionaris, inspirator van het Comité 29-11-'62 en medeoprichter van het eerder genoemde "Trainingscentrum" - dat het genoemd Comité en het bewuste Centrum zich o.m. baseerden op de methodiek, omschreven in "A manual for direct action" (uitgave van het Amerikaanse "Friends Peace Committee" en op het geweldloosheidssysteem van Ds. Martin Luther King.

Het was de PSJW die - naast "Politeia" en SVB - in Nederland de "jongerenactie Vietnam" op gang bracht, daarbij behalve door trotskisten vooral ook door Amerikaanse activiteit en methodiek ("Teach-ins"!) geïnspireerd.

Ook treft het, dat het thans - anders dan in de sociaal-zwakke Europese maatschappij tussen de beide wereldoorlogen - met name de welvaartslanden zijn, die - behalve met een nozemprobleem - met een probleem van radicalisme en "politieke criminaliteit" onder jeugd en studenten te kampen hebben. Zweden (Stockholm), de Verenigde Staten (New York) zijn daar voorbeelden van.

De vraag rijst, of de welvaart in dit verband optreedt als "katalysator", als factor, die relativering van de traditionale, door de ouderen overgeleverde normen in de hand werkt.

Anderzijds is juist het verzet tegen de gezapigheid en het gebrek aan idealisme bij de ouderen een argument, dat bij alle radicale jongeren- en studenten-groepen naar voren komt, zodra zij verantwoording van hun doen en laten afleggen.

Voorbeelden daarvan zijn er te over:

Het Comité 29 november 1962 ontstond (evenals het Comité van 100-beweging elders) uit de behoefte "nu eens iets reëels" tegen de atoombom te gaan doen.

"Anders" (PSJW) stelde: "Wij willen "directe actie" om duidelijk te maken, wat wij bedoelen".

De SJ wilde "doelgerichte protestacties" om "het onbehagen tegen de burgerlijke gezapigheid te kanaliseren".

Bij "Provo" - tenslotte - heette het: "de arbeidersbeweging is ingedommeld achter de TV-toestellen in zelfgenoegzame tevredenheid over de behaalde resultaten: ouderdomspensioen en arbeidsvitaminen".

In de Verenigde Staten ziet men iets dergelijks. Men duidt het jongeren-radicalisme tegen oorlog, atoombom, rassisme en imperialisme daar aan als "The New Left". Men wil zich daarmee onderscheiden van de traditionele "linkse" partijen, die dan als "The Old Left" gelden

en distantieert zich daarvan omdat deze niet aan hun taak hebben beantwoord, hun idealen ontrouw zijn geworden en verzand zijn in theorie en dogma.

Het was de agressiviteit van de jongeren, die hier de behoefte deed ontstaan aan een doordachte methodiek om aan hun emotionaliteit uiting te geven.

In de inleiding van het eerdergenoemde "Manual for direct action" wordt in dit verband opgemerkt: "Times are very different from the early forties, when a few seasoned veterans of the peace and civil rights movements experimented with direct action tactics. Today a great deal of leadership comes from young people, angry with a Society which preaches brotherhood and practices discrimination. Participant in sit-ins have described the struggle in moral terms; there is less theory than in the thirties...".

Men zou er niet verstandig aan doen de betekenis van dit radicalisme - hier en elders - te bagatelliseren door het louter als een verschijnsel van zeer tijdelijke aard te zien, zulks bijvoorbeeld onder het motto, dat de jeugd nu eenmaal altijd radicaal is ingesteld, in het bijzonder dan de "rode" jeugd, die van de misschien wat "ingedommelde" ouderen de toch in meerdere of mindere mate aanwezige revolutionaire instelling meekreeg.

Voorshands mogen wij van deze in zekere zin dan "normloze" maar niettemin toch vaak idealistisch ingestelde jeugd, o.i. voortgaande "radicale actie" verwachten.

Belangrijk in dit verband is, dat de vele groepen, die elkaar in actie-object en methodiek veelal wonderwel vinden - vgl. het Jongeren Comité Vietnam - doorgaans handelen onder invloed van het politiek getij, al moet erkend, dat hier - zowel als in het buitenland - de anti atoombom-actie in eerste instantie de mobiliserende factor van "The New Left" en tevens de leerschool van haar huidige methodiek is geweest.

De politieke gebeurtenissen in Vietnam kunnen thans even goed als het huwelijk van Prinses Beatrix en bepaalde neo-nazistische verschijnselen voedingsbodem en startpunt van acties zijn.

Wat Nederland betreft is voorts van belang, dat deze jeugd haar organisatorische centrum en haar klankbodem voornamelijk in het traditioneel "rode" Amsterdam vindt en verder, dat in de besturen van verschillende der betrokken organisaties en groepen tegelijkertijd vaak

zelfde figuren een functie bekleden of actief zijn.

Wat de provo's betreft valt - zoals hieronder nog zal worden uiteengezet - in het bijzonder op, dat daarin vele jongeren een toevlucht zoeken, die zelfs in radicale organisaties als SJ en PSJW nog teveel conformisme en gezapigheid menen aan te treffen. Vandaar ook, dat het Nederlandse jongerenradicalisme thans in dit provo-dom zijn climax vindt.

Met het oog op de toekomst is voorts van niet te miskennen betekenis, dat van al deze jongerengroepen een radicaliserende invloed uitgaat op de ouderen: dat is merkbaar in de PSP, dat is voelbaar in het Comité 1961 voor de Vrede en zelfs te traceren bij de oudere anarchisten en trotskisten.

Het is niet uitgesloten, dat in het bijzonder de PSP-leiding zich uit electorale overwegingen door de radicale instelling van deze haar vaak toch nog welgezinde jongeren gedrongen zal voelen zich naar buiten wat scherper op te stellen.

Van belang is in dit verband, dat de PSP-commissie voor "vorming en scholing" in oktober '65 een speciale brochure wijdde aan de theorie en praktijk van "het geweldloze verzet".

Omgekeerd zijn er stellig ook "ouderen" in met name pacifistische en links-socialistische kringen, die radicaal optreden van de jongeren direct of indirect aanmoedigen. Uitlatingen van bepaalde leiding gevende figuren in de PSP, dubieuze publiciteit via radio, TV en pers hebben dat - vooral rond de 10e maart en i.v.m. het politieoptreden in Amsterdam - meermalen geïllustreerd.

"Non-conformisme" is tenslotte een eigentijds verschijnsel, dat zich niet alleen - zij het misschien wel hoofdzakelijk - bij de jeugd manifesteert. Het is b.v. ook een belangrijk motief achter de zogenaamde "dialoog" met het communisme.

Verder is het van belang er de aandacht op gevestigd te houden, welke invloed de communistische jeugdbeweging van het grotendeels buiten haar om gegroeide neo-radicalisme ondergaat.

Voorshands zullen de communisten vanwege het milieu der "andersdenkenden" veel traditioneel sectarisme moeten overwinnen om zich tot "eenheid van actie" te zetten.

De gang van zaken in het sedert september '65 bestaande jongeren-

comité Vietnam heeft zulks reeds enkele malen aangetoond.

Met name de deelneming van Provo's aan bepaalde activiteiten blijkt een afschrikwekkende werking op de communistische jongeren te hebben. "De Waarheid" beschreef het provo-optreden al eens als "obsuur gedoe". Overigens blijken verschillende communisten te gaan beseffen, dat zij met deze houding niet kunnen volstaan. Het inzicht is groeiende, dat iets moet worden gedaan om de bereidheid van vele jongeren tot radicale actie uit te buiten, om "het contact met de massa" niet aan links-socialisten en radicaal-pacifisten of aan provo's over te laten.

In breder verband kan men zich tenslotte afvragen, of relletjes als die rond het optreden van het CPN-bouwwakcomité in Amsterdam in juni j.l. niet mede mogelijk werden tengevolge van het klimaat, dat in de afgelopen jaren - in het bijzonder sedert 1965 - in de hoofdstad (en elders) ontstond onder invloed van het optreden van niet-communistische radicale jongeren, i.c. van de provo's.

II. De Provo's

1. Inleiding

De anarchistische jongerengroep rond het blad "Provo", die sinds juni 1965 in Amsterdam en omgeving actief is en nadien ook elders aanhang verwierf, wekte aanvankelijk de indruk meer uit allerlei negatieve en door de deelnemers over het algemeen weinig doordachte onlustgevoelens jegens de bestaande maatschappelijke orde te handelen, dan uit gefundeerde politieke overwegingen. Deze jongeren wilden, zoals zij zelf zeiden, "de kans niet laten voorbijgaan de gevestigde maatschappij eens grondig te provoceren", aangezien zij enerzijds inzagen dat de vestiging van een anarchistische maatschappij een onmogelijkheid was en zij er anderzijds van overtuigd waren dat hun voorspelling dat deze wereld als gevolg van een komende kernbomoorlog, "uit elkaar zou spatten", bewaarheid zou worden. Daarom zou provocatie het enige zijn wat hen nog restte.

Volgens een inlegvel in de eerste nummers van "Provo", wilde dit blad primair anti-autoritair zijn. Gesteld werd, dat men zich verzetten tegen de autoriteit van personen en instellingen, tegen het militair apparaat, tegen de uniformen en petten van de politie, tegen de reclame mensen, die de medicijnmeesters van het moderne westen werden genoemd. Voorts zei "Provo" de dwingende greep, die deze groep op de gebruiken en behoeften van het volk heeft verkregen, te verafschuwen. Tegenover dit alles kon "Provo" geen kant-en-klaar recept voor de maatschappij stellen, zoals zij zou willen dat deze er zou uitzien, aangezien zij teveel in beslag werd genomen door provocatie van de huidige.

Volgens een artikel in het "Provo"-maandblad no. 2 dd. 17-8-1965

provoceert de provo niet, zoals de nozem, uit verveling, maar uit onvrede met het huidige maatschappelijke bestel.

De anarchistische jongerengroep, die vrijwel van het begin van haar bestaan af pogingen heeft gedaan de nozemjeugd - die volgens haar instinctief in een passief verzet ten aanzien van het gezag leefde - tot actief handelen over te halen, heeft daarbij wel successen geboekt. Ook op studenten oefent de provo-beweging een zekere aantrekkingskracht uit. De belangstelling voor happenings nam ook van die zijde toe.

Sinds enige maanden gaat het er op lijken dat leidinggevende figuren in de groep bezig zijn om aan de activiteiten meer politieke inhoud te geven.

Men provoceert niet alleen meer om het provoceren, maar men wil ook bepaalde politieke doeleinden verwezenlijkt zien, zoals bijv. de terugtrekking van de Amerikaanse troepen uit Zuid-Vietnam.

Het is niet duidelijk, of men dit uitsluitend doet uit idealistische overwegingen, of ook uit een zeker opportunisme. De leiding zou er bevreesd voor kunnen zijn, dat op den duur een deel van de aanhang, wegens gebrek aan positieve waarden, zich zou terugtrekken van deelneming aan provo-activiteiten.

2. Ontstaan en doelstelling

De groep rond "Provo" trad eind mei 1965 voor het eerst voor het voetlicht, toen zij per post aan mogelijk geïnteresseerden, onder wie een aantal redacteuren van dag-, week- en maandbladen, een gestencild pamflet toezond, waarin de verschijning - per juli 1965 - van dit anarchistische jongerenblad werd aangekondigd.

In dit pamflet werd op vrij uitvoerige, zij het niet altijd even duidelijke wijze, documentatie verschaft over de redenen tot het uitgeven van "Provo".

Na er op gewezen te hebben dat de geweldloze activiteiten van de anti-atoombeweging, zoals die van de Ban-de-Bomgroepen, het Comité 29 november 1962 (Comité van 100-beweging), het Comité 1961 voor de Vrede, alsmede het Volkelcomité, in het slop waren geraakt, werd naar voren gebracht dat de linkse beweging hier te lande, wilde zij werkelijk resultaat boeken, tot nieuwe methoden moest overgaan. Geweldloos verzet had slechts incidentele waarde, aangezien men daarbij teveel afhankelijk was van massale deelneming en een de activiteiten gunstig gezinde publieke opinie. Daarom, aldus het pamflet, moest thans tot de daad worden overgegaan en diende men tot directe acties te komen. Slechts een rebellerende linkse beweging, gegrond op anarchistische opvattingen zou daartoe in staat zijn. Het anarchisme immers, aldus het pamflet, propageert de meest openlijke rebellie tegen elke gevestigde orde.

Aangezien evenwel de anarchistische beweging in Nederland sinds de Tweede Wereldoorlog een kwijnend bestaan leidde, wilden de initiatiefnemers "Provo" gebruiken om het anarchisme te vernieuwen en het speciaal onder de jongere generatie te verbreiden.

"Provo", aldus het pamflet, wilde zich radicaal tegen deze maatschappij verzetten, omdat deze kapitalistisch is en zich zou vergiftigen door een morbide winstbejag, burcaucratisch is, waardoor deze zichzelf zou verstikken t.g.v. een eindeloze ambtenarij en als militaristische maatschappij haar eigen graf zou graven door - wat de provo's noemen - een paranoïde atoombewapening. De bewoners van deze maatschappij hebben niets te verliezen dan de zekerheid van de dood door radio-actieve straling. Daarom voelt de "Provo" zich voor de kous gesteld: desperaat verzet of lijdzame ondergang. Het pamflet besloot met de oproep zich te verzetten waar het maar kan, waarbij het anarchisme als inspiratie-bron moest dienst doen.

Het is tot nu toe niet geheel duidelijk hoe de provo-groep is ontstaan. Wel is zeker, dat de "ideeënman" van de groep daarin een belangrijke rol heeft gespeeld. Het is zelfs niet onmogelijk, dat hij de auctor-intellectualis is van het hierboven besproken pamflet. Het mengelmoesje van de daarin vervatte gedachten over een atoombomdreiging en de oproep tot directe actie met het anarchisme als basis, is wellicht tot stand gekomen onder invloed van het politieke verleden van deze studerende figuur. in Amsterdam

Het is opmerkelijk, dat sommige passages (vooral in het eerste gedeelte) van het "Provo"-pamflet van mei 1965 letterlijk dezelfde zijn als die van een ongedateerd manifest van een zich noemende Federatie van Actiegroepen tegen de Atoombom (FAA), dat voor een deel als opruiend kan worden aangemerkt. Exemplaren van dit manifest werden in de zomer van 1965 in het bezit van provo's aangetroffen. Voorzover bekend is de genoemde federatie nimmer naar buiten opgetreden.

In dit manifest, dat bestemd was voor "alle tegenstanders van de atoombom" en dat niet "in verkeerde handen" mocht vallen, werd na een uiteenzetting over het mislukken van de anti-atoombombewegingen opgeroepen om onder absolute geheimhouding een laatste revolutionaire poging te doen om alsnog invloed uit te oefenen op wat genoemd werd "de rampzalige militaire ontwikkeling in de richting van een atoombomoorlog".

Gezien de ernst van de dreiging, meende het FAA het recht te hebben tot het hanteren van de meest radicale middelen, waarvan o.a. de volgende in het manifest werden opgesomd: het in brand steken of opblazen van belangrijke militaire gebouwen en bases; spionage en openbaarmaking van militaire geheimen; het tot persona non grata verklaren van alle militaire gezagsdragers en hen als zodanig behandelen; sabotage door destructie van militair materieel en het verspreiden van valse berichten; bevrijding van dienstweigeraars die tegen hun wil gevangen zitten of nevendiensten moeten verrichten en tenslotte agitatie onder soldaten met gebruikmaking van alle daartoe geschikte middelen.

Een ander, weliswaar onschuldig gedeelte van dit manifest, is terug te vinden in een artikel in het "Provo"-maandblad no. 1 van 12 juli 1965, onder de titel "Inleiding tot het provocerend denken".

Anarchistische Pacifistische Werkgroep Zaanstreek

Vóór het begin van de "Provo"-activiteiten bestond er in de Zaanstreek reeds een groepje anarchistische jongeren, dat in oktober 1964 in een beginselverklaring de huidige staatkundige en militaire systemen veroordeelde op grond van een wereld- en levensbeschouwing, waarin geen plaats was voor het geloof in een autoriteit of in geweld. De groep zei zich te keren tegen ieder geweld en gezag, dat ten doel zou hebben een ander te overwinnen. Stelling werd genomen tegen iedere vorm van onderdrukking op grond van afkomst, ras of overtuiging; men zou daartegen in actie komen met alle ter beschikking staande, geweldloze middelen.

De Anarchistische Pacifistische Werkgroep Zaanstreek kwam in de loop van mei 1965 in het nieuws toen zij het eerste nummer van haar orgaan "Barst" (gedateerd april 1965) per open brief aan de BVD aanbod. Aangekondigd werd, dat dit tijdschrift onregelmatig zou verschijnen. Het bleef bij deze ene aflevering en in het "Provo"-maandblad no. 2 dd. 17-8-1965 deelden en een van zijn geestverwanten mee, dat "Barst" was opgeheven en dat de redactie voortaan nauw zou samenwerken met "Provo".

3. Provo-begrippen

Met de provo-beweging heeft ook een aantal nieuwe begrippen zijn intrede in onze samenleving gedaan. De belangrijkste zijn wel het "provotariaat", de "dé-klasse", het "klootjesvolk", en "New-Babylon".

Tot het provotariaat rekenen deze anarchistische jongeren in de eerste plaats zichzelf. Verder de nozems en alle kritisch (sic!) denkende studenten en kunstenaars. Zij allen worden onder de gemeenschappelijke noemer gebracht van hen, die meestal niet bij het arbeidsproces betrokken zijn, vaak geen baantje hebben, dikwijls vanuit een protesthouding leven, van een bepaalde leeftijd zijn en wonen in de "asfalt-jungles van de welvaartssteden".

Het provotariaat, soms de déklasse genoemd, wordt ook wel omschreven als een anonieme menigte van subversieve elementen, die noch tot het proletariaat, noch tot de bourgeoisie behoren en die eigenlijk tot een grote groep jongeren gerekend moeten worden, die niet meer langs "het oude, bekende paadje" willen lopen.

Over het proletariaat zeggen de provo's, dat het zich heeft onderworpen aan zijn politieke leiders en zijn televisie. Het proletariaat aldus de provo's, is samengesmolten met zijn oude tegenstander "de bourgeoisie", tot één grote, grijze massa, het "klootjesvolk".

Over de arbeidersbeweging schreef

dat deze achter de TV-toestellen is ingedommeld in zelfgenoegzame tevredenheid over de behaalde resultaten: ouderdomspensioen en arbeidsvitaminen.

Uit een gesprek van de schrijver met en de welk gesprek op de band werd opgenomen en gepubliceerd in het tijdschrift "De Gids", no. 1 van 1966, blijkt dat de provo's zichzelf zien als het instituut, dat het "klootjesvolk" in het provotariaat moet veranderen, zodat het volk een revolutionaire kracht wordt. Voorts roepen de provo's op tot een permanente staking, tot niet-werken. Aangezien de provo's, aldus Van Duyn, evenwel buiten het productieproces geplaatst zijn en zij er daardoor ook geen invloed op kunnen uitoefenen, is het logisch dat de provorevolutie (waarin hij blijkbaar zelf gelooft) niet zal komen zolang het proletariaat geen provotariaat wordt.

In het voorgaande werd gesteld, dat de provo's aanvankelijk geen kant-en-klaar recept hadden voor de maatschappij, zoals die er uiteindelijk zou moeten uitzien. Blijkens no. 4 van het "Provo"-maandblad, op

28 oktober 1965 uitgekomen, kwam daarin later enige verandering.

Het organiseren van happenings is in feite geen provo-idee.

Volgens bestaat bij de provo's een onbehagen over het feit, dat de enkeling geen invloed heeft op de gang van zaken in ons land en ook daarbuiten. Daarom zien zij de happenings als een poging om hun aandeel in het (wereld) gebeuren, waarop zij menen recht te hebben, te verwezenlijken. De autoriteiten, aldus de provo's, zouden al het mogelijke doen hun dit onmogelijk te maken. De happening is dus een demonstratie tot het verkrijgen van macht, die men niet heeft, maar waarover men wel zou willen beschikken.

Het magisch centrum

Behalve de happenings hebben de provo's ook het zgn. appelteken overgenomen. Dat teken, dat de provo's zien als het symbool van het "Magisch centrum Amsterdam" ziet er als volgt uit:

Met het uitstekende streepje wordt de Amstel, de aorta van Amsterdam bedoeld. De ronde lijn: de Amsterdamse grachten. De stip in het midden is het beeldje van het Amsterdamse Lieverdje op het Spui waar zaterdagsavonds om 12.00 uur happenings worden gehouden.

Dit teken wordt door de provo's ook wel het gnot (=genot) teken genoemd.

4. Leiding (Amsterdam)

Alhoewel de provo's als anarchisten het onderling principieel oneens heten te zijn, omdat zij geloven in de noodzaak van een radicaal non-conformisme, van een eigen mening over iets, zijn de top-provo's toch wel gelijkelijk van mening, dat er een soort leiding moet zijn, wil de groep goed kunnen functioneren. Dat is in hun geval een kleine kern, de zgn. "in-group", die de initiatieven neemt en de plannen uitwerkt.

5. Activiteiten

De provo's hebben zich in het eerste jaar van hun bestaan aanvankelijk alleen bezig gehouden met het organiseren van happenings (in Amsterdam voornamelijk rond het beeldje het "Lieverdje") en het uitgeven van geschriften. Ook trokken zij de aandacht door hun activiteiten rond verloving en huwelijk van Prinses Beatrix, tegen het optreden van politie en justitie en tegen de Amerikaanse politiek inzake Vietnam. Tenslotte kwamen zij bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1 juni j.l., in de hoofdstad met een eigen lijst uit.

Voor wat de happenings betreft: wat de provo's daarover ook mogen beweren, in feite zijn het dwaze en zinloze vertoningen. In eigen kring is een enkele die mening ook toegedaan

dat de wekelijkse happenings steeds vervelender begonnen te worden en () voelde toen al kennelijk meer voor demonstraties met een politiek karakter zoals die, gericht tegen het Amerikaanse optreden in Vietnam.

Pas in april 1966 gingen provo-jongeren op grote schaal aan laatst bedoelde activiteiten meedoen.

Rond de gebeurtenissen op de 10de maart j.l. trokken de provo's voornamelijk de aandacht door hun meestal gezamenlijke activiteiten met andere organisaties, zoals de Socialistische Jeugd van Nederland (SJ) en de Pacifistisch-Socialistische Jongeren Werkgroepen (PSJW). Bij het coördinatieplan van acties tussen de SJ en de provo's, was aan de laatsten met name "het vuile werk" toebedeeld, zoals het werpen van rookbommen en het strooien van kraaiepoten. Zoals bekend gebruikte men de bommen wel, maar de kraaiepoten niet.

In dit verband moet ook het bestaan van het provo-comité "De Parel van de Jordaan" gememoreerd worden. Dit comité, dat in januari 1966 werd opgericht, beoogde aan het bruidspaar een "anti-huwelijksgeschenk" aan te bieden, alsook het doen ontsteken van "anti"-vuurwerk. Een mededeling daarover, doorspekt met profane volzinnen, werd opgenomen in het "Provo"-maandblad no. 6 dd. 24-1-1966.

6. Publicaties

Wat de uitgaven van de provo-beweging betreft: naast het maandblad "Provo"- oplage: 13.000 exemplaren, volgens een mededeling in het blad zelf - worden ook nog genummerde "provocaties" uitgegeven, waarin de aandacht op speciale onderwerpen wordt gevestigd. In de bijlage wordt een opsomming gegeven van de inhoud van die provocaties.

In het maandblad zelf staan denkbeelden en plannen van de provo's en worden soms aankondigingen gedaan over te ondernemen activiteiten. Ook treft men er zo nu en dan artikelen in aan van subversieve aard. Gedacht wordt hierbij aan het opnemen in verkorte vorm van "De praktische anarchist" (een aan het begin van deze eeuw anoniem uitgegeven brochure) waarin recepten staan vermeld inzake het vervaardigen van bommen ("Provo" no. 1 dd. 12-7-1965). Andere voorbeelden betreffen ideeën in een artikel in hetzelfde nummer over het bestormen van het paleis op de Dam en het "eindelijk eens leggen van bommen in de brievenbus van het BVD-gebouw". Ook werd in het maandblad de suggestie aangetroffen tot het opblazen van de IJ-tunnel ("Provo" no. 7 dd. 25-2-1966).

In "Provo" no. 9 dd. 12-5-1966 werden uiteenzettingen gegeven over diverse "witte"plannen, zoals het witte schoorstenen- en fiet-senplan en het witte kippenplan.

Volgens een artikeltje over dit laatste plan werd als uitvloeisel van het politic-optreden op 10 maart j.l. in de hoofdstad, besloten tot oprichting van de provo-vereniging "Vrienden van de Politie" (VVP). Op 19 maart d.a.v., tegelijk met de opening van de tentoonstelling "10-3-1966", werd het zgn. witte kippenplan gelanceerd. Volgens de schrijver is de witte kip de vredesvogel van het provotariaat. In de plaats van de politie wil dit plan "witte kippen" aanstellen, die een witte jas en een witte pet moeten dragen en die belast zullen worden met de distributie (voor noodvallen) van verband en medicijnen. Voorts dienen zij lucifers en voorbehoedmiddelen bij zich te hebben, "alsook appeltjes van oranje en kippeboutjes voor het hongerend provotariaat".

Ook werd in dit "Provo"-nummer propaganda gemaakt voor het witte woningenplan. Daarin wordt er o.m. voor gepleit om bij het saneren van woonwijken, indien de afbraak niet onmiddellijk gevolgd wordt door nieuwbouw, de vrijkomende woningen als tijdelijke onderkomens ter beschikking van alleenstaanden te stellen. Voorts zouden de woningen in

de binnenstad van Amsterdam, die thans in gebruik zijn bij kantoren en bedrijven, hun oorspronkelijke bestemming dienen terug te krijgen. Op die manier zou de ontvolking van de binnenstad tegengegaan kunnen worden.

In "Provo" no. 8, dd. 14-4-1966 stelde
voor om vrouwen en meisjes
voor te lichten over voorbehoedmiddelen. Daartoe zouden consultatiebureaus in het leven moeten worden geroepen. Dit plan heeft de naam van het "witte wijvenplan" gekregen.

In een andere publicatie werd het gebruik van kraaiopoten tegen welvaartssymbool no. 1, de auto aangekondigd, daar deze "de leefbaarheid" zou bedreigen.

Naast "Provo" bestaat er sinds begin juli j.l. een nieuw blad, genaamd "Image". Wat de inhoud van dit iedere veertien dagen verschijnend periodiek betreft: de artikelen daarin doen niet onder voor die in "Provo". Blijkens een publicatie in het eerste nummer is het de bedoeling om "witte" informatie te geven. Daaronder verstaan de provo's het weergeven van meningen zonder enig voorbehoud. Dat blijkt duidelijk uit een artikelletje in "Image" no. 1, waarvan gezegd wordt, dat het van de hand van een onbekend pornograaf is. Ook in "Image" no. 3 komt een dergelijk artikelletje voor.

Blijkens een publicatie in het anarchistisch blad "Recht voor Allen" dd. 6 augustus 1966 gaat "Provo" voorts binnenkort een tweemaandelijks internationale editie uitgeven in de Engelse taal en is verder de verschijning op komst van een provo-weekblad.

Op de lezers van "Recht voor Allen" wordt een beroep gedaan te helpen bij het vormen van "een landelijk en internationaal net van tip- en nieuwsgevers". Het "Magies Perscentrum" is te bereiken onder postbus 1602, Amsterdam.

7. Methodiek

Over de methodiek bij de te voeren acties bestaat in provo-top-kringen geen eenstemmigheid. Wellicht is dit verschil van instelling inhaerent aan het feit, dat anarchisten het onderling principieel on-eens zijn.

Een ander facet van het doen en laten van provo-jongeren is het gebruik van verdovende en zgn. bewustzijnsverruimende middelen, zoals aether, mescaline en LSD.

Wat deze provo-instelling betreft: volgens insiders neemt de laatste maanden het aantal gevallen van o.a. aethersnuivende provo's hand over hand toe.

8. Invloed; organisatie buiten Amsterdam

Wat de omvang van de provo-beweging betreft, was begin 1966 van mening, dat er "hoogstens een paar duizend" jongeren achter hem en zijn geestverwanten zouden staan. Degenen, die met hen sympathiseerden, zouden echter honderdduizenden kunnen zijn. Zijn laatste opmerking lijkt, gezien het stemmenaantal dat de provolijst op 1 juni j.l. in Amsterdam op zich verenigde, sterk overtrokken. Toen immers brachten 13022 mensen, oftewel 2½% van de Amsterdamse kiezers, hun stem uit op de provo's.

Weliswaar moet daarbij rekening gehouden worden met het feit, dat deze jongeren alleen in de hoofdstad met een eigen lijst uitkwamen, doch anderszijds is het zo, dat juist Amsterdam de grootste concentratie van links-radicalen jongeren herbergt en dat daardoor in de hoofdstad ongetwijfeld de meeste belangstelling voor de provo-ideeën bestaat.

Alhoewel geen exacte cijfers bekend zijn over de getalsterkte van de provo's in Amsterdam en elders, lijkt het er op, dat de schatting : "hoogstens een paar duizend", wel ongeveer juist zal zijn; al moet men zich ook dan nog afvragen, welk deel hiervan tot het a-politieke nozem-dom gerekend dient te worden.

Wat de aanhang betreft is het opvallend dat naar verhouding vrij veel studenten aan provo-activiteiten deelnemen, dan wel er sympathiek tegenover staan. Hiertoe behoren studenten, die in politiek opzicht eerder nimmer de aandacht trokken, alsook figuren, die in andere organisaties in meer of mindere mate hun sporen verdienden, dan wel er gewoon actief waren.

Het is niet geheel duidelijk wat deze studerende jongeren ertoe gebracht heeft belang te gaan stellen in wat de provo's willen en doen. Het is niet onmogelijk, dat de houding van de autoriteiten jegens de provo's daarin een rol heeft gespeeld. Ook moet bedacht worden, dat er onder deze studenten jongeren zijn, die zich aan de zijde der provo's hebben geschaard om aan hun gevoelens ten aanzien van gezag en koningshuis lucht te geven. Dat kan gebeurd zijn als gevolg van de instelling, die zij van huis uit meekregen, dan wel doordat zij in het kader van hun studie en omgang met anderen tot een meer radicale opvatting kwamen.

Behalve in de hoofdstad zijn intussen ook provo-elementen actief (geweest) in de volgende gemeenten:

- a. Schiedam: Volgens een bericht in het weekblad "Vrij Nederland" van 24 juli 1965 was in deze plaats het "Anarchistisch Weerstandscollege" actief. De club zou tot stand gekomen zijn om te ageren tegen de komst van Prins Claus naar Nederland.

Voorzover bekend is het Anarchistisch Weerstandscollege in Schiedam eigenlijk nooit goed van de grond gekomen.

- b. Den Haag: Op Prinsjesdag 1965 waren in de residentie een aantal jongeren actief, waarvan er enkelen naderhand ook deelnamen aan elders ontwikkelde provo-acties.

Tijdens die activiteiten werd "provocatie" no. 7 verspreid, die de tekst van de Troonrede bevatte, zoals H.M. de Koningin die volgens de provo's had moeten uitspreken en waarin zij o.m. haar troonsafstand aankondigde.

- c. Rotterdam: In de loop van mei 1966 organiseerden provo's ook in Rotterdam (bij het beeldje Fikkie) happenings.

Inmiddels heeft de Rotterdamse provo-groep, "Desperado" genaamd, onder diezelfde naam een eigen blad uitgegeven dat qua opzet en inhoud veel lijkt op het "Provo"-maandblad. Tot nu toe verschenen twee nummers. In de laatste aflevering werden de namen en een soort signalement gegeven van twee Rotterdamse politie-mensen, die "beslist niet te vertrouwen zijn".

- d. Ook in Groningen worden provo-elementen actief. In een in mei j.l. uitgegeven "provocatie" werd de oprichting bekend gemaakt van een Comité Vrienden van Provo, dat zich ten doel stelt het verspreiden van de ideeën en van "de filosofie" van provo onder het Groningse provotariaat en het bevorderen van de provotarische gezindheid als tegenwicht tegen - wat men noemt - het onverantwoordelijk fanatisme van de militaire en andere autoriteiten, dat uiteindelijk alleen maar totale vernietiging met zich kan meebrengen. In de provocatie wordt voorts opgeroepen zich te abonneren op het in Amsterdam verschijnende blad "Provo". De jongeren en studenten, die zitting hebben in het "Comité Vrienden van Provo" behoren tot de provo's of zijn lid van de Vredesactiegroep van Studenten (VAS) of van de Noordelijke Anti-militaristische Jongerengroep (NAJG).

Wat de publicaties betreft is Groningen voortvarend. Daar bestaan nl. reeds twee periodieken, "Luca" en "Scandal". Dit laatste blad werd opgericht, omdat men vond dat "Luca" zijn progressieve karakter had verloren. Via het orgaan "Scandal" hoopt men de jongeren te kunnen overhalen tot het organiseren van happenings.

- e. In Haarlem en omgeving is enige malen een soort literair provo-blad, vermoedelijk van middelbare scholieren, verschenen, onder de titel "?".

Opmerkelijk is, dat het 4e nummer van "?" verscheen als bijvoegsel bij "De Vrije", een anarchistisch maandblad, waarvan de redactie en administratie in Rotterdam zijn gevestigd. Aan dit nummer verleenden ook Amsterdamse provo's hun medewerking.

- f. Volgens recente gegevens is men ook in Utrecht bezig een provogroep te formeren.

Die poging heeft wellicht reeds succes geboekt, want volgens het "Provo"-maandblad no. 11 dd. 15-8-1966 verschijnt in de Domstad een provo-uitgave genaamd "Volte".

Voorts zouden nog provo-bladen in de volgende gemeenten worden uitgegeven: in Leeuwarden "Dingetje", in Leiden "Oopi", en in Maastricht "Ontbijt op bed".

Tot nu toe werd geen bevestiging ontvangen of laatst genoemde vier periodieken inderdaad provo-bladen zijn en of er een relatie met de Amsterdamse provo's bestaat.

9. Contact met het buitenland

a. Contact met de "Revo's" (België)

Gebleken is, dat er al enige tijd contacten bestaan tussen provo's in Nederland en geestverwanten van hen in België. Deze laatsten, die zich "revo's" (afgeleid van revolte) noemen, geven onder diezelfde naam een periodiek uit, waarvan tot nu toe slechts één aflevering werd gesignaleerd.

Begin december 1965 verscheen in de Nederlandse pers het bericht, dat Amsterdamse provo's contacten hadden gelegd met geestverwanten in Antwerpen met als doel deze laatste stad op te nemen in een zgn. vlucht-schema, waarvan provo's gebruik zouden willen maken voor het geval de Nederlandse politie massaal tegen hen zou willen optreden. Volgens de

publicatie zou dit laatste het geval kunnen zijn rond de 10de maart 1966, de huwelijksdag van Prinses Beatrix. De organisatie van het vluchtschema zou door een Antwerpse miljonair gefinancierd worden.

Onder de deelnemers van de ABC-protestmars, die met Pasen 1966 werd georganiseerd (van Den Helder naar Amsterdam) bevond zich ook een groep revo's.

b. Contact met de Vlaamse Volksunie

Op 23 juni 1966 werd in Antwerpen

de tentoonstelling "Matrakken-sabbath" geopend. Organisatoren waren Amsterdamse provo's en de ultrarechtse Vlaamse Volksunie, een extreme Vlaamse nationalistische beweging. De expositie, die was voorbereid door laatstgenoemde organisatie, was bedoeld om een beeld te geven van het optreden van de Belgische politie, die er met de matrak (Vlaams woord voor gummiknuppel) maar op los zou slaan. Aangezien de provo's voor wat Nederland betreft een zelfde mening zijn toegedaan, kwamen tot gezamenlijk optreden. Volgens bepaalde persberichten, zouden de Nederlanders echter niet op de hoogte zijn geweest van het feit, dat in de Vlaamse organisatie ook ex-nazi's actief zouden zijn. Om die reden betreurden de Amsterdamse provo's achteraf de gezamenlijke activiteit.

c. Contact met Engeland

Volgens persberichten is de Engelse organisatie, die met de provo's zou sympathiseren

van plan op 9, 10 en 11 september 1966 in Londen een driedaagse manifestatie te organiseren, met o.a. een grote happening. Daarvoor zouden veel Engelse en Europese dichters worden uitgenodigd.

d. Overige contacten met het buitenland

Intussen is gebleken van nog andere relaties tussen provo's in Nederland en soortgenoten in het buitenland. Gedacht wordt daarbij aan het contact met Belgische en Franse geestverwanten. In dit verband was zelfs sprake van een internationale conferentie van jonge anarchisten op 16 en 17 april 1966, waaraan vermoedelijk zou worden deelgenomen door Belgische, Franse, Spaanse en Engelse "kameraden".

Blijkens een publicatie in het al eerder genoemde anarchisten-blad "De Vrije" van april 1966, vond deze conferentie inderdaad op het aangegeven tijdstip plaats en wel in Parijs. Voor Nederland namen er afgevaardigden van "De Vrije" aan deel. Ook waren vertegenwoordigers van tien verschillende anarchistische groeperingen uit Engeland, Zweden, Duitsland, Italië, Frankrijk en Spaanse ballingen aanwezig. Niets wijst er evenwel op, dat ook provo's aan de conferentie deelnamen. Het is mogelijk, dat zij daartoe - samen met geestverwanten uit het buitenland - wel pogingen hebben gedaan, maar gezien hun opvattingen van het anarchisme, daarin geen succes boekten.

10. Financiën

Het is tot nu toe niet duidelijk, of en hoe de provobeweging zich financieel kan bedruipen. De opbrengst van de verkoop van de Provo-periodieken, zoals die van het "Provo"-maandblad, dat voor f 1.-- per exemplaar aan de man wordt gebracht, lijkt niet groot genoeg om de onkosten te dekken. Temeer daar de wederverkopers van elke gulden een kwartje zelf mogen behouden.

Deze wederverkopers zijn voor het grootste deel provo's, die op deze manier trachten een centje bij te verdienen, dan wel aan een minimum inkomen toe te komen. Dat dit laatste niet altijd lukt, zou af te leiden zijn uit het feit, dat een aantal van hen in juni j.l. betrokken was bij diefstallen uit sigarettenautomaten en niet-afgesloten auto's. In hoeverre de "principiële" instelling van de anarchisten om geen eigendommen te erkennen, hier ook een rol heeft gespeeld, is niet bekend.

Volgens persberichten verklaarde dat de mededeling als zouden de provo's bij hun activiteiten gefinancierd worden door de opbrengst van de diefstallen - gepleegd door een jeugdbende, nauw geliëerd aan de provo's - klinkklare onzin was. Volgens haar zou de provo-beweging genoeg fondsen hebben, waaruit zij haar activiteiten zou kunnen bekostigen.

Wat deze laatste opmerking betreft: enige maanden geleden werd vernomen, dat de provo's zich een offsetpers hadden aangeschaft, die f 6.000.-- zou hebben gekost.

Een ander bericht sprak van provo - relaties, die zo nu en dan als geldschieters optraden.

11. De verhouding tussen andere organisaties en de provo's

a. de communisten en de provo's.

De communisten waren al vanaf het begin kritisch t.o.v. de provo's gestemd.

Een van de eerste uitlatingen van communistische zijde kwam van "De Waarheid". Deze betitelde in augustus 1965 de provobeweging als "obsuur gedoe". Het behoeft geen betoog, dat de communistische jeugdorganisaties zich bij dit standpunt van de partij aansloten.

In het september-nummer 1965 van "Spektakel", het maandblad van de communistische Organisatie van Progressieve Studerende Jeugd (OPSJ) kwam een artikel voor, waarin kritiek werd geïfend op "de nihilistische activiteiten" van de provo's.

De communisten volhardden in hun houding, toen in april 1966 in het Jongerencomité Vietnam de aanvraag tot toelating van de provo's aan de orde kwam. De ruzie binnen het comité (voornamelijk tussen de communisten en de afgevaardigde van de SJ) liep zo hoog op, dat de eersten zelfs met hun portefeuilles rammelden en verklaarden, dat indien de provo's zouden worden toegelaten, het Algemeen Nederlands Jeugdverbond (ANJV) en de OPSJ zich het comité zouden terugtrekken.

Een ander standpunt namen de jonge communisten in, toen het ANJV besloot toe te treden tot het Comité 19 maart 1966, dat door een groot aantal Amsterdamse jongeren werd opgericht om langs legale weg tot een oplossing te komen van de gespannen verhouding tussen politie en burgerij. De communistenschaarden zich daardoor achter een initiatief, waarin de provo's een niet onbelangrijke rol speelden. Het ANJV motiveerde zijn deelneming met het argument zich niet van de rest van de jongerenorganisaties te willen vervreemden.

Deze communistische tactiek werd in april 1966 voortgezet, toen de jonge communisten in hun orgaan "Jeugd" een artikel opnamen, waarin zij lieten uitkomen dat zij thans, evenmin als in vroegere jaren, achterbleven om te protesteren tegen het optreden van de politie. De communisten bleken in Rotterdam zelfs bereid om met de provo's tot een zeker

vorm van samenwerking te komen inzake Vietnam.

Dit tijdelijk lonken naar de provo's had vermoedelijk vooral ten doel hun aanhang wat milder te stemmen t.o.v. de CPN met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen, waaraan de provo's met een eigen lijst dreigden deel te nemen en tenslotte ook deelnamen.

Na de gemeenteraadsverkiezingen bleken de communisten in elk geval weer veel minder interesse te hebben voor de provo's.

b. de pacifisten en de provo's

De redactie van de Pacifistisch-Socialistische Jongeren Werkgroepen (PSJW), liet zich eveneens van de aanvang af kritisch uit over de provo's en hun optreden. Betoogd werd, dat men zich door alleen maar te provoceren diskwalificeerde tot querulant. "Acties als die van Provo willen wij ook", aldus de redactie, "maar dan acties die af zijn". Daarmee bedoelde men, dat steeds duidelijk moet zijn wat men met een actie beoogt. Men moest daarmee de publieke opinie willen ontwikkelen, maar men moest niet iets doen "om het doen".

Deze reserves golden kennelijk niet rond de 10de maart. Met leden van de SJ en de provo's, namen toen ook PSJW'ers deel aan activiteiten tegen het huwelijk van Prinses Beatrix.

Het is niet geheel duidelijk hoe de "oudere" pacifisten (i.c.de PSP) nu eigenlijk tegenover de provo's staan. De berichten daarover spreken elkaar wel eens tegen en vermoedelijk wordt in PSP-kringen niet gelijk over deze jongeren gedacht.

Bekend werd, dat de provo's voornemens zijn ieder raadsbesluit, dat zich daarvoor leent, te begeleiden c.q. te laten volgen door acties op straat. Het is hun bedoeling daarbij zo origineel mogelijk voor de dag te komen.

c. De links-socialisten en de provo's

Zoals reeds vermeld bestond er rond de 10de maart een coördinatieplan van acties tussen de SJ en de provo's, waarbij aan de laatsten met name "het vuile werk", zoals het werpen van rookbommen en het strooien van kraaiopoten was toebedeeld.

Wat de links-socialistische studentenorganisatie Politeia betreft in de oktober-uitgave 1965 van het periodiek dat dezelfde naam draagt, werd gesteld, dat het optreden van de provo's vooral belangwekkend was als poging, de voorheen ideologisch dakloze nozems politiek te beïnvloeden. Dit optreden is opzienbarend, aldus de publicatie en het varieert van debiel (de zgn. happenings) tot uiterst opbouwend (het gecollectiviseerde witte fietsen systeem en het breken van de mythe dat in Nederland nooit revolutionaire acties hebben plaatsgevonden). Volgens "Politeia" zijn de provo's te beschouwen als een gevolg van de degeneratie van de socialistische beweging, zoals ook het anarchisme aan het eind van de vorige eeuw in ons land een gevolg was van het ontbreken van een organisatorisch en theoretisch sterke socialistische beweging. "Desondanks", aldus de schrijver, "achten wij hun optreden nuttig in de strijd tegen de heersende onverschilligheid en wensen we hun veel succes bij verdere provocaties toe".

d. De (oudere) anarchisten en de provo's

De twee anarchistische groepen, die in Nederland bestaan, hebben verschillend gereageerd op de activiteiten van de provo's. Vanaf het begin stond de Federatie van Vrije Socialisten, die het Periodiek "Recht voor Allen" uitgeeft, er tamelijk sympathiek tegenover.

In een artikeltje in het nummer van 21 augustus 1965 werd n.a.v. het witte fietsenplan gesteld: "We moeten U toegeven, dat het alleen maar een gebaar is dat niet tot het door de provo's beoogde doel kan voeren maar het brengt het wezenlijke van onze ideeën onder de mensen en dat is, buiten de publiciteit en de actie die het brengt, zeer belangrijk".

In "Recht voor Allen" van 2-10-'65 schreef een oudere anarchist over de provo's: "Laten we dankbaar zijn, dat zij er dan zijn die ons tot activiteiten dwingen en laten we ons beraden op de vraag of we wel de juiste wegen bewandelen om de anarchistische opvattingen levend te maken".

In het nummer van 13 november 1965 werd een verslag gepubliceerd van een op 5 oktober gehouden vergadering van deze anarchisten met de provo's. Het verslag besloot aldus: "Het was een geslaagde avond en misschien kunnen we nog eens bijeenkomen, om te kijken of we geen gemeenschappelijk platform kunnen vinden voor actie en propaganda".

In het nummer van 2 april 1966 werd propaganda gemaakt voor "Revo", het blad van het Belgisch provotariaat.

Typerend voor de onderlinge verhoudingen is ook, dat "Recht voor Allen" dd. 6 augustus 1966 het artikeltje, waarin de publicatie van nieuwe provo-uitgaven werd aangekondigd, besloot met de woorden: "Belangrijke plaatselijke berichten kunt U dus doorgeven aan dit adres" (t.w. dat van Provo in Amsterdam)"maar vergeet ook RvA niet!!".

De groep rond "De Vrije" daarentegen was vrijwel vanaf het begin gekant tegen wat de provo's voorstonden. In "De Vrije" van oktober 1965 werd bijvoorbeeld gesteld, dat -uitgezonderd het witte fietsenplan er maar "een minimaal stukje constructief anarchisme" in de provo-happening zat.

Nadat bekend was geworden, dat de provo's in Amsterdam met een eigen lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen zouden uitkomen, werd de toon van de publicaties over hen in "De Vrije" steeds scherper.

12. Conclusie

Zoals reeds werd gesteld, heeft de provo-beweging haar ontstaan in belangrijke mate te danken aan het verlangen van bepaalde jongeren om zich, op nog fellere wijze dan groeperingen als SJ en PSJW, te verzetten tegen burgerlijkheid en politieke gezapigheid, vooral rond een vraagstuk als dat van oorlog en vrede.

Wat dit laatste betreft: ook voor de provo's was de anti-atoombombeweging een katalysator en - wat methodiek betreft - een leerschool.

Hun houding inzake het vredesprobleem (en andere politieke en maatschappelijke vraagstukken) - hoewel niet bepaald "vreedzaam" geuit - kan niet als argument worden gebruikt tegen hun anarchistische pretentie. Immers heeft ook het "officiële" anarchisme in Nederland zich door de jaren heen overwegend als radicaal-pacifisme gemanifesteerd.

Het is dan ook niet geheel toevallig, dat de in "Provo" opgegane Zaanse groep van geestverwanten rond zich "Anarchistische Pacifistische Werkgroep Zaanstreek" doopte.

Is het enerzijds zo, dat een groot deel van de provo-aanhang zich - in en buiten Amsterdam - vaak minder door politiek-anarchistische overwegingen dan door vage onlustgevoelens jegens de maatschappij laat leiden en in die zin met het nozendom samenvloeit, anderzijds mag worden aangenomen, dat de provo's niet geheel ten onrechte pretenderen een deel van datzelfde nozendom wat meer politiek bewust gemaakt en gemobiliseerd te hebben. Dat dit nozendom met name voor anarchistisch getinte theorieën open staat, zal - gezien hun anti-maatschappelijke instelling - overigens niemand behoeven te verbazen.

Een en ander doet uiteraard niets af aan de belachelijkheid van bepaalde provo-methodieken, evenmin trouwens als aan de risico's van hun optreden voor openbare orde en veiligheid.

In dit verband zij er terloops op gewezen, dat de door in zijn proefschrift gebruikte term "provo" op de nozems betrekking heeft en niet op de hier besproken "provo's".

Dat binnen de provo-kring, ook binnen haar leiding, verschil van inzicht bestaat over de methodiek, met name over het toepassen van al dan niet geweldloze middelen, behoeft geen verwondering te wekken; niet alleen doet dit verschijnsel zich voor in alle radicale jongerenorganisaties, maar voor het anarchisme gold altijd in het bijzonder, dat straffe organisatie en eenheid van denkbeelden uit den boze en

op zichzelf al on-anarchistisch is.

Voorshands ziet het er naar uit, dat het provo-dom nog niet aan het eind van zijn activiteit en groei is gekomen, in noch buiten Amsterdam.

Dit hangt enerzijds samen met de politieke gebeurtenissen in Nederland en elders, waarin de provo's (evenals andere radicale jongerenorganisaties) hun uitgangspunt vinden (vgl. hoofdstuk I), anderzijds met de sympathie, die vele oudere politici - i.c. in PSP-milieu - jegens deze jongeren uiten. Dit laatste dan vaak eerder nog uit gevoelens van afkeer jegens het politie-optreden dan uit verwantschap met de provo-ideeën.

Het "begrip" dat velen - te goeder of te kwader trouw - voor de drijfveren der provo-beweging vragen, moge dan op zichzelf een redelijk verlangen zijn wil men op het "provo-vraagstuk" een adaequaat antwoord geven, het neemt niet weg, dat het deze jongeren een hart onder de riem steekt, in zoverre e.e.a. als het ware van de daken wordt geschreeuwd.

augustus 1966.

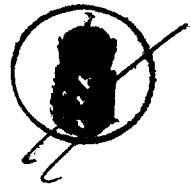
Bijlage

De door de provo's uitgegeven provocaties

- Provocatie no 1: Vergelijking tussen publicatie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken inzake de werving van politiepersoneel en het optreden van de Amsterdamse politie tegen de provo's in de zomer van 1965 (met foto's).
- no 2: Bevat een "signalement" van Prins Claus, alsmede een "persona non grata"-verklaring t.a.v. betrokkene.
- no 3: Over wat de provo's noemen het "fascistische verleden" van Prins Hugo, Prins Claus en Prins Bernhard.
- no 4: ?????
- no 5: Over het "witte fietsen"-plan van de provo's.
- no 6: Daarin worden de deelnemers aan happenings opgeroepen tot een stille omgang rond het Amsterdamse Lieverdje op 13 augustus 1965.
- no 7: De tekst van de Troonrede 1965, zoals die volgens de provo's had moeten zijn.
- no 8: Oproep aan het internationale provotariaat om te provoceren en om anarchistische groepen te vormen.
- no 9: ?????
- no10: Oproep om de nummers op te nemen van die auto's die veel "gifgas" produceren.
- no11: Behelst publicatie van een als "vertrouwelijk" aangeduid rapport van de Gemeentelijke Gezondheidsdienst in Amsterdam over de luchtvervuiling in de hoofdstad.
- no12: Manifest aan het Amsterdamse provotariaat, waarin dit wordt opgeroepen om op 26 maart 1966 niet naar het Lieverdje te gaan maar in plaats daarvan op 2 april d.a.v. deel te nemen aan een demonstratie van het "Comité 19-3-1966", gericht tegen het optreden van de politie.
- no13: Oproep om aan laatstgenoemde demonstratie deel te nemen.
- no14: Bevatte een profanatie van Goede Vrijdag.
- no15: Daarin werden leden van het Amsterdamse provotariaat opgeroepen de wacht te betrekken bij de IJ-tunnel om aanslagen van rechtse elementen te voorkomen. Deze zouden dat van plan zijn, daar zij het provoplan om de IJ-tunnel op te blazen (zie "Provo"-maandblad no. 7), serieus zouden nemen.
- no16: Daarin werd het provotariaat opgeroepen de happenings bij het (dd.5-5-'66) Lieverdje voorlopig te veranderen in een soort samenkomst, van waaruit de provo's naar de diverse punten waar noodzakelijk ge demonstreerd zou moeten worden, dienden te vertrekken. Mocht d politie tot gewelddaden overgaan, dan moesten de provo's dit optreden negeren.

'Anders sympathie bij publiek kwijt' Provo's gaan binnenshuis happenen

HET VRIJE VOLK 14.9.1966

(Van een onzer verlaggevers)

DE AMSTERDAMSE provo's zijn van plan niet langer op zaterdagochtend te happenen in de binnenstad. Niemand minder dan hun geestelijke leider, de 23-jarige student in de filosofie Roel van Deyn, heeft dit maandag aangekondigd.

Wij willen deze wekelijkse terugkerende traditie niet kunstmatig in stand houden, aldus verklaart hij. Dat zou een kunstmatige bedoeijing worden. De voortdurende aanwezigheid van een grote machtsconcentratie van politie, die op de been is als we aan het happenen zijn, roept bovendien spanningen op die ons misschien de sympathie bij het publiek doen verliezen.

WV 14/6

Anti-rook

DE PROVO'S gaan hun activiteiten verleggen. Ze komen een wekelijkse bijeenkomst vooravond in Praetori. Zo zal de pas uit Sicilië teruggekeerde anti-rookmagiër Robert Jasper Grootveld zijn swigen komende zaterdag in Praetori doorbrengen. Met de provo's schijnt zal, vóórhand door de Amsterdamse grachten, een anti-rookcampagne worden gevoerd.

Provo-concilie

In oktober wil het Amsterdamse secretariaat een 'provo-concilie' houden in het Maastrichtse Europahuis. Het ligt in de bedoeling, dat provo's uit België, Frankrijk, Engeland, Duitsland, de Scandinavische landen en Nederland bijeenkomen om plannen te bespreken tot oprichting van een internationale provobeweging, de 'provo monde'.

Maar dit initiatief lijkt — wat de huisvesting betreft — nogal op losse schroeven te staan. De directeur van het Europahuis heeft namelijk meegedeeld niet door de provo's te zijn benaderd en er ook niet aan te denken toestemming te geven voor een provo-concilie.

Tijdschrift

EVENALS vorig jaar willen de provo's op zaterdag weer een actie in Den Haag gaan voeren. Ditmaal zal een studentenactiegroep protesteren tegen de bezuinigingen op het gebied der studentenvoorzieningen.

Een nieuw provo-tijdschrift is inmiddels weer van de persen gekomen. Het bevat illustraties en tekeningen. Titel: 'Ged. Nederland en Oranje'.

Distr.:	Bijlage(n): <u>4</u>
Afschr.:	BO:

Betreft: Inbeslagnamingsproefboekje "God, Nederland en Oranje"

Het boekje "God, Nederland en Oranje", is op 14-9-1966 door de politie in beslaggenomen.

Tengevolge hiervan verkeren de proef's in een panische - doch opgewekte (!) stemming.

Al het materiaal dat gebruikt werd voor de vervaardiging van dit boekje alsmede misdrukken etc. zijn onder diverse proef's verdeeld.

Men verwacht een arrestatie en is zich daarom aan het beraden of hiertegen nog iets gedaan moet worden, hetzij zich verzetten of onderduiken, dan wel zich zonder meer laten arresteren.

Op een enkele uitzondering na, ziet men niet op tegen een arrestatie.

Reeds worden plannen gemaakt om te komen tot een grootse manifestatie in Den Haag op dinsdag 20-9-1966.

Men is zich er echter ten dege van bewust, dat deze slechts kunnen worden uitgevoerd, indien de politie niet tot arrestatie overgaat.

Op grond hiervan heeft men dan ook nog geen concrete besluiten genomen voor dinsdag a.s.

3^e m. vervaardigd.

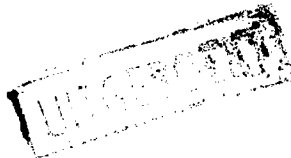
1^e m. B.La

2^e m. ACD/~~ACC~~

3^e m. KA

ex. no.:

Aan Zijne Excellentie
de Minister van Binnenlandse Zaken
te
's-GR A V E N H A G E

WAX ~~840.610~~ 840.610

15 september 1966.

1

Hierbij mege ik Uwe Excellentie ter kennisname aanbieden een exemplaar van het geschrift "God, Nederland en Oranje" dat op woensdag 14 september door het Provo-comité "de Parel van de Jordaan" in circulatie is gebracht. Uit is mij bekend dat men zich in de kringe van het comité van de strafbaarheid van een en ander zeer wel bewust is. Het is daarom dat men er toe over is gegaan om niet minder dan 36 namen aan deze zaak te verbinden.

geen bijlage
meer aanwezig

HET HOOFD VAN DE DIENST

Mr. J.S. Sinnighe Damsté

Telegraph 20/4/66

DECLASSIFIED 20/4/66

VERBODEN LECTIE IN PROVO-KELDEN

Van een ander verslaggever
AMSTERDAM, dinsdag
20 april. Het bureau
van de O.Z. Voorbereiding
is in beslag genomen door
de O.Z. Voorbereiding
op zaterdag 17 april. Zij nam
1000 inleg pasjes in beslag,
die deel uitmaken van het
weekblad „Image 7”.

Het blad heeft betrekking op
het „Witte ambtenarenplan” en
leest de lezer op tot opblasting
van het bevolkingsregister. Ook
wordt een resterend aantal
exemplaren van „Image 6” in
beslag genomen, waarin betrou-
welijke passages voorkomen
voor leden van het kabinet.

provo amsterdam: schets van een beweging*

*Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees,
maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de
wereldbeheersers dezer duisternis...
(Provo-gezegde? Nee! Citaat uit de bijbel: Ezeze 6 : 12.)*

door Prof. Dr. W. Buikhuisen, hoogleraar-directeur van het Criminologisch Instituut
van de Rijksuniversiteit te Groningen

Inleiding

Medio '65 startte bij het Lieverdje op het Amsterdamse Spui een beweging die kans zou zien binnen één jaar nationale bekendheid te verkrijgen. Pers, radio en televisie hebben uitgebreid aandacht besteed aan dit verschijnsel, dat sindsdien de gemoederen is blijven bezighouden. Wie een jaar uit Nederland weggeweest zou zijn en in die tijd geen kranten ingezien zou hebben, zou bij kennisgeving van het provo-program deze drukte niet begrijpen. Leefbaar maken van een stadscentrum, bestrijding van de steeds toenemende luchtverontreiniging, seksuele voorlichting aan minderjarigen, bevordering van de recreatie, bestrijding van de woningnood, het betrekken van de burger bij plaatselijk, regionaal en nationaal beleid, bevordering van de individuele vrijheid, gelijke wetten voor homoseksuele en heteroseksuele verhoudingen met minderjarigen, algemene ontwapening, zelfbeschikkingsrecht voor de Vietnamezen, houden immers programmapunten in, die stuk voor stuk niet nieuw zijn, laat staan revolutionair. Nog verbaasder zou onze denkbeeldige verlofganger zijn wanneer hij zou weten, dat voor een aantal van deze wensen geldt, dat zij eerst sinds kort deel uitmaken van het provo-repertoire. Het was dan ook niet zo zeer de inhoud van het provo-programma die deze opwinding veroorzaakt heeft, maar de manier die provo gebruikt heeft om de aandacht op dit soort zaken te vestigen. Anders gezegd: voor de buitenwereld vertegenwoordigt provo niet in eerste instantie een idee, maar een (ontoelaatbare) methode. Deze methode is tussen provo en samenleving komen te staan. Zij onttrekt, als een rookgordijn (om in provo-sfeer te blijven) de zaak waar het in feite om gaat aan het gezicht. Wat is deze zaak? Wat zijn provo's? Wat zijn provo's niet? Om bij voorbaat reeds verwarring te voorkomen zal met deze laatste vraag begonnen worden.

wat zijn provo's niet

In de studie: Achtergronden van nozemgedrag, wordt een bepaald type „nozem” beschreven. Jongeren die door hun lawaaiig optreden opvallen. Een soort straatnozems. In kleinere of grotere groepjes trekken zij de stad in. Hun grootste liefhebberij? Herrie schoppen, ongeregelde heden uitlokken. Hun gedrag? Op straat vallen zij voetgangers lastig; duwen elkaar tegen voorbijgangers aan; slaan hen etenswaren uit de hand; proberen hen in vechtpartijtjes te betrekken. Ze trappen, uiteraard met veel kabaal, vuilnisemmers om, of gooien die voor rijdende auto's. Ook winkelruiten moeten het wel ontgelden. Uithangborden worden afgerukt of omgebogen. Verkeerspalen of -borden omgebogen. Het wegverkeer wordt gehinderd. De rijweg wordt geblokkeerd, auto's

* Dit artikel zal ook worden opgenomen in een bundel, welke onder de titel „Provo, kanttekeningen bij een deelverschijnsel”, binnenkort zal verschijnen bij de uitgeverij Polak en Van Gennep te Amsterdam.

worden aangehouden. Vooral wordt vreugde ontleend aan het achteruitduwen, optillen of zelfs jonassen van auto's. Uitstekende delen zoals spiegels, antennes moeten het daarbij soms ontgelden. Passerende auto's worden, wanneer dit zo „uitkomt”, met voorwerpen bekoeld. Vooral politiewagens schijnen een onweerstaanbare aantrekkingskracht te bezitten. De politie vormt overigens een hoofdstuk op zich. Hen kwaad maken, lastig vallen e.d. behoort welhaast tot de vaste programmapunten. Zij hebben daar zo hun methoden voor. De politie wordt hierdoor tot ingrijpen gedwongen, wat dan weer gepaard kan gaan met vechtpartijen.

Om inzicht te kunnen krijgen in vragen als: wat zijn dit voor jongens, wat beweegt hen tot dit soort gedragingen, werd een nader onderzoek ingesteld bij jongeren die deze misdragingen aan de dag legden.¹⁾ In 1960 werd hiermee begonnen. In 1965 werd deze studie afgesloten. Uit dit onderzoek bleek dat voor dit type straatnozem onder meer het volgende geldt. Zij komen overwegend uit de lagere maatschappelijke klassen. Hebben een begavningsniveau dat onder het gemiddelde ligt. Het beroep dat zij uitoefenen, is hiermee in overeenstemming. In slechts weinig gevallen gaat dit peil boven het peil van de geoefende arbeid uit. Tegenover hun werk staan zij vrij positief. Leren trekt hen echter weinig aan. Zij hebben er weinig belangstelling voor en zien er ook minder de noodzaak van in. Deze geringe belangstelling blijft niet alleen tot het leren beperkt. Ook op andere gebieden, zoals politiek, maatschappelijke gebeurtenissen, techniek, sport e.d. is zij terug te vinden. Andere symptomen die op het bestaan van een meer algemene ongeïnteresseerdheid zouden kunnen wijzen, zijn: het geringe aantal liefhebberijen dat zij hebben en het feit

¹⁾ Voor een uitgebreide beschrijving van dit onderzoek, zie: W. Buikhuisen, Achtergronden van nozemgedrag. Van Gorcum & Comp. Assen 1965.

provo amsterdam

dat zij vinden dat er tegenwoordig nog maar weinig meer de moeite waard is om je voor in te zetten.

De gedachtenwereld van deze straatnozem gaat het directe kringetje waarin zij leven niet te buiten. Toekomst noch verleden nemen hier een grote plaats in. Een probleem kan slechts het nú vormen. Met name wat je in dit nú moet doen. Deze vraag houdt hen meer bezig dan welke andere dan ook. Belangrijke maatschappelijke gebeurtenissen, politieke voorvallen e.d. moeten het hier tegen afleggen.

Naast deze algemene ongeïnteresseerdheid kan men als kenmerk voor de straatnozem zien dat zij weinig aspiraties hebben en minder gedreven worden door een behoefte aan macht. Vechten en avontuur trekt hen aan. Zij houden ervan om op te vallen. Zij zijn impulsief. Vervelen zich sterk en kunnen niet goed tegen alleen zijn. Hun activiteiten bewegen zich voornamelijk op het terrein van de passieve recreatie: bioscoopbezoek, dansen, plaatjes draaien, naar de jukebox luisteren, zomaar de stad ingaan. Ontmoetingscentrum vormt de cafetaria. Hier kijkt men naar de televisie, draait een plaatje in de jukebox, legt een kaartje, maakt lawaai, amuseert zich met de andere sekse. De gesprekstof beperkt zich tot (knok)films, vrouwen, sterke verhalen en schuine moppen. Sociale misstanden, politieke vraagstukken, maatschappelijke voorvallen vormen nooit onderwerp van gesprek.

In zijn analyse van dit nozemgedrag stelt de auteur dan ook dat de straatnozem geen ongeregelheden uitlokt, niet provokeert om protest aan te tekenen tegen bepaalde maatschappelijke misstanden, maar uit verveling. Voor de straatnozem is het provoceren een middel om zijn vrije tijd door te brengen. Hij provokeert dan ook niet voortdurend. De straatnozem provokeert slechts, wanneer de situatie hem niets anders te bieden heeft. Wanneer hij zich verveelt. Door te provoceren hoopt hij dan weer wat leven in de brouwerij te krijgen.

Op grond hiervan noemt de auteur dit type straatnozem: provo. (De eerste twee lettergrepen van het woord provoceren.) Hij hoopt hierdoor tot een grotere begripszuiverheid te komen. Het begrip nozem was namelijk door haar grote vaagheid wetenschappelijk onhanteerbaar geworden.

Direct na het verschijnen van deze studie besteedden pers en radio grote aandacht aan dit onderzoek. Hele stukken werden geciteerd. Het begrip provo, als een soort synoniem voor nozem, begint ingevoerd te raken. Via deze publikaties komt de inhoud van deze dissertatie ook onder ogen van een bepaald groepje jongeren uit de zogenaamde Ban-de-Bom-groep. Deze beweging verzet zich, zoals men weet, tegen de atoombewapening. Als middel hanteert men onder meer de sit-down-demonstratie. Gefrustreerd door het geringe effect van hun acties besluit dit groepje - bestaande uit intellectuelen en kunstenaars - het anders te gaan doen. Men gelooft niet meer in de bruikbaarheid van de werkwijze van de oude

pacifistische beweging. Men verwacht geen heil meer van propaganda via vreedzame demonstraties. Mede geïnspireerd door het provocisme van de oorspronkelijke provo (die wij in het vervolg van dit artikel, om misverstand te voorkomen, provem zullen noemen, als samentrekking van provo en nozem; de provem is dan de nozem die provokeert als een middel om zijn vrije tijd door te brengen en met zijn provocaties dus geen andere bedoeling heeft dan zich te amuseren) „besluit” dit groepje ex-Ban-de-Bommers twee dingen:

1. Men zal niet meer via vreedzame demonstraties, maar via agressieve provocaties aandacht besteden aan bepaalde politieke of maatschappelijke misstanden.
2. Men gaat zich provo noemen. Provo wordt daarbij als een soort geuzennaam beschouwd. In juli 1965 verschijnt het eerste nummer van hun lijfblad: Provo genaamd.

Uit het bovenstaande blijkt wel dat dit groepje jongeren met de oorspronkelijke provo's (provems) uitsluitend de naam gemeen heeft. *Verder gaat het hier om twee volstrekt verschillende groepen.* In tegenstelling tot de provem is de provo bijvoorbeeld sterk politiek en maatschappelijk geïnteresseerd. Het begavingspeil van provo ligt, in tegenstelling tot dat van de provem, boven het gemiddelde. Tegenover de grote algemene ongeïnteresseerdheid van de provem staat de gemiddeld grote belangstelling die de provo voor allerlei zaken aan de dag legt. Tenslotte hanteert de provo de rel uitsluitend als iets waar je lol aan kunt beleven, voor provo is de rel, de provocatie, een middel om aandacht op bepaalde misstanden te vestigen.

Het overnemen van de naam provo heeft in een bepaald opzicht provo weinig goed gedaan. Het heeft, voor veel buitenstaanders, provo tot een beweging van nozems gemaakt. Dit nozemkarakter, nog versterkt door de relletjes rond het Lieverdje, heeft de bereidheid om naar provo te luisteren, vooral de eerste maanden, sterk ondermijnd. Dit laatste is nu sterk veranderd. Het ten onrechte verwarren van provo's met nozems kan men echter nog steeds waarnemen.

provo's ontstaan

Waaruit is provo ontstaan? Ervaringen door deze jongens opgedaan in het ban-de-bom-verleden vormen slechts een gedeeltelijke verklaring. Er was nog meer. Wat was dit? Wat was het begin? In den beginne was er het onbehagen. Een onbehagen dat voortvloeide uit een gevoel van machteloosheid. Pion zijn in een spel dat je niet zelf begonnen bent, dat je niet beïnvloeden kunt, laat staan dat je er zelf een eind aan kunt maken. Mee willen denken en mee willen beslissen, terwijl je in een maatschappelijk systeem leeft dat hiertoe in theorie slechts mogelijkheid laat. Welvaart meemaken en constateren dat deze tot (re)creatieve verarming leidt. Vrij willen zijn en merken dat je (reglementair) aan handen en voeten gebonden bent. Onbehagen ... niet betrokken worden bij ... machteloosheid.

Het is tegen deze achtergrond dat men de affaire Claus zou kunnen plaatsen, één van de eerste „programmapunten” van provo. In een klimaat waarin het gevoel van machteloosheid bij een bepaalde groep jongeren hand over hand toeneemt, in een tijd dat medezeggenschap steeds meer als een kreet zonder inhoud ervaren wordt, komt daar dan voor deze provo's dit huwelijk, dat voor hen het toppunt van de machteloosheid van de huidige burger vertegenwoordigt. Kan het volk wel instemmen met een huwelijk van prinses Beatrix met de heer Claus van Amsberg? Vormt het verleden van de heer Von Amsberg niet toch een bezwaar? Retorische vragen! „Het autoritaire gezag laat zijn gezicht zien.” Is het wel verstandig om het huwelijk in Amsterdam te laten plaatsvinden? Wat vindt de burgerij hier zelf van? Theoretische vragen! Den Haag beslist! En zo wordt agressie tegen het autoritaire gezag agressie tegen een voorgenomen huwelijk. Provo Stolk drukt op de brandalarmschel in het gebouw van de Tweede Kamer tijdens de behandeling van de huwelijkswet. Rookbommen op 10 maart. De protestdemonstratie tegen het autoritair optreden van burgemeester en politie. De menigte roept in koor: republiek, (Frankrijk?), republiek (De Verenigde Staten?), republiek (Indonesië?). Het koningschap wordt inzet van een strijd die in feite ergens anders om gaat. In een gesprek met de auteur zegt een van de provo-voormannen dan ook het volgende over prinses Beatrix: „Zo lang ze in Baarn blijft, is het mij best. Als ze de eerste vijf jaar maar niet in Amsterdam komt. Anders beginnen we weer opnieuw.”

de provo-gedachte

Waar gaat het dan wel om? Wat staat bij provo centraal? In het voorgaande werd er reeds op gewezen dat men bij de provo's een gevoel van onbehagen kan waarnemen. Dit gevoel staat natuurlijk niet op zichzelf. Het is een reactie op een bepaalde gedachte: de gedachte dat er iets mis gaat met onze samenleving. Meer concreet: de richting waarin onze maatschappij zich ontwikkelt, wordt met zorg waargenomen. Samenvattend zou men dit kunnen weergeven met de woorden: onvrede met de maatschappelijke orde, onvrede met het gevoerde beleid (dat de wereldvrede in gevaar brengt, rassendiscriminatie toelaat, hongersnood bij bepaalde

foto links:

Het Van Heutsz-monument als „doelwit van de provo's”.

foto onder:

Via de happening tracht het provotariaat tot mobilisatie van de lanterfantende nozem te komen.

volken laat bestaan e.d.). Ook op het door Van Weerlee ingevoerde „provo international” is dit laatste van toepassing.²⁾ Voor provo-Amsterdam komt daar dan nog wat bij. Men is niet alleen ontevreden over de inhoud van het gevoerde beleid, maar tevens over de wijze waarop dit beleid (deze beslissingen) tot stand gekomen is: autoritair, zonder kennisneming van de mening van de gewone man. Dit laatste heeft geleid tot het bepleiten van een „anarchistische” staatsvorm. Het invoeren van dit begrip anarchisme heeft, door haar erfelijk belast zijn, veel bijgedragen tot de verwarring rond provo. De rookbommen op 10 maart en de relletjes rond het Lieverdje hebben deze ongelukkige associatie nog versterkt. Aanhangen van het anarchisme betekent hier echter: bepleiten van een gezag van onderaf, benadrukken van de individuele vrijheid. Dit laatste is in de praktijk het leidend beginsel van provo geworden. Het ligt ten grondslag aan haar organisatie en werkwijze. Het is verantwoordelijk voor het betrekkelijk willekeurige karakter van haar programma voor de afgelopen gemeenteraadsverkiezingen. Het verklaart de wisselende kwaliteit van de artikelen in het blad Provo enz. Wij komen hier nog op terug.

provo is meer dan een gedachte

Provo is een gedachte en provo is verzet. Van de gewone oppositie onderscheidt provo zich door de vorm die zij aan haar verzet geeft. Provo provoceert. Het tracht via stunts (het ten tonele voeren van de witte fiets bij het standbeeld van het Lieverdje op het Spui te Amsterdam), provocaties (het ingooien van de ruiten van de Amerikaanse Ambassade op 5 mei) en relletjes (de

²⁾ Duco van Weerlee: Wat provo's willen. Amsterdam, De Bezige Bij 1965, blz. 32-35.

provo amsterdam

ongeregeldheden op 10 maart) aandacht te vestigen op bepaalde toestanden. Het gaat daarbij doorgaans om problemen die reeds lang om een oplossing vragen, maar die zich om welke reden dan ook in een impasse bevinden. Als voorbeeld zou men hier kunnen noemen: de steeds toenemende luchtverontreiniging of de nog steeds voortdurende oorlog in Vietnam.

Door haar optreden nu tracht provo op twee manieren beweging in dit soort zaken te krijgen. Enerzijds door de publieke opinie te mobiliseren, of, om het eens in het provo-jargon te stellen: door het klootjesvolk, de ingedutte consument, wakker te schudden. Anderzijds wil men op deze wijze het probleem nog eens onder de aandacht van de verantwoordelijke autoriteiten brengen. Provo hanteert haar provoceren dus als een instrument. Haar provocaties zijn instrumenteel. Zij vormen een middel om een doel te bereiken. Bij de keuze van de provocatie gaat men dan ook „zorgvuldig” te werk. Men gooit de ruiten van de Amerikaanse Ambassade niet in op een willekeurige dag in mei, maar op 5 mei, de dag waarop wij, mede door de Amerikanen, bevrijd zijn. Dit opportunisme van provo blijkt ook uit hun afkeuren van „brandstichtpogingen” in Amsterdam (het verbranden van een oranjejerp op het Paleis op de Dam) in een tijd dat onze hoofdstad door een pyromaan werd bezocht en het weer opzetten van door nozems omgegooide afscheidingen op een moment dat men geweldloos wilde demonstreren. Dit laatste punt illustreert nog even dat niet alle provo-activiteiten in het vlak van het onmaatschappelijke liggen. Andere voorbeelden hiervan zijn: het organiseren van forums, teach-ins, ontmoetingen tussen provo's en politie, het houden van lezingen e.d. Deze democratische methoden hebben tot nog toe minder de aandacht getrokken. Ook zij zijn overspoeld door het geweld van de „anarchistische” werkwijze. Met deze laatste schijnt provo ook meer succes te hebben, wanneer men tenminste onder succes verstaat het krijgen van publiciteit. Of dit op zich voldoende is, zal de tijd moeten leren.

de structuur van provo

Wanneer een beweging geen officieel geregistreerde leden heeft, maar slechts gebaseerd is op een kern, omgeven door een aantal al dan niet actieve sympathisanten, is het aanbrengen van een structuur een hachelijke zaak. Provo vormt hierop geen uitzondering. Wie mag men tot provo rekenen? Van Weerlee, met zijn „provo international”, trekt de grenzen aanzienlijk ruimer dan De Vries doet. De enige vreemde eend die deze laatste in de provo-bijt toelaat, vormen de beat(nik)s en de hipsters.³⁾ Maar wie zijn dit? En wie kan ons garanderen dat zij zichzelf ook tot provo rekenen? Beats en hipsters zijn anonieme grootheden, vage gehelen die men kan annexeren omdat zij doorgaans geen spreekbuis hebben om dit tegen te spreken. Opvallend is in dit

³⁾ Zie het artikel van B. V. de Vries, in „Provo, Kanttekeningen bij een deelverschijnsel.”

verband dat groeperingen, die in bepaalde opzichten dicht tegen provo aanliggen, maar die wel over een eigen stem beschikken, zich van provo distantiëren (men kan hier bijvoorbeeld denken aan de S.V.B.). Het aanwijzen van categorieën personen die men tot provo kan rekenen, is dan ook een weinig zinvol uitgangspunt. Men kan zich beter tot de „erkende” provo's beperken, en nagaan wat voor stromingen zij vertegenwoordigen. Gaat men aldus te werk, dan kunnen binnen provo drie richtingen onderscheiden worden.

Allereerst is daar dan de *ludieke component* van provo, een stroming die het spelelement vertegenwoordigt. Deze groepering wijst op het belang van het (re)creatief bezig kunnen zijn van de mens, met name wanneer in de toekomst de vrije tijd steeds meer zal toenemen. Bron van inspiratie hiervoor is het plan Nieuw Babylon van de bekende kunstenaar Constant Nieuwenhuys geweest. Nieuw Babylon is een toekomststad waar de mens, doordat de arbeid vrijwel geheel geautomatiseerd is, zich spelend (creatief) bezig kan houden. Nieuw Babylon beoogt een antwoord te geven op een nieuwe toekomst-situatie, waarin de mens niet alleen over een overvloed aan voedsel en andere welvaartsverschijnselen zal beschikken, maar tevens over een overvloed aan vrije tijd. Dat dit laatste allesbehalve een denkbeeldige situatie inhoudt, blijkt wel uit de verschillende uitspraken die reeds op dit terrein gedaan zijn. Zo stelt bijvoorbeeld Dr. De Galan, directeur van de Wiardi Beckman Stichting, in een praatje gehouden voor de radio, dat hij verwacht dat in het jaar 2000 de mens een vierdaagse werkweek zal hebben, en dan nog slechts zeven uur per dag zal werken. De werkweek zal dan nog slechts een klein deel uitmaken van de vrijetijdswaak. Dit is een probleem dat om een antwoord vraagt. Het antwoord van Nieuwenhuys is Nieuw Babylon. Voor Roel van Duyn, een van de voormannen van provo, heeft dit geleid tot zijn filosofie van de onnutte creatie. Hij schrijft hierover: „Wanneer welvaart en automatie doorzetten, is de tijd rijp voor de mens zich te realiseren dat de opbouw van materiële welvaart slechts een middel was tot een doel. Welk doel? Het leven zelf; dat betekent voor de mens: de creatie (...) Alleen de economisch onnutte creatie, die niet langer het privilege van de kunstenaar mag zijn, kan ons redden uit de verveling en de dreigende massificatie”.

Het middel bij uitstek hiervoor zou de happening zijn. Door de relletjes op het Spui is de happening in een slecht daglicht komen te staan. Roept zij associaties op met onordelijk gedrag. In wezen heeft dit laatste echter niets met een happening te maken. Een happening moet men zien als een collectief gebeuren, waarin een groep mensen tracht een bepaalde al dan niet individuele beleving op te wekken en/of tot een bepaalde gemeenschappelijke creatie te komen. Het verschijnsel van de happening is nauwelijks nieuw te noemen. Misschien geldt dit laatste zelfs alleen nog maar voor de naam. Spiritistische séances, bepaalde religieuze bijeenkomsten

Sit-down-demonstratie tegen de overheersing van het gemotoriseerde verkeer in de stadskern.

e.d. vertonen bijvoorbeeld in principe grote overeenkomst met wat men tegenwoordig een happening noemt. Of Nieuw Babylon realiseerbaar is, of de happening wel het juiste antwoord is op het naderende vrijetijdsprobleem, is secundair. De zaak waar het om gaat is dat provo hier een probleem tracht op te lossen, dat als zodanig in onze maatschappij nog nauwelijks wordt onderkend.

Naast deze ludieke component kan men binnen provo een sterk *politiek geïnteresseerde* stroming waarnemen. De koers die men daarbij vaart, is uiterst links. Tracht men provo te plaatsen binnen het kader van het huidige Nederlandse partijenstelsel, dan benadert zij nog het meest de P.S.P. In de ogen van provo is de P.S.P. echter nog te lief, is zij niet radicaal genoeg. Dit linkse element in provo maakt, dat er uiterlijk ook veel overeenkomst met het communisme bestaat. De grote waarde die provo hecht aan de individuele vrijheid vormt echter een nauwelijks te overbruggen kloof tussen provo en C.P.N.

Het politiek denken van provo kan men misschien nog het beste begrijpen wanneer men het beziet vanuit provo's allesoverheersende sympathie voor de underdog, de minderheidsgroep die onder de voet gelopen dreigt te worden door een machtige meerderheid. Dit laatste verklaart bijvoorbeeld ook het inconsequente „radicaal pacifisme” van provo. Ofschoon men voorgeeft anti-militarist te zijn, voelt men wel sympathie voor guerillastrijders als die van de Vietcong.⁴⁾

Tenslotte kan men binnen provo nog een sterk *regionaal* (op Amsterdam gerichte) *denkende stroming* onderschei-

⁴⁾ Zie B. V. de Vries, in: „Provo, Kanttekeningen bij een deelverschijnsel”.

den. Deze groep bekommert zich meer om het leefbaar maken van onze hoofdstad dan om wat er verder in de wereld gebeurt. Bestrijding van de toenemende luchtverontreiniging – het witte schoorstenenplan van Luud Schimmelpenninck –, het weer leefbaar maken van de stadskern door alle autoverkeer binnen de grachtengordels te verbieden, het stoppen van de tendens het centrum van Amsterdam tot prooi van het bedrijfsleven te maken, daar dit laatste onvermijdelijk zal leiden tot stadskernontvolking, zijn hier veel bereden stokpaardjes. Duidelijk blijkt dat het hier om a-politieke punten gaat. Punten die zowel door politiek „links” als door politiek „rechts” aangehangen kunnen worden. In feite gaat het hier om zaken die iedere rechtgeaarde Amsterdammer uit het hart gegrepen zijn.

Binnen provo kunnen dus deze stromingen onderscheiden worden. Dit betekent echter niet dat hiermee nu ook drie afzonderlijke categorieën provo's corresponderen. In de praktijk kan men veel overlap waarnemen. Het gaat hier dan ook niet zo zeer om principiële verschillen, maar om relatieve.

de organisatie van provo

In het voorgaande werd er reeds op gewezen dat een van de heilige beginselen voor provo de individuele vrijheid van de mens is. Vrijheid en ongebondenheid zijn voor provo vrijwel synoniem. Schrijven over de organisatie van provo komt dan ook in de praktijk neer op schrijven over iets wat er niet is. Provo kent geen leiders. (Men zou hier hoogstens over voortrekkers kunnen spreken.) Men is tegen iedere vorm van hiërarchie, omdat die het principe van de individuele vrijheid aantast. De individuele mening gaat bij provo boven het prin-

cipe van het meerderheidsbesluit. Binnen provo wordt dan ook niet gedacht in een: of-het-een-of-het-anderschema, maar weerspiegelt het eindresultaat veeleer het totaal aan bestaande meningen, rijp en groen. Aan geopperde plannen wordt niet een bepaalde prioriteit gegeven. Ieder plan wordt in principe aanvaard. Een ieder zal echter zelf voor de uitwerking van zijn voorstel moeten zorgdragen.

Dit principieel achterwege blijven van „afkeuringen” leidt ertoe dat individuele plannen lang niet altijd het groepsstandpunt weerspiegelen. Dit maakt het er voor de buitenwereld niet gemakkelijker op om provo te beoordelen. De buitenstaander weet immers nooit in hoeverre een bepaald standpunt representatief is voor provo in z'n geheel. Zo is bijvoorbeeld Irene Donner de geestelijke moeder van ruimere seksuele voorlichting aan meisjes. Over de vraag in hoeverre dit punt werkelijk leeft binnen provo, moet men echter in het duister tasten. Hetzelfde kan men zeggen ten aanzien van Duco van Weerlee's voorstel over de gelijke berechting van hetero- en homo-seksuele relaties met minderjarigen. Het achterwege blijven van dit soort informatie geeft provo een onsamenshangend karakter. Met een variant op het boom-bos gezegde zou men hier kunnen zeggen dat de buitenstaander door de vele individuele plannen de algemene lijn niet meer ziet.

Ook aan de uiteenlopende kwaliteit van de artikelen in het blad Provo ligt dit respect voor de individuele vrijheid ten grondslag. Een beoordelende redactie, zoals men die bij andere tijdschriften heeft, kent men niet.

Plaatsingsmaatstaven, wat in feite beoordelingsmaatstaven zouden zijn, ontbreken.

Het afwezig zijn van iedere vorm van leiderschap heeft ook z'n consequenties voor de contacten binnen provo. Er worden geen officiële vergaderingen uitgeschreven, er worden geen bijeenkomsten georganiseerd. Informeel ontmoetingscentrum vormt de kamer van Roel van Duyn. Wie behoefte aan contact heeft, loopt daar even langs. Je treft er altijd wel iemand. Een ander trefpunt vormt de plaats waar het provoblade in elkaar gezet wordt. De frequentie van het aantal contacten is erg wisselend. Soms laat iemand tijden niets van zich horen, om dan weer opeens boven water te komen. Door dit afwezig zijn van een organisatie behoren groepsontmoetingen tot de zeldzaamheden. Meestal werkt men met kleine - spontaan bij elkaar gekomen - groepjes, die onderling al dan niet op de hoogte zijn van elkaars activiteiten. Met name in de verkiezingsstijd kon men dit waarnemen. Verscheidene groepjes, verspreid over verschillende plaatsen, werkten, los van elkaar, verschillende ideeën uit.

Sterke mate van individueel optreden, ontbreken van iedere vorm van organisatie, spontaan handelen, zijn kenmerken waarmee provo zich duidelijk onderscheidt van andere bewegingen.

provo's gerichtheid op het provotariaat

In een voorlichtend artikel ⁵⁾ over provo schrijft Roel van Duyn over de provo-beweging:

„Hoewel wij ons anarchisten voelen, ..., is er toch een heel andere oriëntatie in ons anarchisme gekomen. Een oriëntatie op het provotariaat in plaats van op het proletariaat. Naar onze mening is de grote massa van verpauperde arbeiders, die vroeger de basis van alle linkse revolutionaire bewegingen vormden, als zodanig verdwenen. Door de concessies van de bezittende klasse is ze tevreden gesteld. De oude klasse-tegenstelling tussen het proletariaat en de bourgeoisie is praktisch weggefallen. Maar wat is er voor in de plaats gekomen? Een nieuwe klassetegenstelling, die van de samengesmolten proletariaat en bourgeoisie (tot één groot grijs klootjesvolk) en een nieuwe revolterende klasse: het provotariaat. Deze welvaartsklasse (dit provotariaat) bestaat uit alle opstandige jongeren (cursivering van mij, W.B.): beatniks, nozems, kunstenaars, studenten.”

Deze formulering van Roel van Duyn maakt provo tot een „jongeren beweging”, zij het dan in een andere dan de gebruikelijke zin. Zij wekt hiermee ten onrechte de schijn dat provo een nieuwe vorm van het aloude generatieconflict is: de opstandige jongeren tegenover de ingedutte gezeten burgers. Ook de titel van zijn artikel: Aan ouders van provo's, en de toon waarin het is gesteld, versterken deze voor provo in z'n geheel onjuiste suggestie. Latere provo-voormannen zijn hier dan ook te ⁶⁾ R. van Duyn: Aan ouders van provoos, Ons Gezin, maart 1966, pag. 71.

foto linkerpagina:

Vooral door de relletjes op het Spui is de happening in een slecht daglicht komen te staan.

foto links:

Het stichten van een brandje in de vestibule van het Koninklijk Paleis op de Dam was een opportunistische afkeuring van het werk van de destijds te Amsterdam opererende pyromaan.

recht op teruggekomen.⁶⁾ De Vries spreekt überhaupt niet meer over dit onderscheid tussen klootjesvolk en provotariaat. Ook ziet hij ⁷⁾ (terecht) provo niet uitsluitend als een beweging van jongeren.

Ofschoon bij bepaalde provo's mogelijk sprake zou kunnen zijn van een generatie-conflict, – in bepaalde gevallen misschien zelfs van een autoriteitsconflict – gaat de huidige betekenis van provo zeker die van het generatieconflict te boven. Voor- en tegenstanders bevinden zich in alle leeftijdsgroeperingen. Sympathisanten niet alleen bij de jongeren, bestrijders niet uitsluitend bij de ouderen. Toch ligt het voor de hand te denken dat met name bij de jongeren het provo-verzet zal aanspreken. Vandaar ook Van Duyn's gerichtheid op het jeugdige provotariaat, vandaar zijn pogingen via de happening tot mobilisatie van de lanterfantende nozem te komen. In hoeverre heeft dit succes gehad? Afgaande op de zaterdagavondrelletjes rond het Lieverdje, de ongeregelde heden op 10 maart e.d. kan men veilig stellen dat het provo gelukt is de straatnozem aan te trekken. Dat is op zich echter nog geen verdienste. Kerstboomverbrandingen, de Zijlstraat op de oudejaarsavond, het Mercatorplein tijdens de dodenherdenking mogen zich eveneens in hun belangstelling verheugen. De nozem is in dit soort zaken allesbehalve kieskeurig. Iedere potentiële relsituatie trekt hem in principe aan. Provo wil echter meer. Het wil niet alleen de nozem gebruiken, het wil hem tegelijk ook politiek bewust maken. Het wil zijn provoceren, dat oorspronkelijk het karakter had van een middel om je tijd door te brengen, omzetten in een provoceren uit innerlijke overtuiging. Kortom: provo tracht de nozem tevens

te winnen voor haar ideologie. In hoeverre zal haar dit lukken? De geringe belangstelling die dit type jongeren heeft voor politieke en maatschappelijke vraagstukken wettigt geen hoge verwachtingen. Toch is de vraag of het mogelijk is deze jongeren politiek te interesseren, een nader onderzoek waard.

In zomer en najaar 1965 werd een studie verricht bij een groepje nozemachtige jongeren, die zich, in navolging van Provo-Amsterdam, Provo-Den Haag wilden noemen.⁸⁾ Tot dat moment had hun voornaamste bezigheid bestaan uit het rondhangen op het strand of het bezoeken van bepaalde gelegenheden. Hun gedrag ging daarbij met het gebruikelijke lawaai gepaard. Op z'n tijd wat provoceren, af en toe een vernielinkje, voortdurende vechtpartijen met „geestverwante” groepjes voorbereidend (die dan op het laatste moment weer niet doorgingen) en nooit verlegen om een sterk verhaal. Aangezien door het Amsterdamse gebeuren besloot men een Haagse afdeling op te richten. Een blad zou uitgegeven worden (het eerste nummer moet nog steeds verschijnen), en men zou happeningen gaan organiseren. Vooral dit laatste vond grote bijval. Al gauw bleek echter dat, in tegenstelling tot Amsterdam, deze happeningen een volstrekt a-politiek karakter kregen. Hoofddoel was het scheppen van ongeregelde heden en het verkrijgen van publiciteit. Krantenberichten waarin melding gemaakt werd van hun activiteiten, werden dan ook zorgvuldig uitgeknipt en gebundeld. Deze knipsels droeg men steeds bij zich.

Wat betreft het uitdenken van ongeregelde heden bleek men over een grote inventiviteit te beschikken. De meeste van de gemaakte plannen werden echter nooit uitgevoerd. Als voorbeeld van dit laatste zou men kunnen noemen het voornemen om tijdens het spitsuur met z'n allen naar een bepaalde tramhalte te gaan. Iedereen zou ervoor zorgen een of ander groot „stuk” bij zich te hebben, zoals bijvoorbeeld een grote kruk, een schilderij, strijplanken e.d. Gewapend met deze attributen zou men dan de tram beklimmen, hetgeen dan natuurlijk onvermijdelijk met botsingen (letterlijk en figuurlijk) gepaard zou gaan. Ondanks het feit dat hiervoor concrete afspraken werden gemaakt, is dit plan nooit ten uitvoer gebracht. Hetzelfde geldt voor het voornemen met z'n allen, op een bepaald plein, een groot pop-art bouwsel te maken. Een zelfde lot onderging het in dit geval wel politiek getinte plan, een optocht gekleed in jute-zakken, voorzien van anti-militaristische leuzen, te houden. (Dit was overigens de enige „activiteit” die nog iets met politiek te maken had.) Gedeeltelijk succes had de poging

⁶⁾ Zie bijvoorbeeld hoe provo-revisionist Van Weerlee in zijn boekje: Wat provo's willen (pag. 25 en 26) deze uitspraak van Van Duyn interpreteert.

⁷⁾ B. V. de Vries in: „Provo, Kanttekeningen bij een deelverschijnsel”.

⁸⁾ Hiermee wordt niet de groep rond de Hagenaar H. Tuijman bedoeld.

provo amsterdam

een pop-art kunstwerk in de Hofvijver te plaatsen. Volledig geslaagd kan men het tijdens het spitsuur op straat uitdelen van beschuiten met muisjes noemen. De groep zelf was hier echter maar matig tevreden over, omdat de verwachte verkeersopstoppingen uitgebleven waren. Uit deze voorbeelden blijkt wel dat deze Haagse „provo” voornamelijk geïnteresseerd was in het „happening aspect van provo-Amsterdam”, waarbij happening voor hem gelijk stond met herrie-schoppen, maar dat de politieke kant ervan hem volstrekt onberoerd liet.

Dat zij inderdaad weinig belangstelling hebben voor de meer „ideologische” happening, blijkt wel uit de volgende observatie. De bekende provodichter V., liefhebberend in het uitdragen van liefde en vrede, zou in Den Haag een happening komen houden. De gebeurtenis vond plaats in een bepaalde gelegenheid, waar ook ons groepje provems aanwezig was. Ritmisch, zich in allerlei bochten wringend, riep onze provo beurtelings: liefde, liefde, liefde, vrede, vrede, vrede, vrede. De zaal kwam weinig in beweging. Het was merkbaar dat men niet goed raad wist met dit „gedoe”. Van enig contact met het publiek was dan ook geen sprake. Toen het te lang begon te duren, kon men achter in de zaal horen: vrede, vrede, vrede...

In hoeverre men deze uitkomsten mag generaliseren, moet natuurlijk een open vraag blijven. Daar de resultaten echter een bevestiging vormden van een vooraf aanwezige veronderstelling, geloven wij niet dat provo het van dit soort nozems moet hebben.

provo als controversie

In het voorgaande werd reeds gesteld dat provo door haar optreden sterk de gemoederen heeft beziggehouden. De reacties op haar provocaties hebben niet lang op zich laten wachten. Ingezonden stukken vertonen een beeld dat ons inmiddels vertrouwd is geworden sinds de uitzendingen van „Zo is het...”. De geuite adviezen zoals: de politie moet ze van de straat slaan, de doodstraf zou weer ingevoerd moeten worden, naar strafkampen met dat schorem, weerspiegelen een geestesgesteldheid, die niet minder verontrustend is dan bepaalde aspecten van provo.

Naast deze heftige afkeuringen kan men echter ook sympathie-gevoelens beluisteren. Vanwaar deze verschillen? Allereerst kunnen hier natuurlijk persoonlijke factoren een rol gespeeld hebben. Men kan hierbij denken aan bepaalde persoonlijkheidsvariabelen (autoritaire persoonlijkheid), verschoven agressie, leedvermaak, sympathie voor de underdog e.d.

Bezieet men de zaken echter meer zakelijk, dan zou men kunnen stellen, dat dit verschil in waardering terug te voeren is tot een verschil in uitgangspunt. Zoals wij reeds zeiden, weerspiegelt provo een gedachte en vertegenwoordigt provo een methode. Simplistisch redenerend zou men nu kunnen stellen dat tegenstanders zich baseren op de ontoelaatbare methode van provo, terwijl voorstanders in eerste instantie uitgaan van de gedachte.

Voor hen zou dan de methode, hoewel afkeurenswaardig, secundair zijn. Dit zou een aannemelijke verklaring kunnen zijn, als niet één factor deze redenering doorkruiste. De provo-gedachte was, zeker in het beginstadium, allesbehalve duidelijk. Zij vertoonde een vaagheid die alleen nog maar door bepaalde uitspraken van Lou de Palingboer geëvenaard wordt. De opwinding rond provo doet hierdoor denken aan de opwinding die de witte walvis in Nederland veroorzaakt heeft. Niet het kleine gedeelte van de rug dat boven water uitstak, rechtvaardigde deze drukte, maar het feit dat zich onder water nog een enorm stuk walvis moest bevinden. Ook de waardering voor provo zou dan gebaseerd zijn op datgene wat men onder de oppervlakte meent te moeten waarnemen. De vaagheid van de provo-gedachte geeft hier inderdaad een vrijwel onbeperkte mogelijkheid tot „inhaken”.

Er zijn echter ook aanwijzingen die erop zouden kunnen duiden dat provo zijn sympathie niet alleen dankt aan de inhoud van haar „programma”, maar tevens aan de wijze waarop de „maatschappij” provo tegemoet getreden is. Ingezonden stukken met een duidelijk fascistisch karakter, uitlatingen van kamerleden die herinneringen oproepen aan de middeleeuwen, het ongelukkige politie-optreden, het lang niet door iedereen gewaardeerde beleid van justitie, hebben voor provo gunstige contra-reacties opgeroepen. Niet de provo-gedachte, maar het feit dat hier bepaalde rechtsbeginselen aangetast worden, vormen de basis van deze steun.

provo's provocaties

Wie provo moet beschrijven, kan zich baseren op wat provo doet of zich voorstelt te gaan doen. Wie provo moet beoordelen, beschikt alleen maar over zijn eigen (voor)oordeel. De gegevens waarop men zich moet baseren, hebben immers geen vaste betekenis. Zij krijgen, net als de kameleon, hun kleur al naar gelang de situatie waarin men ze plaatst. Wat moet men bijvoorbeeld denken van het ingooien van ruiten bij een ambassade? Tijdens de opstand in Hongarije werden de ruiten van de Russische Ambassade in Amsterdam ingegooid. Op 5 mei j.l. moest de Amerikaanse Ambassade het ontgelden. Het verschil in reactie van het publiek op beide gebeurtenissen wijst er duidelijk op, dat de relatie tot het land dat de ambassade vertegenwoordigt, in eerste instantie bepaalt wat men van deze handelingen vindt. Objectief beschouwd heeft dit laatste echter weinig met de zaak te maken.

Ook de functie van dit soort gedragingen speelt een rol. Wanneer men, in het kader van de strijd om de rassegelijkheid in de Verenigde Staten, een drukke verkeersweg blokkeert, dan wordt hierover anders gedacht dan wanneer nozems, bij wijze van vrijetijdsbesteding, het verkeer in een bepaalde straat gaan hinderen.

De mate waarin men het eens is met het doel van de provocatie is eveneens van invloed op de houding die men er tegenover aanneemt. Voegt men hier nog aan

Met ritmisch handgeklap wordt de provocatie kracht bijgezet.

toe dat talloze irrationele en emotionele motieven een rol kunnen spelen, dan is het zonder meer duidelijk dat het bijzonder moeilijk is – zo niet onmogelijk – een objectief oordeel over dit soort gedragingen uit te spreken. Dit (waarde)oordeel zal hier dan ook achterwege gelaten worden. Eén ding staat echter vast. Hoe men ook denkt over deze provocaties, ze worden door provo gehanteerd als een middel om een doel te bereiken. Voor het feit dat men tot dit soort handelingen zijn toevlucht neemt, zijn wij in zekere zin medeverantwoordelijk. Zou provo bijvoorbeeld ooit, via een officiële aanvraag (in drievoud) een ruimte toegewezen gekregen hebben waar men, zoals in het Londense Hydepark, vrij zijn mening in het openbaar mag verkondigen? Niemand zal dit in ernst geloven. Onze maatschappij weet immers nog steeds geen raad met particuliere initiatieven, die niet aansluiten op wat tot de orde van de dag (letterlijk en figuurlijk) behoort. Zij hoopt hierdoor ongewilde frustraties op, die zich dan weer op andere wijze moeten uiten. Niet altijd gebeurt dit in het openbaar. Ook zijn zij niet steeds gericht tegen de bron van frustratie. Men moet echter wel over grote struisvogeltalenten beschikken wil men geen oog hebben voor het zo opgewekte onbehagen.

provo, op weg naar het einde?

Hoe zal het verder met provo gaan? Deze vraag is niet gemakkelijk te beantwoorden. Provo als beweging is in volle ontwikkeling. Deze ontwikkeling draagt een merkwaardig karakter. Zij vindt namelijk niet zo zeer plaats via evolutie, maar door substitutie: nieuwe voormannen dienen zich aan (De Vries en Van Weerlee), oude voortrekkers trekken zich terug (Robert Jasper Grootveld). Afgaande op de interesse van deze „nieuwe” lichter zou men kunnen voorspellen dat provo steeds meer de kant zal uitgaan van een radicaal pacifistisch socialistische partij. Het ludieke element zal gaandeweg verdrongen worden door het politieke. Het thema van het anarchisme zal verdwijnen, of zó geïnterpreteerd worden dat er nauwelijks enige verwantschap blijft met het oorspronkelijke begrip anarchie.

De effectiviteit van provo zal afhangen van haar bereidheid haar interne structuur te veranderen. Men kan, met provo, bezwaar maken tegen bepaalde aspecten van de bureaucratische organisatie. Wie echter op grond hiervan zonder organisatie wil werken, gooit het kind met het badwater weg. Verwezenlijken van een programma is namelijk iets anders dan het op touw zetten van een happening. Leiderschap, coördinatie en organisatie zijn hiervoor onontbeerlijk.

Behalve van deze interne factoren is de ontwikkeling van provo ook nog afhankelijk van een aantal buiten provo gelegen omstandigheden. Wat provo tot nog toe is geworden, dankt zij voornamelijk aan haar nieuws-waarde, het bestaande algemene onbehagen, en het niet altijd even gelukkig optreden van politie en justitie. Voor een verdere ontwikkeling vormt dit geen stevige basis. Men hoeft immers maar een paar oude jaargangen van

kranten door te nemen om bijvoorbeeld te zien hoe lang een verschijnsel nieuws kan blijven. Ook hier is sprake van een soort verminderde meerwaarde: de mens raakt gauw verzadigd en wil dan weer wat anders.

Het latente onbehagen in onze samenleving vormt eveneens een slechte basis om op voort te bouwen. Provo is immers niet de enige groep die hieraan appelleert. Ook de Boerenpartij en bepaalde splinterpartijen eisen hiervan hun deel op. Daarbij kan men zich afvragen of het überhaupt, voor welke partij dan ook, wel mogelijk is dit korps „ontevredenen” blijvend te boeien.

Ook de sympathie die men dankt aan het niet door iedereen gewaardeerde optreden van politie en justitie heeft geen blijvende waarde. Men mag immers rustig aannemen dat ook deze instanties in de toekomst een passender antwoord zullen weten te geven op de provocaties van provo. Daarbij doet zich nog iets anders voor. De door politie en justitie uitgeoefende druk heeft het saamhorigheidsgevoel binnen provo zeer versterkt. Interne meningsverschillen bleven hierdoor onder de oppervlakte. Zodra deze druk van buiten weg komt te vallen, zal de ook binnen provo waar te nemen onderlinge verdeeldheid naar boven komen, met alle gevolgen van dien.

Tegenover deze negatieve factoren – men zou er nog meer kunnen noemen – staat weinig dat op een gunstige ontwikkeling zou kunnen wijzen. Op grond hiervan zouden wij willen stellen dat provo „op weg is naar het einde”, dat het de volgende verkiezingen niet overleeft. Voor provo kan het een troost zijn dat ditzelfde ook steeds gezegd is van de Boerenpartij.

A.H.B. 3/12-66

Na de nachten bij het Lieverdje

ALS het Provo er om te doen is geweest om door middel van de provocatie zowel autoritair- als principieel democratisch-gesinden te dwingen openlijk stelling te nemen, de tekortkomingen van een twintigste-eeuwse democratie duidelijk in het licht te stellen en een aantal formeel democratische illusies bloot te leggen, is het verhaal van een jaar Provo (juni 1965—juli 1966) een success-story. De bundel *Provo, Kanttekeningen bij een Deelverschijnsel*, legt daar ondubbelsinnig getuigenis van af.

Principieel stellen wij de individuele vrijheid voorop; maar het streven een daarmee verenigbare mate van democratisering te bereiken stuit in het bedrijfsleven, de overheidsdienst, het leger, de kerk, de vakbeweging, de politieke partij en op de universiteiten op onoverzienbare problemen. Het formeel democratische proces van besluitvorming raakt op een dwaaspoor in een schier eindeloze reeks van „binnens-kamers”, „vertrouwelijk”, „sub rosa”, „besloten” en in de beduchtheid van de regent tegen de reële confrontatie met de mening van de individuele burgers. De schijnwerpers van de massamedia maken het publiek de sociëtaits-atmosfeer van de Nederlandse politiek duidelijk. En de parlementairen vragen zich inmiddels besorgd af of de massa wel rijp is voor een volledige weergave van de Kamerdebatten. Het immobilisme van het Nederlandse partijstelsel komt duidelijker bloot te liggen; en de laatste kabinetscrisis heeft, met de oplossing ervan, de naaktheid nog weer iets vergroot. De politiek geïnteresseerde burgers komen onzachtsinnig in aanraking met de partij-apparaten en de gewestige politici; en zij raken gefrustreerd of ingekapseld. De beleidsinstanties hebben daar niet onder te leiden, er is weinig reële controle en zij leiden hun eigen door deskundigen bepaald leven. En inmiddels blijft de burger, niet opgevoed in democratisch bewustzijn en bevangen door autoriteits-nuiver, een onmondig kind van vadersche Staat.

HET is A. J. van der Staay, die op deze spanningen tussen democratisch ideaal en realiteit wijst. Voorzover juist Provo op deze reële verschijnselen de aandacht heeft weten te vestigen, is de beweging natuurlijk inderdaad, zoals de titel van de bundel haar aanduidt, een deelverschijnsel. Want ook de Boerenpartij heeft in dit opzicht een belangrijk steentje bijgedragen, waarbij dan wellicht het belangrijkste versch' is, dat Roel van Duyn de oplossing zal zoeken in radicaal-democratische en Hendrik Koekoek in autoritaire richting.

Veel meer direct is het Provo geweest die de schellen van de ogen heeft doen vallen bij velen die nog meenden dat politiek en strafrechtopleging twee volstrekt onafhankelijke werelden zijn, niet alleen idealiter, maar ook in feite. Sociaal-culturele en politieke factoren doen hun invloed gelden bij de toepassing van het recht, niet alleen omdat, zoals mr. Frenkel opmerkt, de magistraten die er mee belast zijn nu eenmaal uit een bepaalde klasse en cultuur stammen, maar vooral ook omdat de rechtsopvattingen waarvoor zij uitgaan zelf onderwerp kunnen zijn van politieke meningsverschillen, waarin zij dus impliciet partij moeten kiezen. Mr. Frenkel concludeert:

„Wanneer men het recht hanteert en/of rechtsorde handhaaft, kan men zich er maar beter van bewust zijn dat men daarmee zeer feitelijk ingrijpt op een sociaal en politiek gebeuren, waarmee de normatieve basis van dat ingrijpen ten nauwste verweven is.”

VOORAL prof. mr. Hulsmann legt er de nadruk op, dat ten aanzien van de Provo's en de gebeurtenissen waarbij zij nauw betrokken waren, handhaving van het recht niet op de als ideaal gestelde onbevooroordeelde wijze heeft plaatsgevonden: „Alles wijst erop, dat door leden van het Amsterdamse politiekorps op vrij grote schaal gebruik is gemaakt van geweld onder omstandigheden, waaronder dit met handhaving van orde niets meer te maken had. Bij het optreden tegen Provo is door leden van het Amsterdamse politiekorps frequent het misdrijf van mishandeling gepleegd. Ook overigens is van overheidszijde bij herhaling op vexatoire en vernederende wijze tegen de Provo's opgetreden. Niet weinigen van hen, die bij de handhaving van de orde een rol vervullen, geven blijk van een duidelijke animositeit tegen de zoen der Provo's als zodanig”.

Lieverdje bladz. 1.

Bevoly AHB . 3.12.1966

Verderop in zijn beschouwing betoogt de Rotterdamse hoogleraar in het strafrecht, de strafvordering en de criminologie, dat „de meervoudige kamer van de rechtbank in Amsterdam in enkele Provo-zaken zeer duidelijk onrechtvaardige vonnissen heeft gewezen. Het betreft hier de veroordeling tot onvoorwaardelijke vrijheidsstraffen van Provo's in verband met opruiming”.

De Rotterdamse hoogleraar schrijft deze wat hij noemt „excessen” toe aan een fundamenteel onjuiste benadering van het begrip openbare orde. Justitie en politie hebben naar zijn mening er onvoldoende oog voor dat zij de openbare orde niet kunnen bepalen. De openbare orde vloeit voort uit het maatschappelijk leven, en voor politie en justitie is er slechts een corrigerende en bijsturende taak. Alleen vanuit een verouderde regentmentaliteit kan men komen tot de slotsom dat het de taak van de overheid is voor de „gewone man” het terrein van de openbare orde af te palen.

Een onjuiste visie op het begrip openbare orde treft prof. Hulsmann ook aan in de Amsterdamse Algemene Politieverordening, waarin herhaaldelijk gedrag wordt verboden, dat zijns inziens niet behoort te worden verboden (zo wordt de vrijheid van meningsuiting op ongewenste wijze aan banden gelegd) en waarin bovendien door vaagheid is bereikt, dat vrijwel alles verboden kan worden. Een grondige enquête naar de moeilijkheden die zich hebben voorgedaan, behoort volgens de hoogleraar de inleiding te worden tot een nieuwe benadering van het begrip openbare orde, waarbij wat minder aandacht wordt besteed aan de belangen van de ordehandhaving en wat meer aan de belangen van degenen ten aanzien van wie de orde wordt gehandhaafd.

NIET alleen van de zijde van politie en justitie, maar ook van tallose ambtelose burgers hebben de Provo's felle bestrijding ondervonden. Het is indirect hun verdienste dat zij daarbij uitingen hebben losgemaakt, die men in Nederland niet meer voor mogelijk had gehouden. Werkkampen, kaalscheren, versuipen, afranselen, neerschieten en naar Rusland sturen waren daarbij de trefwoorden. Bij een aantal mensen die tot voor kort in toom werden gehouden door de algemeen hoog gehouden verdraagsaamheid, heeft het optre-

den van de Provo's onmiddelenbaar autochtone sympathieën blootgelegd.

Anderzijds heeft Provo een veel wijtere achterban dan men, oppervlakkig beschouwd, voor mogelijk zou hebben gehouden. Mr. Frenkel: „De groep bezit niet alleen een achterban van zich in veel opzichten overigens van Provo distantieerende jongeren en jongerengroeperingen. Maar ook vele ouderen — die zich allers minst met de Provogroep zouden willen indentificeren — zien soms bij henzelf maar in het verbergene levende bewaren en verdragens by en door de Provogroep met verve naar voren gebracht. Krachtig optreden tegen deze groep, vooral als dat niet duidelijk gerechtvaardigd is, wordt dan als een aanslag of op zijn minst als een bedreiging van eigen vrijheid en onafhankelijkheid ervaren.”

Dit een verschijnsel dat velen kennen, uit de gesprekken in de tram, in cafés, op verjaardagsfeestjes. Velen verheugen zich op ingetogen manier over de radicale, maar vaak doeltreffende wijze, waarop de Provo's ook hun onvrede vertolken met de feiten van onze maatschappij. Maar het is duidelijk een geval van wishful thinking dit verschijnsel, zoals de anarchist Rudolf de Jong doet, te willen zien als een stille anarchistische revolutie. Wel verre van zich tegen elke autoriteit te kanten, wensen de stille Provo-sympathisanten een meer democratisch, meer verantwoordelijk en meer open gezagsapparaat. Dezelfde anarchistiedrang treffen we aan bij Tom Regtien, die in de provo's en hun aanhangers allemaal „melones” ziet: „van buiten groen, van binnen rood”, mensen die op de goede weg zijn, maar wie het (nog) aan een consequent links program ontbreekt. Provo houdt ons de spiegel voor, en ieder kan erin zien wat hij het liefst ziet.

De bundel eindigt met een evaluatie van het erin bijeengebrachte materiaal door prof. Blastra van Leoni in een zeer boeiend artikel, dat men beter kan lezen dan het hier geciteerd te zien. G.

Provo, kanttekeningen bij een deelverschijnsel: onder redactie van F. E. Frenkel. Uitgave Polak en Van Gennep; prijs f 9,50.

Officier eiste twee maanden voor belediging Kon. Huis

AHB 24/11.66

Provo veroordeeld tot boete wegens ordeverstoring

(Van een onzer verslaggevers)

1 - Gravenhage, 24 november

ZOU u zich niet beledigd voelen indien u in de positie van prins Claus zou verkeren?"

"Claus weet wat hem te wachten stond. Politieke dingen zijn nu eenmaal belangrijker dan persoonlijke dingen en dan moet je wel eens kweten."

"En prinses Beatrix, dan?"

"Zij heeft op 10 maart het risico aanvaard. Zij heeft een deel van het Nederlandse volk tegen de schennis getrappt en moet de consequenties daarvan aanvaarden."

Deze discussie ontsoep niet gewild in het gebouw van de Haagse rechtbank, waar de 21-jarige C. S. K., een vroegere Amsterdamse, thans Haagse provo, terecht stond voor de politierechter, mr. A. H. C. Gieben. Samen met de bekende Amsterdamse provo-student Kooze K., wier zaak werd aangehouden wegens misdaad S. K. op Prinsjesdag „met de handen als een toeter aan de mond" gescreven te hebben in de republiek, Claus van Vullnisbakken en Vullniswagen, hetgeen door de officier van justitie, mr. J. H. Maan, „in een onderlinge samenhang" belediging van leden van het Koninklijk Huis werd geacht.

Mr. Gieben ondervroeg de beschuldigden en kreeg een volkomen onverschillig antwoord. De officier van justitie, mr. Maan, vertelde dat het publiek wel had...

S. K. ontkende de woorden „vullnisbakken" en „vullniswagen" geroepen te hebben. Dat zou Kooze K. hebben gedaan. Hij vindt de woorden een uiting van onzacht en ordinair schelden".

Fel gereageerd

De officier van justitie, mr. Maan, vertelde, dat het publiek fel had gereageerd op het optreden van het Koninklijk Huis op zichzelf. Het medische geslacht behoeft te worden genoemd de officier, dat hij dat in het onderlinge samenhang wel degelijk zou getrappt en eiste hij twee maanden voor belediging.

Hij deed eis, hetgeen hij ook de rol, die de jongeman na de verhuizing naar Den Haag is gaan spelen. Hij heeft daar de alvres een verbaal geleverd. Het verbaal werd onder verstand van de officier van justitie, mr. Maan, in de rechtbank van Gravenhage, 24 november 1966.

De politierechter was het gevecht niet met de officier van justitie, mr. Maan, die van de belediging van het Koninklijk Huis had kennis genomen. De officier van justitie, mr. Maan, heeft de zaak naar de rechtbank van Gravenhage gestuurd.

De security van de koninklijke familie is het in gaven brengen van de openbare orde. Mr. Gieben was van mening, dat daaraan het oordeel wel speke kan zijn geweest. Prinsjesdag is een dag met een grote waarde voor het Nederlandse volk. In dat licht bezien vond mr. Gieben het optreden van S. K. „inderachtig en schieloos". Zijn vonnis luidde: honderd gulden boete of twintig dagen gevangenis.

Telegraaf 10-11-1966.

756 19.11
**Ordeverstoringen
snel berecht**

AMSTERDAM, zaterdag
De Amsterdamse politierech-
ter mr. E. de Waard heeft gis-
termiddag de 20-jarige student
Edward van K. en de 42-jarige
mevrouw T. H. - H. wegens or-
deverstoring gisteravond in de
zitting van de Amsterdamse ge-
meenteraad veroordeeld tot
boetes van resp. / 50 en / 25.
De officier van justitie had
vijf dagen gevangenisstraf te-
gen ieder geëist. Beiden waren
gearresteerd en hadden de
nacht in de cel doorgebracht.
Dit was de eerste keer dat or-
deverstoringen in Amsterdam
zo snel berecht werden, name-
lijk binnen 15 uur.

Telegraaf, 17 11-1966

Provo's uit raadsaal verwijderd

VAN DEN OEVER VERLEGGEREN
AMSTERDAM, donderdag
17 november 1966. Het
college van burgemeester en wethouders heeft
vandaag de raadsaal van de
stad Amsterdam gesloten en de
provo's uit de raadsaal verwijderd.
Omdat het college van
burgemeester en wethouders

de 12-jarige mevrouw T. Hof-
man voorzitter van het
Comité Pyromaanbeheer en de
burgemeester J. A. Knipera
veroordeeld op de raadsaal een
spandoek met het opschrift
'Amsterdam politiek'.

Strafzaken

De provo's, waaronder ook de
alle strafzaken deelnemen-
de mevrouw Hofman, werden op
vrijdag het toezicht van de
rechter op de publieke tribu-
naal van de rechtbank voor J.
A. Knipera en enige raadsheers.
De raadsheers ontbonden toen de
burgemeester met de behande-
ling van punt 23 van de agenda
afsteek. Dit punt behelste een
advies, dat aan de raad was ge-
stuurd door de heer H. J. Hof-
man. Hij schreef dat hij on-
verwacht zijn invalide, enige
leden bij een Vietnam-
organisatie was gearresteerd
en door wettige agenten
behandeld.

Wendings

De burgemeester met wethouder
geen te zien de raad van de
de wethouder van de raad van
de raad van de raad van de
de raad van de raad van de
de raad van de raad van de
de raad van de raad van de
de raad van de raad van de
de raad van de raad van de

Volk's krant. 17-11-1966

Provo-rel in Amsterdamse Gemeenteraad

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 17 nov. — Een groep van ongeveer twintig provo's, die al de hele woensdagavond vanaf de publieke tribune met interrupties en voetgetrappel de Amsterdamse gemeenteradsvergadering hadden verstoord, zorgden aan het eind van de debatten voor een complete stilstand. Aan de orde was een adres van de heer Hofmann, die onheils zou zijn afgeleid na zijn arrestatie tijdens 'n protestbetoging.

Mr Van Hall was nauwelijks aan zijn antwoord begonnen, toen de provo's als één man opstonden en in koor brulden: „Amsterdam politiestad”. Twee van hen hielden een groot spandoek in de lucht met dezelfde woorden er op.

Een woedende burgemeester schorste terstond de vergadering en gaf vier rechercheurs opdracht proces-verbaal op te maken tegen de ordeverstoorders en de publieke tribune te ontruimen. De twee met het spandoek, een student en een vrouw, werden per overvalwagen naar het bureau Singel gebracht; de rest van de provo's werd uit de omgeving van het stadhuis verwijderd.

Verstoring van een vergadering van een openbaar lichaam kan worden bestraft met twee weken gevangenisstraf of 120 gulden boete. Het is nog maar één keer in de historie voorgekomen — in Den Haag kort voor de oorlog — dat een gemeenteradsvergadering wegens ordeverstoring werd geschorst en maatregelen werden getroffen tegen bezoekers van de publieke tribune.

Volk's krant, 17-11-'66

Trouw- 14. 11. 1966.

Strait - en salon-provo's uit elkaar

(Van een onzer vertelsters)
AMSTERDAM-BORGHAREN — De op-
laaiende rebelle in de provocateurs
met „salon“ roepende EEN Nieuw
voornamelijk te beoogde tegevoel met de
rode vlag der revolutie en de witte
vlag van het proletariaat. Samen heb-
ben die pleitruimte aan het „Nieuw-
huis“ in Borgharen waar de ene op-
papier met elkaar commentarische il-
lustreren van het proletariaat met de
gen lang een turbulent provo-acties
hebben gehouden.

Terwijl gemeenteraadslid Bernhart de
Vries behaalde met provo-acties
Nieuw van Vries die een illustratie van
een illustratie in beoogde naam (EEN Nieuw
dat alle publicatiemethoden): twintig-
samen de Nieuw Stok publicatie van
deels in het provo-acties en vettig
naam (foto) journalisten het
„Nieuw“ de rug toekende en
dit en geen / 15.— tot / 15.— voor
een postkaart wilden betalen. Samen
in Amsterdam het conflict met het
strait- en salonproletariaat in een
was omzette te ontwerpen.

Macht

In de nacht van zaterdag op zondag
de „revolutionaire“ turbulentie met
(de provo-acties-gaede) met de provo-
acties met een tegevoel met de
„EEN Nieuw“ de macht met de
provo-acties werden de provo-acties
in alle provo-acties met de
tegevoel met in Amsterdam met het
salon- en revolutionaire provo-acties
met de provo-acties is.

Roel van Vries bleek dat de provo-acties
de provo-acties in s'it van de provo-acties
met de provo-acties de Vries met de provo-acties
met de provo-acties „gemaakt“ met de provo-acties. De
provo-acties die in Borgharen met de
samen met te slap. Zij hebben met de
samen met meegevoel die met ach-
ter de Vietnam-oorlog schieten“ so
wie in Vietnam werd geboren de
revo-acties met „een illustratie
van de provo-acties onder elkaar“.

Colonne

Frans van Vries heeft op het
conflict met de provo-acties met de provo-acties
met de provo-acties „gemaakt“ met de provo-acties
van de provo-acties uit de provo-acties
naar de provo-acties met de provo-acties
Een met de provo-acties met de provo-acties
voornamelijk met de provo-acties met de provo-acties
volgen.

Volksh. krant. 14. 11. 1966

Groep provo's hijst rode vlag

VOKRA 14/11-66

(Van onze speciale verslaggever)

BORGHAREN, 14 nov. — Er is een scheuring in de Provo-beweging. Op het zogenaamde Provo-concilie, dat het afgelopen weekeinde in Borgharen (Zuid-Limburg) werd gehouden, deelde de Revolutionaire Terroristen Raad stencils uit. Daarin werd het Provo-concilie onwettig genoemd, daar de aanwezige „kaderleden“ niet waren afgevaardigd door „autonome provo-groepen“. In het Europa-huis zou ook niet de „hoofdsakelijke geheimhouding“ worden betracht.

Het is bekend dat een provo als Rob Stolk deel uitmaakt van de Revolutionaire Terroristen Raad. Deze

Provo's pauzeren tijdens hun concilie.

groep haalde zondagochtend te Borgharen de witte vlag neer en hees de rode vlag. In de stencil wordt gesproken over een machtsovername. In de nacht van zaterdag op zondag werden alle bezittingen van het provotariaat (onder meer de drukkerij) van de kelder in de binnenstad van Amsterdam naar een „geheime plaats“ overgebracht.

Roel van Duijn was duidelijk ontstemd toen hij te Borgharen van de „staatsgreep“ hoorde. De „machts-overname“ werd een „pop-art-verschijnsel“ genoemd. Het Amsterdamse gemeenteraadslid Bern. de Vries was ook boos: op Roel van

Duijn die van een amateur-fotograaf een filmrolletje had afgepakt, waarop een provo-meisje stond. Het meisje had geen toestemming gegeven 'n foto van haar te maken. „Dat zijn politie-methodes“, zei het Amsterdamse raadslid.

Zondagavond wapperde aan het Europa-huis in Borgharen bij Maastricht naast de rode vlag weer de witte. „Alles was opgelost“, werd verteld. De machtsovername en alles wat daarmee gepaard ging werd na een interne bespreking afgedaan met de mededeling dat men in de toekomst „een hardere koers“ ging varen.

PROVOCATIES BEKENDGEMAAKT NA 'CONCILIE'

HET PAROOL 14-11-66

Provo's willen acties tegen NATO-vestiging

MAASTRICHT, maandag. — Provogroepen in Nederland en België zullen de vestiging van NATO-lichamen in deze landen begroeten door hun „meest provocerende provocaties” in stelling te brengen. Onder de leuze „SOS” (Schaap op het schavot) zijn de acties vandaag begonnen, te hebben de provo's meegedeeld na het „concilie” dat dit weekend en vandaag in Borgharen bij Maastricht is gehouden.

De acties zullen hun hoogtepunt vinden in Maastricht op 18 januari, de dag waarop Amerikaanse troepen onder een Dulles generaal binnentrekken, als een persocommuniquee.

Het provo-concilie heeft ook een besloten om twee provo-waarnemers naar Noord- en Zuid-Vietnam te sturen. Hiervoor zullen binnenvoerders in Nederland en België gironummeren worden geopend, waarop men geld voor dit doel kan worden. Meegedeeld werd dat er reeds contact is opgenomen met de Chinese zakebelasting in Den Haag en dat er contact zal worden gelegd met de Amerikaanse ambassade.

TELEGRAM

Ongeveer vijftig provo's uit binnen- en buitenland namen deel aan het „concilie” in het Europeehuis in Borgharen. Zondag werd een telegram gestuurd naar prins Bernhard, waarin de provo's eisten dat deze hen onmiddellijk en onvoorwaardelijk toelate tot de Bilderberg-conferentie.

Aan prinses Irene is telegrafisch een uitnodiging gesteld dat zij binnen 24 uur acties zou moeten ondernemen om te bewerkstelligen dat vijf Spaanse provo's, die talans voor de Spaanse regering werden gearresteerd, worden vrijwaard van doodstraf.

De provo's hebben tevens besloten om onmiddellijk een tweede conciliemitting te gaan voorbereiden.

ONWETTIG

Niet alle bekende provo's waren zaterdag verschenen. Rob Stolk uit Amsterdam kwam zaterdag tegen middernacht plotseling naar het Europeehuis in Borgharen en via stencils, die hij uitdeelde, te laten weten dat het provo-concilie onwettig was. In de Amsterdamse „provokelder” H&K te stond op het stapel, een maatschappijnaam plaats gehad. Het concilie was onwettig en in Amsterdam was een revolutionaire terroristische raad opgericht, die alle provocaties en de drukpers van de provo's in het slag had genomen en naar elders overgeplaatst. De „raad” koos zondag een rode vlag naast de witte die al aan het Europeehuis hing.

De conciliegroep liet verder weten, dat de actie om haar onwettig te verklaren een popactie was, waarop Rob Stolk en enkele medestanders riepen: „Behiema”.

Er was verder nog een ruzie tussen enkele provokopstukken over het feit, dat Roel van Duijn zaterdagavond een fotograaf zijn fotocrolletje had afgenomen, omdat hij een aantal foto's had gemaakt van een provodame. Bernard de Vries, raadlid in Amsterdam, protesteerde hiertegen door te verklaren: „Dat zijn politiemethoden”.

Na de persconferentie werd het concilie plotseling taboe verklaard voor de pers. Dit wensten een aantal journalisten niet te nemen, temeer omdat er zaterdag entreegelden

waren gekregen door de provo's, variërend van 15 tot 100 gulden, reden waarom de NTS-ploeg zonder in actie te zijn gekomen weer vertrok. Enkele buitenlandse tv-maatschappijen betaalden wel, sommigen zelfs bedragen tot 300 gulden.

VOETWASSING

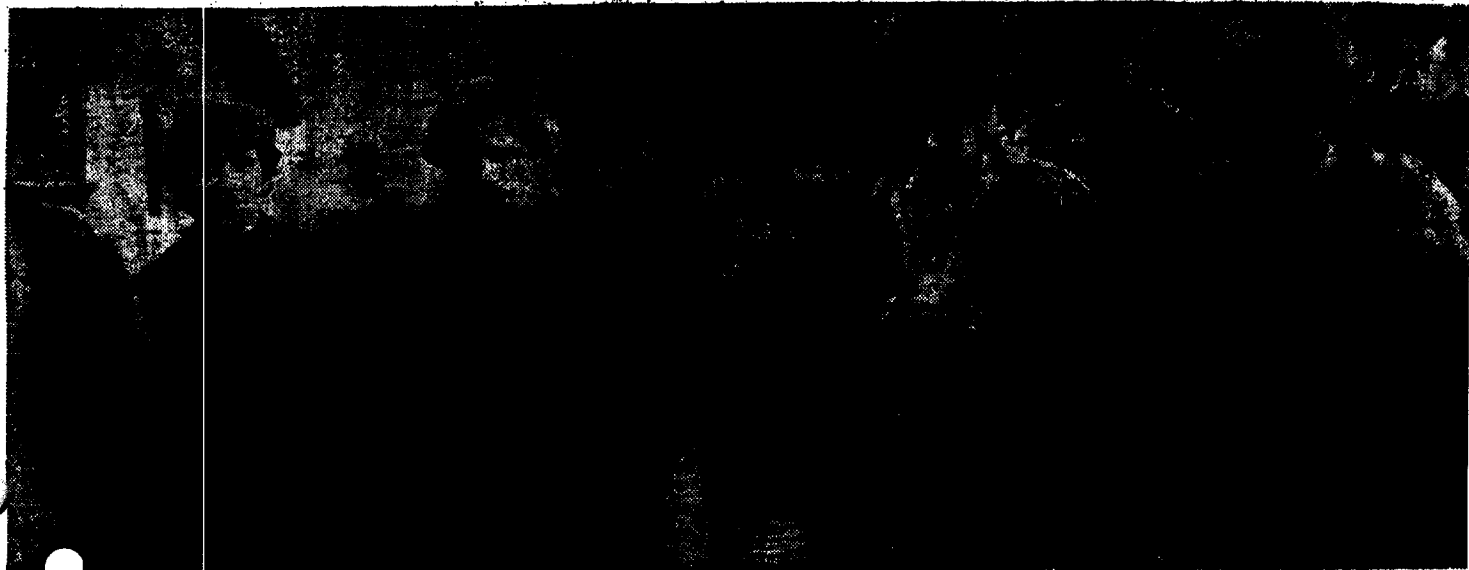
Op het plein voor het Europeehuis vond een voetwassing plaats, een ceremonie die bestond uit vrotijk watertronselen in warm water, waarvoor de dirigels van het Europeehuis had gezegd.

SPERTAKELSTUK

Vandaag is het concilie zijn vergadering begonnen met een groot spektakelstuk. Ergens in Limburg op het dorpse punt te Vaals, of bij het monniken van de Maastrichtse bisschop, zal een groot spektakel worden gehouden. Politie uniform was bij het provo-concilie wettelijks te bespeuren. Wel had een groot aantal rechercheurs in de omgeving rond het Europeehuis de wijk.

het vrije volk 14 11 66

SCHEURING BEDREIGDE PROVO KONSILIE

● Een groep Provo's wandelend Borgharen. Op de achtergrond kasteel.

MASSALE VOETWASSING IN PLASTIC BAD GING VOORAF AAN 'PRATEN'

(Van een onzer verslaggevers)

Het eerste internationale Provo Konstituante in het bij Maastricht gelegen kasteel Borgharen droeg gisteren tegelijk een scheuring in de Provo-beweging te betekenen.

De witte vlag, die sinds zaterdag vanaf het kasteel wapperde, werd zondagmorgen weggehaald en vervangen door een rode. Onder leiding van Rob Stolk was een groep Amsterdammers zaterdagavond naar het kasteel gekomen om daar via een gestencilde verklaring de oprichting van de 'revolutie van de terroristen' bekend te maken.

De ETE verklaarde het konstituante onwettig, omdat het niet door het proletariaat bijeen zou zijn geroepen en kondigde tegelijkertijd aan, zich op terreeracties te willen gaan toeleggen.

Deze verklaring zorgde voor de nodige verwarring onder de provo's, die uit alle delen van ons land, België, Duitsland, Engeland en Tsjecho-Slowakije gekomen waren. Tijdens de middagvergadering bleek het allemaal nogal mee te vallen. De witte vlag werd naast de rode gehesen en de 'terroristen' bleven helemaal niet de bedoeling te hebben om een scheuring te bewerkstelligen.

Wel werd dezelfde middag een aantal werkgroepen ingesteld, die zich in de komende tijd met provocaties in verschillende richtingen (Vietnam, antifascisme, antireklame) gaan bezighouden.

Een der actiepunten is gericht tegen Sinterklaas omdat volgens de provo's er momenteel uit Spanje niets goeds kan komen. Het ging er om stemmen op een internationaal provotijdschrift te verzamelen.

Voetwassing in een plastic bad

Het konstituante was zaterdagmiddag begonnen met een massale voetwassing in een groot plastic bad op het kasteelplein. Daarna volgde een inleiding van Roel van Duyn, die dit konstituante een 'in memoriam voor de westerse beschaving en voor de socialistische beweging der laatste eeuw' noemde. Van Duyn stelde: 'De proletariër is nu weer even apathisch als vóór de eerste Socialistische International'. Het konstituante nam één minuut stilte in acht 'om de ondergang van het westen te herdenken en wij het nog kunnen'.

Zowel Van Duyn als later ook de Maastrichtse Links-vertegenwoordigers stelden dat in de toekomst de provocatie nog veel meer gepaard moet gaan met het spellement en met creatieve acties. Zondagavond werd in het kasteel zelfs het eerste zogenaamde Luukslaboratorium geopend.

Van Duyn deelde mede, dat Provo de kranten zou gaan drukken van het Ethiopische Bevrijdingsfront omdat Rusland medewerking aan deze organisaties geweigerd heeft. Hij pleitte verder voor een wijk-ethuisen-plan, waardoor de emancipatie van de vrouw zou kunnen worden doorgevoerd. Hij riep op tot sabotageacties tegen racemistaten aan auto's.

die van acte van laten dat moet van vader hoe

Provo's vertrokken naar Vietnam

Van Duyn was slechts kwamen het later met besproken plan enkele provo's uit te laten Vietnam om uiteindelijk eens een voorlichting te krijgen en naar ontwikkelde volkeren 'om communicatie te bevorderen'.

Op zaterdag werd Robert... voor een klein... van... de... dat... Amsterdam... ren maar... spektakel... dat... worden...

● De Maastrichtse Provo-leider dra... Mol die de voetwassing verrichtte.

Groep provo's verspreid

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 4 nov. — Ongeveer tweehonderd provo's hebben zaterdagochtend joligig toevallig rock-magier, artiest en rockstar Robert Jasper Grootveld, wilde demonstreren bij het Spaanse consulaat-generaal aan de Oranje-Buwaldaan en het Amerikaanse consulaat-generaal aan het Emmaplein. De mobiele eenheid van de Amsterdamse politie had gisteravond onder leiding van de commissaris R. Groeneveld van het bureau Overstroom, de omgeving van de consulaaten hermetisch afgesloten.

De provo's die rond acht uur in het Vondelpark bij de nog niet officieel geopende speakers-corner, werden toegesproken door Robert Jasper Grootveld gingen, toen 't Spaanse consulaat niet te bereiken was, „happenen" bij het Emmaplein.

PROVO'S TE VROEG IN VONDELPARK

Volkskrant 2-11-66
(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 2 nov. — Ongeveer dertig provo's hebben de beslissing van de gemeenteraad over het voorstel van B en W om in het Vondelpark een speakers corner te richten niet kunnen afwachten. Twee zichtbaar teleurgestelde provocateurs van het provotariaat, Rob Stek en Robert Jasper Grootveld, maakten er gestaten geen geheim van dat ze meer aanhangers hadden verwacht in het Vondelpark, waar volgens 'n bulletin van het provotariaat een bezinningsbijeenkomst gehouden zou worden.

Het provo-bulletin was volgens Robert Jasper Grootveld, niet goed gesteld en daarom werd besloten een nieuwe bulletin te drukken, waarin een nieuwe bijeenkomst aangekondigd zal worden. Grootveld en Stek lieten weten dat ze tegen het regime in Spanje waren. Ook bleek in het Vondelpark opnieuw dat er grote verschillen zijn tussen de zich liederen van het provotariaat en de jongeren.

**Protestantische
Spaanse eisen
ultimatum
per pistool**

De Spaanse eisen aan Nederland zijn nu in een ultimatum vastgelegd. Het ultimatum is gericht op de Nederlandse regering en de Nederlandse bevolking. Het ultimatum is gericht op de Nederlandse regering en de Nederlandse bevolking. Het ultimatum is gericht op de Nederlandse regering en de Nederlandse bevolking.

De Spaanse eisen aan Nederland zijn nu in een ultimatum vastgelegd. Het ultimatum is gericht op de Nederlandse regering en de Nederlandse bevolking. Het ultimatum is gericht op de Nederlandse regering en de Nederlandse bevolking. Het ultimatum is gericht op de Nederlandse regering en de Nederlandse bevolking.

De Spaanse eisen aan Nederland zijn nu in een ultimatum vastgelegd. Het ultimatum is gericht op de Nederlandse regering en de Nederlandse bevolking. Het ultimatum is gericht op de Nederlandse regering en de Nederlandse bevolking. Het ultimatum is gericht op de Nederlandse regering en de Nederlandse bevolking.

Provo loopt tijdens proces rechtszaal uit

(Van onze correspondent)

AMSTERDAM, 1 nov. — De zich komende zomer afscheidende voorzitter van de Amsterdamse rechtbank, uitspraakvoorzitter J. S. de Waard, is vandaag de dag van de Amsterdamse rechtbank uitspraakvoorzitter, omdat hij het niet meer kan met een verklaring van een verdachte, welke niet in de zaak, waarvoor hij uitspraakvoorzitter is, is. De provo staat nu in hoger beroep verstandeloos, want „schreeuwen en vloeren“ op het Spui en het middelen van punitie.

Niet te ontkennen punitie te hebben verspreid, hoewel twee agenten, naar de verklaringen van beiden gezegd, van de twee punitie de zaak, om zijn collega te helpen, diep de verdachte, aangevoerd door een verbaande rechtbank, rustig de zaal uit. De officier van justitie, mr. W. Toussaint, die de bevestiging van het vonnis van de kantonrechter, een week en zes dagen later. De rechtbank doet 14 november uitspraak.

Eerder op de dag waren de provo's Peter H. en Hans T. bij terecht in hoger beroep door de rechtbank wegens schreeuwen en het verspreiden van pamfletten veroordeeld tot een week gevangenisstraf. T. werd bovendien voor een jaar (aan Asiel) veroordeeld (omdat hij het uitspraakvoorzitter over het (verste) verstand tot boetes van 20 en 30 gulden. De kantonrechter heeft hem in eerste instantie de boetes opgelegd.

11-11
**Weer boete geëist
tegen provo-raadslid**

AMSTERDAM, 1 nov. — Tegen het Amsterdamse provo-raadslid H. B. B. de Vries heeft de officier van justitie bij de Amsterdamse rechtbank maandag in hoger beroep wegens overtreding van een artikel der algemene politieregelingen bevestiging van het kantoorstrafnis van 20 gulden boete eindelijk vijf dagen geëist.

Het betrof „bij een verkeerscontrole aanwezig zijn en zich daarbij niet onmiddellijk verwijderen of een daartoe gegeven politiebepaling volgens het raadslied had een politie-inspecteur op 23 mei op de Meerwe Zijds Voorburgwal tegen hem op autoritaire toon gezegd: „U gaat nu onmiddellijk naar de Raadhuisstraat”. Dit was volgens de verdachte een overschrijding door de inspecteur van zijn bevoegdheid. Hij had volgens hem moeten zeggen: „In de richting van...”. De inspecteur kan mij — een vrije burger — geen opdracht geven”, zo zei De Vries. Hij was onder protest wél weggegaan.
Uitspraak 14 november.

VOLKRA. 31/10-66

Schelden tot in politiebureau BERUCHTE PROVO KLAAGT OVER MISHANDELING

Demonstranten met honden verspreid

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 31 okt. — De 21-jarige typograaf Peter B., een provo die tal van malen een proces-verbaal kreeg en die enige malen bij de justitie klachten indiende over het optreden van de politie, is zaterdagavond opnieuw aangehouden. Hij wordt nu verdacht van belediging van het openbaar gezag, verzet en overtreding van een artikel van de algemene politieverordening. De jongeman beweert dat hij in het bureau Leidseplein door politiemannen is mishandeld, toen hij weigerde het schreeuwen te staken.

De provo, die nu in het nieuws kwam omdat hij een happening bij het Lievevrouweplein had georganiseerd, werd zaterdagochtend gearresteerd. Hij werd gearresteerd, aldus omdat hij het schreeuwen in de wijk van de politie stakende had. Hij heeft de politie de volgende verklaring gegeven: "Ik heb niet geschreeuwd, maar heb slechts gezegd dat ik niet wil lopen. Dat heb ik gezegd, dat het in de Doelen een politiemansburgwal was, en dat het zaterdagavond een chaos was".

"Ik was gearresteerd op zaterdagavond twaalf uur 's nachts. Toen ik op het Leidseplein bleef doorschreeuwen, stonden twee agenten dat ik door moest lopen. Dit weigerde ik", aldus de typograaf, "toen werd ik gearresteerd."

Ik weigerde bij de arrestanteno te bukken, waardoor ze mij niet in die wagen konden krijgen. Zij hebben me toen lopend naar het bureau gebracht. Ze draaiden mijn arm op mijn rug."

Op het bureau bleef ik doorschelden en schreeuwen. Bek houden, anders slaan we je kiezen uit je mond, zei een agent. Ik zal zelf wel bepalen of ik mijn mond hou, antwoordde ik. Toen hebben agenten mij mishandeld. Ik kreeg een duw, viel met mijn hoofd tegen een muur en kreeg hevige hoofdpijn", aldus de typograaf, die de justitie dus opnieuw een onderzoek wil laten instellen.

Zaterdagavond laat en zondagavond trokken provo's naar het huis van bewaaring aan de Amstelboerseweg, waar zij wilden protesteren tegen het in hechtenis nemen van twee demonstranten, die zaterdag 22 oktober waren gearresteerd bij een demonstratie in de Leidsestraat. Beiden zullen vandaag terechtstaan wegens belediging van het openbaar gezag.

Ongeveer 150 provo's werden zaterdagavond door één groep van de

mobiele eenheid en vijf handgeleiders verspreid.

Zondagavond trokken ongeveer vijftig personen, waaronder leden van de actiegroep Vietnam, opnieuw naar het huis van bewaaring.

Bij de Agnes-kerk, op de hoek van de Corn. Krusemanstraat en het Haarlemmermeercircuit, werd een bekende provo, die zich niet wilde verwijderen door een politiehond in het rechterbeen gebeten toen hij tot driemaal toe een bevel negeerde om door te lopen. De provo liet zich eerst uitvoerig fotograferen en toen door twee leden van het provotariaat ondersteunen. Een van hen begon tegen de politie te schreeuwen en werd aangehouden. De in het been gebeten provo bleek toen plotseling uitstekend te kunnen lopen.

Protest

Later werd door een vrouw een brief in de bus van de woning van de officier van justitie gestopt, waarin werd geprotesteerd tegen de voorlopige hechtenis van de twee demonstranten.

POLITIE LIET ZICH NIET TWEEMAAL BELEDIGEN

Honden verijdelden demonstraties van groepen provo's

Van een onzer verslaggevers
AMSTERDAM, maandag.
Opnieuw werd provo Peter
B. (20) dit weekeinde gearres-
teerd wegens belediging van
politie mannen, gevolgd door
heftig verzet. Zonder enige
aanleiding begon B. zaterdag-
nacht op het Leidseplein twee
surveillerende rijkspolitie man-
nen uit te schelden. De agenten
negerden de schimpsoeken.
Even later werd het hun toch
te kortig, toen de provo weder-
om ging schelden, nu omdat de
politie mannen niet reageerden.
Daarop werd de jongeman ge-
arresteerd.
Hij verzette zich hevig, maar
in weinig tijd hadden de politie-
mannen hem het bureau Leidse-
plein binnengewerkt. Tijdens
de schermutseling liep Peter B.
een blauw oog op. Zondag werd
hij naar huis gestuurd, nadat
proces-verbaal was opgemaakt
voor achtereenvolgens beledi-
ging, verzet, schimpsoeken op de
openbare wegen en het zich niet
verwijderen uit een volksver-
zameling.

jongens de boel te verzieken,"
aldus de hoofdinspecteur, aan
wiens onuitputtelijk geduld ein-
delijk een einde schijnt geko-
men.

Brief

Bij de woning van de officier
van Justitie en hoofd van het
arrondissementsparket mr. J. F.
Hartsuiker, heeft een lid van
de actiegroep Vietnam een brief
namens een aantal leden van de
groep in de bus gedaan. Daarin
wordt o.m. gezegd dat de twee
in voorlopige hechtenis zittende
demonstranten hun afkeuring
wildten uiten over het politie-
machtsvertoon bij de demon-
stratie op 26 oktober tegen het
Amerikaanse optreden in Viet-
nam. Zij dringen er op aan deze
twee demonstranten direct vrij
te laten.

Honden

Zaterdagavond werden
100 provo's en hun aanhangers bij
het Huis van Bewaring van de
Amstelveenseweg te proteste-
ren tegen twee onlangs gear-
resteerde Vietnam betogers, die
daar voorlopige hechtenis on-
dergaan.

Hoofdinspecteur A. M. Kop-
pejan van de politie Een-
heid maakte er een veel woer-
den aan vuil en liet de groep
bij de Havenstraat verspreiden
met behulp van honden.

Gisteravond protesteerde een groep
provo's echter opnieuw een
protestbetoging bij het Huis van
Bewaring te houden. Ze droegen
enkele borden met zich
mee.

Gebeten

Tegen de hond van de politie
vier waartekeningen om zich te
verwijderen, kalf en hond staan
het hoofdinspecteur Koppe-
jan voor de rechter naar dit
weekeinde. De hondenhouders
met hun hond en de honden
opdraven. Een hond, die
het niet mocht was op weg te
gaan, werd in de linker been
gebeten.

Het insidelen van de honden
is een bittere zaak. Het
middel is misschien niet zo
sympathiek maar wel doel-
treffend. Elke dag proberen die

Provo's sceptisch over sprekershoek in park

VOKRA 27/10-66

„Schisma” dreigt rond provo-raadslid

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 27 okt. — Bij de Amsterdamse provo's zijn de meningen over de toewijzing van een deel van het Vondelpark als „sprekersoerter” (sprekershoek) verdeeld. Een aardig initiatief neemt provo Lou van Niswegen het plan van B en W, „maar eigenlijk moet de hele stad vrij worden om te happenen, niet alleen een klein stukje van een park. Maar we zullen er wel gebruik van maken. Het Lioverdijc zou eigenlijk naar het Vondelpark overgeplaatst moeten worden. Een goede provo-voorman zegt: „Dit wordt niets, een waardeloos plan. Het provotariaat laat zich geen plaats aanwijzen om happenings te houden”.

Sinds korte tijd hebben de provo's weer een „hoofdkwartier”. De door componist Peter Schat afgeplande Eider op de O.V. Voorburgwal was na een poging tot oprichting gesloopt. Thans heeft men opnieuw in een kelder op de Kerkstraat nummer 40. „Gebied van een provo-sympetisant”, vertelt Lou van Niswegen.

Terwijl in de nieuwe clubkaal de laatste hand wordt gelegd aan het volgende nummer van Provo vertelt Van Niswegen: „Het kan nu beter zijn geweest als sprekersoerter. We moeten maar afwachten wat dat met het Vondelpark wordt. Het lijkt me een beetje koud. 's Winters moet je toch eigenlijk binnen kunnen gaan”.

Haarald Bernad de Vries, die ook het „straatpaviljoen” steeds meer als een „salon-paviljoen” wordt beschouwd, was voor het plan van commentaar onbereikbaar. Hij blijft zijn dagen een groot deel van de leeskamer van raadsleden op het stadhuis, waar

elstereen toevallig niet aanwezig was. „Heel vreemd”, zei een ambtenaar van stadhuis, „hij komt hier dagelijks, hij studeert wat. Och, u moet maar denken, de kachel brandt hier lekker, daar hoeft u hier geen cent voor te betalen.”

Het gedrag van Bernhard de Vries in de gemeenteraad dreigt in de provopartij een klein schisma te veroorzaken. Er is een groep die hem een groot gebrek aan activiteit verwijt, en in zijn plaats liever een ander op de raadszetel zou zien. Het eerste succesje heeft De Vries echter al geboekt. Burgemeester en wethouders hebben in antwoord op zijn vragen meegedeeld, te hopen „dat het binnen afzienbare tijd mogelijk zal zijn de hekken rond het Nationaal Monument te verwijderen.”

Afwachten

Hoofdinspecteur J. Koppelman van de Amsterdamse politie vond het „een juiste gedachte” dat het Vondelpark een sprekershoek rijk wordt. „Je moet natuurlijk nog afwachten hoe dat afloopt”, zegt hij, „want ik geloof nou niet direct dat alle provo's hiermee tevreden zijn. Ze willen immers provoceren? Nou, dat kan in het Vondelpark natuurlijk niet voldoende”.

De heer Koppelman meent dat de belangstelling voor het provotariaat aanzienlijk is afgenomen. „De mensen hebben in de gaten gekregen, dat het toch allemaal gezwets is. De ene keer delen ze krenten uit, de volgende keer misschien wel rozijnen. Nou, en? Ze gebruiken veel dure woorden, maar het heeft geen inhoud. Het stelt helemaal niets voor.”

Tapijten

De wethouder wies de provo's het voormalig herengebouw van de Vrije Gemeente aan de Weteringschans toe, maar het is niet waarschijnlijk dat dit pand spoedig gebruikt zal kunnen worden.

Wethouder Verhey heeft het provotariaat ook de panden De Valk en De Leeuw aangeboden, maar volgens Luud Schimmelpenninck zijn deze gebouwtjes te klein. „We hadden De Doelen ook nog op het oog”, zegt hij, „maar daar zit Simon Vissering al in”. Resteert de boot aan de Jacob Catskade, gekocht van de afbrengst van het beek van Nieuw-Amstel. Maar dit schip is verongelukkig volkomen uitgewoond.

Over de sprekershoek Luud Schimmelpenninck zegt: „Het is niet gestemd. „Ik geloof niet dat het succes wordt. Of we dat wel of niet gaan boycotten? Nou, dat is geen sprake van, maar ik kan wel een garantie geven dat de provo's gebruik van zullen maken. We hebben het eenmaal niet te doen met de gemeente aangelegenheden.”

Amsterdammer Jan van der Weide

(23) was de eerste, die in maart van dit jaar burgemeester Van Hall om een sprekershoek in het Vondelpark verzocht. Sinds enkele weken woon en werkt hij in Kopenhagen. Woensdagavond zei hij door de telefoon „Dat is een geweldige verrassing. Ik heb indertijd wel een briefje van Van Hall gehad, maar ik had er toch niet op gerekend dat mijn plan nog een zou worden uitgevoerd”.

PROCUREUR-GENERAAL HOGE RAAD

VOKRA 19/10-66
**Protest van provo
 niet geheel zinloos**

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 18 okt. — Met een bijzonder mild en uitgewogen oordeel heeft dinsdagmiddag de procureur-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden, mr G. Langemeijer, stelling genomen ten aanzien van de provo's. Het leek in niets op een requisitoir; integendeel: enige voorzichtige waardering voor het verschijnsel was in zijn betoog zeker te onderkennen.

HET ZIJN vooral de middelen die de provo's gebruiken, die hen doen opvallen, aldus mr Langemeijer, die zich voor een belangrijk deel had georiënteerd in het boek „Wat de provo's willen” van provo-voorman Duco van Weerlee. Ze gebruiken ongeoorloofde middelen voor hun doelstellingen; en pretenderen daarbij niet dat die middelen eigenlijk wel geoorloofd zouden moeten zijn.

Toch eersucht

DE PROVO'S komen het meest in conflict met rechtswetgeving van lager niveau — gemeentelijke verordeningen — en zij menen dat zij daarmee niet het recht verbeuren om als goede burgers te worden aangesien. „Een merkwaardige eersucht”, noemde prof. Langemeijer dit. Verder menen zij dat de wet alleen moet worden nageleefd als die wet goed is; maar dat is een kwestie die altijd moeilijk zal zijn uit te maken.

PROF. LANGEMEIJER sprak te Amsterdam tijdens een zeer drukke lunchbijeenkomst van het Amsterdams juridisch genootschap en de notariële vereniging. Hij had zijn voordracht een beleidsname gegeven: „Rechtswettelijke verkenning van de provo-beweging”.

Tegenwraaken

ELKE RECHTSBESCHOUWING erkent dat een opstand in enkele gevallen gerechtvaardigd kan zijn. Maar daaruit kan toch niet worden afgeleid dat een beetje verzet toch zeker te billijken moet zijn. Het kan afkeurenswaardiger zijn, het een revolutie of een tiranniek regime, in het geval namelijk dat er niets goeds door

PROVO'S WILLEN dingen waarvoor

men zeker enige sympathie kan hebben: hun berugtingen van het personen-automotievoer in de stad, hun bekelen van verslaving, hun verzet tegen nivellering. Maar zij komen vaak met zichzelf in tegenspraak. Het voorbeeld als zij terzelfder tijd een speelsere opvatting van het leven propageren en wereldproblemen als honger en oorlog te lijf willen.

IN ELK GEVAL dwingen provo's ons meer rekenschap ervan te geven als de rechtsorde werkelijk wordt verstoord. Het levert een bijdrage tot onze zelfkritiek. Maar de provo's zien vaak niet dat in een klein land als Nederland berusting in veel onvermijdelijk, of onvermijdelijk schijnend kwaad een natuurlijk verschijnsel is.

ELJNA A... wijten van de... zijn in... niet het... ommekeer van kunnen leiden. Van naam is daarvan een voorbeeld. Het is goed te begrijpen als nog niet door het leven beproefde jongeren tegen de oorlog daar in opstand komen. Dat strekt die jeugd tot eer. Maar Nederland bemerkt dat het er geen invloed op kan uitoefenen, een situatie die ons zeker angstaft, maar onvermijdelijk is.

HET IS NIET waarschijnlijk dat de provo-beweging verbetering tot stand kan brengen, maar haar situatie is ook niet geheel hopeloos. De geschiedenis toont soms sterke ombuigingen in het culturele patroon. Het is in beginsel mogelijk dat de provo's hier en daar iemand wakker schudden, maar of zij een grote invloed kunnen hebben, moet worden betwijfeld; zij zijn vaak te storend, ergernisgevend en zij blijven ook te vaak aan de oppervlakte; zij zijn niet erg genoeg, zou men kunnen zeggen.

HET BOEK VAN TUYNNAN. Het titeldeel is vertaald het persoonlijkste Tuynman vertelt over zich en laten van hem en enkele geliefden. Het begin van het verhaal is de vooravond van „de” huwelijksdag, en in het vervolg komt zo alles te sprake wat er in het wereldje van Hans, Roel, Rob en Auke — de geestgenoten worden alleen bij hun voornamen genoemd, wat de vriendschap verhoogt, maar het betreffende wereldje wat klein maakt — voorvalt: rookbommen en piessen maken, hollen voor de politie en tegen de politie ophollen, het drukken van het eigen blad, zich door de stad bewegen en leven buiten de vaste uren van de klok. We krijgen alles te zien, voorzover Hans Tuynman het ziet en hoe hij het ziet. En dat „hoe” is het aardige van dit deel van het boek. Dat „hoe” is een voortdurende relatievering, die voorkomt, dat het doen en laten van de proe's op iets gaat lijken. Tuynmans proe's loopt op ironisering en zelf-ironisering. Het meeste van wat hij zegt, trakt hij bij voortmaat in of achteraf terug. Het mag vooral geen ernst worden, maar de ernst van het spel moet bewaard blijven. Provo zijn wordt daardoor op de eerste plaats: hij de anderen maar ook bij jezelf voortdurend als vaste stukken weghalen, niet stilstaan, maar verschuiven. Provo zijn is een proces van provo worden.

Je moet niet een dik boek in proza als dat van Tuynman lezen. Zijn verhaal is niet te omvangrijk om zijn eigen wijze van schrijven tot een procédé te maken en de levenshouding tot een patroon. Jammer is, dat hij in het tweede gedeelte, „Hittakens openkrabben”, zo liberair gaat doen, met veel griezeligheden en duistere symbolieken en droomachtige situaties: het onheldere grijsel-granzel-proza van ambitieuze beginnelingen. De verrijes, gemaakt in het Huis van Bewaring, zijn gelijk van toon als het proza van het eerste deel, is de lakonikerigheid van het laatste bericht langzaamerhand wat overhaagd.

Foto's: foto's door Hans Tuynman
 Uitgave De Bezige Bij, Amsterdam

Provo-congres in Borgharen

(Van onze correspondent)

AHR 13/10-66

Maastricht, 12 oktober
Vermoedelijk op 12, 13 en 14 november wordt in het Europahuis te Borgharen bij Maastricht een internationaal congres voor provo's gehouden. Organisator is drs. H. Mol, voorman van de met de provo's sympathiserende 'Nieuwe Beweging' te Maastricht. De organisatie geschiedt in nauwe samenwerking met de Amsterdamse provo-beweging. Drs. Mol heeft de volgende vragen gesteld: wat is het thema van het congres? ..Internationaal heren, evenals de Amsterdamse provo's, die zich inzetten voor het sociale leven.

Tijdens een paraceleratie die volgende week met de provo's zal worden gehouden, zal de organisatie van het congres worden besproken. Het congres zal worden gehouden op 12, 13 en 14 november in het Europahuis te Borgharen bij Maastricht.

Als de heer Mol niets anders te zien dan het bedrag dat men voorruit moet stellen ter reservering van het Europahuis. De rijspeltie van de nodige voorzorgsmaatregelen overwegen. De heer Mol heeft laten weten dat hij hoopt dat het congres ordelijk zal verlopen, en dat de samenwerking met de politie prettig zal zijn. Aan het congres zullen o.a. provo's uit Nederland, Duitsland, Frankrijk, België en zelfs Tsjecho-Slowakije deelnemen.

Provo's in HET PAROOL No-16 Britse tv- reportage over Nederland

(Van één onzer vertaalgovern)

AMSTERDAM, dinsdag. — De Britse omroepende televisie maatschappij Granada Television heeft voorbereidingen voor het maken van een reportage over Nederland, waarbij ook een subsidie over de provo's vast komt te liggen. De Engelsen zullen de provo's voor hun medewerking betalen. Volgens bronnen bij het regiment en de commandant van Granada TV is een bedrag van twee duizend Duitse marken in de provokas stortte.

Ein' Hinzugehöriger van die Bayerische Landespolizei wurde wegen eines Konflikts mit Bürgermeister G. van Hall an die Adressen der verschiedenen Polizeien, obwohl sie für die Herstellung eines Reportages über die provo's ein Betrag von zweitausend Duitse marken in die provokas stürzte.

Naar aanleiding hiervan liet de vreemdelingenpolitie weten, dat buitenlandse journalisten en filmers de kans liepen als ongewenste vreemdelingen over de grens te worden gezet, als zij in contact zouden treden met provo's voor het maken van een reportage.

De opnamen van de Britten worden gemaakt in het kader van de reeks "The world of tomorrow". De Britse televisiemensen, die met de voorbereiding van het programma over Nederland is bezig, denken niet dat men van plan is om enkele provo's te interviewen.

Hiervoor zou men per persoon een bedrag van ongeveer vijf Engelse ponden (vijftig gulden) betalen.

Volgens een mededeling van Robert Jasper Grootveld op de provo-teachin zaterdagavond in Frascati, zouden de Engelsen drieduizend gulden voor medewerking van de provo's gaan betalen.

Provo's klagen politie aan

(Van een onzer verslaggevers)

Tegen de Amsterdamse politie zijn zaterdag vier klachten ingediend naar aanleiding van het optreden op 4 oktober toen de politie een kelder aan de Oude Zijde Voorburgwal te Amsterdam binnendroeg.

Peter Schat, eigenaar van het pand dat hij tot 1 oktober aan de provo's verhuurd had, heeft de politie wegens huisvredebreuk — zij drongen binnen zonder bevel tot huisopening — aangeklaagd. Peter Bronkhorst die bij deze gelegenheid door de politie werd gearresteerd heeft de politie wegens wederrechtelijke vrijheidsberoving en mishandeling aangeklaagd.

Felice Schuyt klaagde de politie aan wegens mishandeling en diefstal van een hondenketting die bij de arrestatie van Bronkhorst is gebruikt en René Wiegens ten slotte, die eveneens in de kelder aanwezig was, klaagt de politie aan wegens mishandeling.

Het viertal heeft van het voorkomen een aanklacht in te dienen kennis gegeven via een open brief die is gezonden aan de minister van Justitie, de minister van Binnenlandse Zaken, Burgemeester en Wethouders van Amsterdam, de officieren van Justitie en de drie hoofdinspecteurs van Amsterdam.

Provo's bieden mr. Van Hall nu tweé mille aan

(Van een onzer verslaggevers)

De Amsterdamse provo's die vorige week burgemeester Van Hall tot hun beste pubkettelman uitriepen zullen de burgemeester vanmorgen op het stadhuis een cheque van tweeduizend gulden aanbieden.

De provo's zijn niet ingegaan op het voorstel van de burgemeester om het bedrag — dat in eerste instantie duizend gulden groot was — over te maken op de girorekening van de actie voor de Tibetaanse vluchtelingen. Zij zullen de burgemeester vanmorgen vermoeden de prijs zaterdag in gebouw Frascati in ontvangst te nemen.

Volgende om de heer Van Hall gisteravond reeds de meterslange cheque te overhandigen faalden.

De demonstratie aangehouden bij protestmars

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 10 okt. — Tijdens de aanhouding door de PSP en linkse groepen georganiseerde demonstratie tegen de NATO heeft de Amsterdamse politie tranen gas gebruikt om de van D. aangehouden. Door de demonstratie op de aanhouding door de burgemeester. De proef niet vooral. De demonstratie heeft spreken. De demonstratie werd verdacht. De demonstratie werd opgevoerd.

De demonstratieve optocht, die begon bij het De Geestplein en ontbonden werd op het J. D. Meyerplein, werd aangehouden door ongeveer honderd mensen. De demonstratie bood een telegram naar de burgemeester en de leden van de PSP en de PSP te sturen, waarin de demonstratie wordt uitgesproken. De verging van het demonstratie in Nederland zonder de verging van het parlement.

De demonstratie van Amsterdam begon op het J. D. Meyerplein. Daarbij werd de demonstratie van het opgevoerd. De demonstratie van Amsterdam werd aangehouden door sprekers. De demonstratie van Amsterdam sprak over de demonstratie van alleen.

In de avond van het betrekking van de demonstratie. De demonstratie van Amsterdam rond de demonstratie van Amsterdam.

Prijs wordt verdubbeld

Mr Van Hall gaf niet thuis

VOOR DIDVO'S

VOLKRA 140-66
(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 11 okt. — De Raad van Zwarte Pieten heeft zaterdagavond levendig geprotesteerd om afwijzing tien meter lange "Klanspek", waaraan vijf van de provo's minstens honderd leden van het provotariaat hebben meegewerkt, te overnemen. Dit lidmaatschap G. van Hall. De heer van de werkdag van mr. Van Hall om de klanspek te laten gaan. De leden van de afdeling van de Horensgracht voelde er zich voor de Klanspek in ontvangst te nemen. Klanspek werd besloten de cheque vandaag op het stadhuis aan de burgemeester aan te bieden.

Op de Klanspek zijn onder meer enige mandaten geplakt die kort geleden door de politie in beslag werden genomen. De burgemeester zal vanmiddag het volgende telegram ontvangen: "In het kader van de door de Klanspek aan U ter beschikking gestelde prijs van duizend gulden heeft de raad van Zwarte Pieten van de Klanspek de eer U konde te doen van het feit dat Klanspek opdracht heeft gegeven de prijs te verdubbelen op verzoek van Uwe doorlichtigheid zoverde zetsende in Frascati antwoordt met zijn om de prijs in ontvangst te nemen. U dient de Klanspek mede te nemen." Het telegram wordt besloten met de namen van de leden van de Raad van Zwarte Pieten.

Zoals bekend had de Klanspek van de Amsterdamse provo-publicity van 1965" toenkend aan mr. G. van Hall. De burgemeester was uitgenodigd de prijs en de cheque in ontvangst te nemen in Frascati. De burgemeester gaf de brief van verhindering en verzoekt het bedrag van duizend gulden te storten op nr. 999 ten behoeve van de vluchtelingen uit Tibet.

Zes weken geëist voor gooien met stenen op 14 juni

(Van een onzer verslaggeefsters)

AMSTERDAM, vrijdag. — Zes weken gevangenisstraf eiste de officier van justitie, mr. H. E. van Renesse, gisteren tegen de 27-jarige pompbestuurder L. J. M. de K., die terechtkend wegens het gooien van stenen in de avond van de 14e juni naar politiemannen en marchandise op de N.Z. Voorburgwal.

„Het is u ten hoogste kwalijk te nemen”, zei de officier, „dat u in de buurt van de Nieuwe Kerk was. Overdag was het mogelijk per ongeluk in het centrum te zijn, maar vele mensen zijn 's avonds tegen alle waarschuwingen in welbewust de narigheid tegemoet gegaan. En daar hoort u ook bij”.

Als getuige was de 34-jarige inspecteur van gemeentepolitie, de heer G. Horstman, aanwezig, die verklaarde dat verdachte een van de drie mannen was die zich losmaakten uit een groepje ordeverstoorders en die stenen gooiden naar het busje waarin hij naar de N.Z. Voorburgwal reed. Verdachte bekende daar aanwezig geweest te zijn maar ontkende niet stenen te hebben gegooid. „Ik dacht dat mijn vrouw door de agenten werd aangevallen en ben toen driftig geworden. Ik herinner me alleen niet dat ik gegooid heb”. Op aanraden van de president van de rechtbank, mr. W. C. Hassoldt bood verdachte zijn excuses aan aan de inspecteur voor het gooien van stenen.

De rechtbank doet op 20 oktober uitspraak.

Provo's kennen mr. Van Hall f 1.000 toe als 'Best-Provo Publicity-Man'

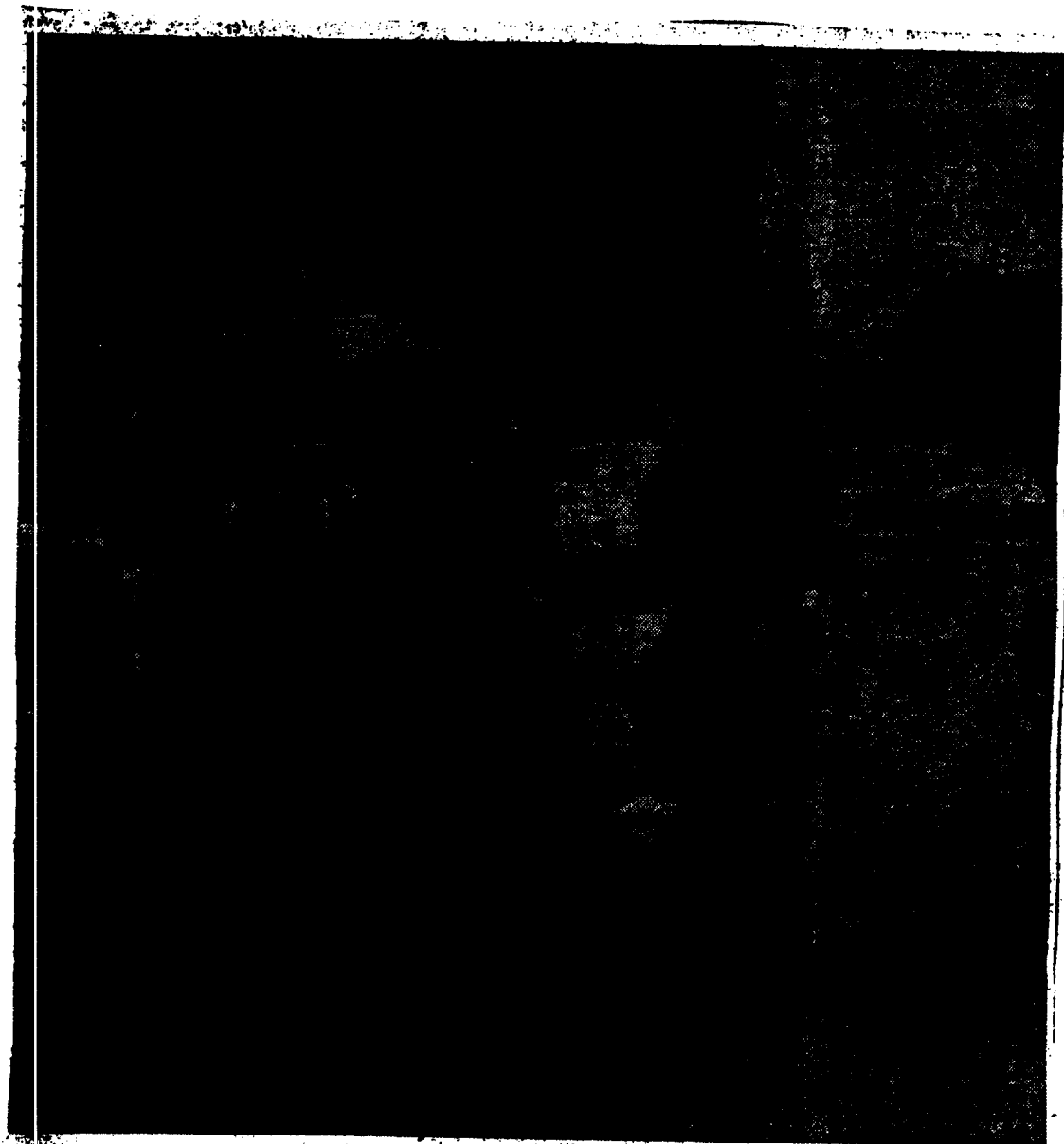
HET PAROOL No. 66

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTERDAM, vrijdag — Een provo-comité, dat zich de „Raad van Zwarte Pieten” noemt, heeft burgemeester G. van Hall van Amsterdam gekozen als „Best-Provo-Publicity-Man 1966” en hem hiervoor een prijs van duizend gulden toegekend. Mr. Van Hall heeft de prijs aanvaard en heeft versoekt het bedrag te storten op het gironummer 289 ten bate van de vluchtelingen uit Tibet.

De provo's stuurden burgemeester Van Hall gisteren het volgende gelukstelegram: „De Raad van Zwarte Pieten van de Klaasbank heeft hierbij de eer U uit te nodigen om zaterdagavond 8 oktober 1966 om 21 uur aanwezig te zijn in het gebouw Frascati (grote zaal) in de Nes te Amsterdam, teneinde aldaar — in het kader van een teach-in over financiële achtergronden van Provo — de Klaasprijs voor „Best-Provo-Publicity-Man 1966” in ontvangst te nemen. De prijs bestaat uit een oorkonde en een som geld ten bedrage van f 1000 (duizend gulden). Een gelijkluidend afschrift hiervan hebben wij aan de pers gestuurd. Hoogachtend, de Raad van Zwarte Pieten”. Het telegram was per opdracht van de Raad van Zwarte Pieten door Jasper Grootveld, J. van Nieuwwege, Rob Stok en Jan van der Vliet.

Burgemeester Van Hall heeft het som geld van de Klaasprijs antwoordelegram gegeven: „Zeer gevoelig voor uw uitnodiging om zaterdagavond 8 oktober 1966 te nemen. De Klaasprijs voor „Best-Provo-Publicity-Man 1966” is mij zeer eerbiedig medegegeven. Het bedrag is in ontvangst genomen. Het is mijn verzoek u het bedrag van de Klaasprijs te willen storten ten bate van de vluchtelingen uit Tibet. Mr. Van Hall.”

De vielen harde klappen
voet het Centraal Station tij-
dens de jacht op de van de

hoofdstedelijke Dam verdreven
colporterende provo's. Een
vechtpartij in het provo-ke-

dertje en vier arrestaties
vermuden het slot van deze
Dierendag-manifestatie.

HV 10-66

Provorellen op Dierendag

(Van een eiser verslaggever)
Interieur van het Provo-ke-
den de Amsterdamse Oudezijde
Wijk 1, naar 2111-1111. In veld
de bij een vechtpartij tussen
en twee roebers en enige
Provo's. De eiser van het pand
naar het kelderdeur, de heer
de Schat, overweegt een wan-
der in 15 dienen wegen huis-
breuk.
De jacht tot de vechtpartij van de
de jacht van vier Provo's gisteren
de Dam. Ter gelegenheid van
de jacht waren de manifestan-
ten in hielden van de hielden
de jacht tot hielden van
de jacht later de Provo's de
de jacht van deze hielden
de jacht van deze hielden, wal-

gerde men deze / 6,25 te aanvaar-
den. Het geld werd toen via een
reductie van het Handelsblad
aangeboden.
Provo's G. D. Het zich arresteren,
naar E. V. G. H. vliechte naar het
kelderdeur waar de deur op slot
ging. Twee roebers kregen
ochter van Provo's hielden stroom
bij het hielden, op zijn speciale
kloppend word de deur geopend.
Een heilige discussie over het mee-
ten of kunnen toen van een bevel
tot hielden uitwerde in een
vechtpartij.
Tegenover Provo's is proces-ver-
baand gemaakt.
Over de hielden van de provo's dat
de jacht onder hield tot huis-
breuk was hielden, wal-

hoofdingsector Bremer van het
bureau Warmoesstraat, dat het
geen kwote was van huisbreuk
meer van aanhouding van een
verdachte was geweest. Recher-
cheurs hadden deur een kier in de
(geolaten) hielden de ontruuch-
te jengen gesien en waren daarom
volgens het wetboek van strafver-
dwing bevoegd de ruimte te be-
troffen, desnoods door de deur in te
trappen.

de Volkskrant van WOENSDAG 5 OKTOBER 1966

AGENTEN VOLGDEN VLUCHTELING Hoofdkwartier Provo veranderd in ruïne

*Veel klachten
bij getreiterde
vereniging*

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 5 okt. — De provokatie aan de Oude Zijds Voorburgwal in Amsterdam is in een ruïne veranderd. „Dat is de schuld van de politie”, zeggen de provo's, die dinsdagmiddag tijdens een persconferentie bevestigden, omdat bij het zoeken naar een ontspannt lid van het provotariaat „ernstig gewonden” waren gevallen. Die „ernstig gewonden” waren een ongeveer 16-jarig meisje, die vertelde een klacht wegens poging tot wurging te stellen indienen, en provo René W. Het meisje had echter geen verwondingen aan haar hals en René W., die beweerde dat de politie zijn arm had geknield, swaarde tijdens de persconferentie heftig met zijn handen.

De provo's zijn boos op de politie, die zich aan huisvredebreuk schuldig zou hebben gemaakt. De justitie zal een reeks klachten krijgen. De typograaf Peter B. (21) werd aangehouden in de kelder. Hij wordt verdacht van „belemmering” (artikel 184 van het wetboek van strafrecht), waarop een maximum straf van drie maanden of 300 gulden staat.

Volgens de provo's werd Peter B. — evenals enige tijd terug op het Spti — bij zijn haren gepakt door de politiemannen, die hem arresteerden. Dat zij zich ook verzet hadden tegen de politie, ontkenden de provo's in koor. „Wij waren bang dat Peter gevond zou raken en hebben hem toen beschermd”, zei men.

Wat er dinsdag precies aan de hand is geweest werd niet duidelijk, doordat uitlopende lezingen werden gegeven en de verhalen steeds sterker werden. De provo's beweren vorige week van een onbekende man, die op voet van oorlog leeft met de Sophia-vereniging tot bescherming van dieren, te hebben gekregen. De provo's hebben de Sophia-vereniging aangeklaagd omdat die boekjes te verspreiden, met een door hen gedrukt para-

Sophia-vereniging steeds geen

prijz op medewerking van provo's. Op de stands van de Sophia-vereniging werden de provo-pamfletten toen ongemerkt tussen de boekjes gestopt. Het kantoor van de vereniging van dierenbeschermers aan de Nieuwe Zijds Voorburgwal kreeg tientallen klachten van mensen, die de pamfletten maar matig apprecieerden.

De provo's verspreidden de vorige week de van de „grote onbekende” gekregen boekjes en hun zelfgemaakte pamfletten. „Toen Ronny van der H. Peter B. en ik 5 gulden 25 bij de Sophia-vereniging wilden afgeven, werd gezegd: „Jullie geld willen we niet”, aldus provo René W. „Die mensen daar werden zelfs handtastelijk. Ze beelden de politie.” De provo's zijn toen naar het kantoor van een krant gegaan, vlak bij het kantoor van de Sophia-vereniging. Zij gaven daar het geld aan een redacteur, die beloofde het bedrag naar de vereniging te brengen.

Verschanst

„Daarna zijn we op de Dam onze eigen pamfletten gaan verspreiden. Ronnie van der H. werd ongekapt. Hij heeft zich tot vlucht. Hij verschanste zich in de provo-kelder en zat twee politiemannen, die hem waren nagelopen, op de deur klempen. Toen wij kwamen, deed Ronny open. Hij herkende onze code-klop. De twee rechercheurs stapten gelijk met ons de kelder in”.

„Peter B. vroeg of ze een bevel tot binnentreding hadden. Daar gaven die rechercheurs geen antwoord op. Ze zochten naar Ronnie, die echter spoorloos was. Peter belde een krant en hield de telefoon voor zich uit, zodat ze op de redactie van die krant konden horen wat er aan de hand

was. Huiselenaar Peter Schat werd gewaarschuwd, die de politiemannen toen voorstelde het boven uit te praten”, aldus het verhaal van René W., die door provo-genoten steeds in de rede werd gevallen en gecorrigeerd. „Er kwam een busje met agenten. Ze sloegen Peter de telefoon uit de hand en grepen hem vast”, aldus René W. Wat er toen gebeurd is in die kelder, werd niet duidelijk. Iedereen gaf een andere lezing. Allen kondigden aan een klacht te zullen indienen.

Kier

Hoofdinspecteur H. Bremer van het bureau Warmoesstraat vertelde: „Twee agenten van ons bureau arresteerden op de Dam een provo wegens overtreding van artikel 56 van de algemene politieverordening”. In dat artikel staat dat het op de Dam verboden is gedrukte of geschreven stukken onder de burgerij te verspreiden. „De agenten — zij waren in burger — konden door een kier in de gesloten kelderdeur de ontspanne jongen zien en waren krachtens het wetboek van strafvoeding (artikel 55 en 123) zelfs bevoegd de deur in te trappen”.

Bij de Sophia-vereniging was men zeer ontstemd over het optreden van de provo's. „Zij hebben ons de gehele dag getreiterd, het was verachtrijklijk”, zei een vrouwelijke kantoerbeidiende van de Sophia-vereniging.

In de avonduren hebben zes politiemannen en twee rechercheurs van de zedenpolitie het aan de Jacob Catskade gemeerde provo-schip doorzocht. Op straat was eerder een van huis weggelopen meisje gevonden, dat aan de bewoners van de Jacob Catskade vertelde dat ze een grote dosis slaaptabletten had ingenomen. Het meisje, dat van het provo-schip was gekomen, werd tijdens naar het Wilhelminagasthuis gebracht. Toen verteld werd dat er nog meer meisjes op het provo-schip slaaptabletten hadden ingenomen, doorzochten politiemannen het schip. Er werd niemand meegenomen.

Politie doet inval aan O.Z. Voorburgwal
HET PAROOL dd. 5 oktober 1966

Vechtpartij en arrestatie in provokelder

HET PAROOL 7/10-66

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTERDAM, woensdag. — Na een inval in de provokelder aan de O.Z. Voorburgwal waarbij een vechtpartij ontstond die een grote ravage tot gevolg had, hebben agenten van het bureau Warmoesstraat gistermiddag omstreeks vijf uur Peter Bronkhorst aangehouden. Hij werd wegens belemmering van politieonderzoek opgesloten.

De inval werd gedaan om een provo te zoeken die zich na zijn aanhouding op de Dam had losgerukt en zich in de kelder zou hebben verstopt. De eigenaar van het pand waartoe de kelder behoort, de componist Peter Schat, is voornemens een klacht in te dienen bij de officier van justitie wegens huisvredebreuk, omdat de politiemannen geen bevel tot arrestatie of bevel tot huiszoeking hadden getoond.

Vier provo's werden op de Dam staande gehouden door twee rechercheurs omdat zij daar pamfletten verspreidden, hetgeen een overtreding van de politieverordening betekent. De pamfletten waren ten dele van de provo's zelf, en ten dele van de Sofia-vereniging tot bescherming van dieren afkomstig.

De provo's hebben gisteren deelgenomen aan een straatactie ter gelegenheid van werelddierendag. De Sofia-vereniging heeft inmiddels een klacht ingediend wegens diefstal van brochures. De provo's ontkennen dat.

PROCES-VERBAAL

Van de vier op de Dam door de recherche staande gehouden provo's werd de 25-jarige kok op het provoschip Frans Kek naar het bureau Warmoesstraat gebracht waar proces-verbaal werd opgemaakt.

De rechercheurs volgden daarna een andere provo, die was weggerend. Zij zouden gezien hebben dat de vluchteling de provo-kelder binnenliep.

De rechercheurs keken door een kier in de kelderdeur. Zij klopten, maar werden niet binnengelaten. Pas toen twee andere provo's arriveerden en in de kelder wilden, konden de rechercheurs ook naar binnen. De gezochte had zich toen kennelijk verstopt.

„De politiemensen waren volgens het wetboek van strafvordering bevoegd naar binnen te gaan, om een verdachte die zich aan aanhouding had onttrokken op te sporen,” aldus hoofdinspecteur H. M. E. Bremer van het bureau Warmoesstraat.

In de kelder ontspan zich een discussie tussen de rechercheurs en een zestal aanwezige provo's, die naar bevelen tot arrestatie en huiszoeking vroegen. Saartje Stolk die ook in de kelder was vertelde: „Ze dreigden ons allemaal mee naar het bureau te nemen. Toen we over huisvredebreuk begonnen smaakden ze: Dit is geen huis. We hebben Peter Schat erbij gehaald, die aankondigde het bureau te zullen bellen. Dat hoeft niet meer, antwoordden de rechercheurs, er is al assistentie onderweg. En toen stormden er wel tien agenten naar binnen. Peter Bronkhorst ging de kranten bellen om dit te melden. Grijp hem maar, zei een politiemann. En toen stakten vijf agenten zich op hem. Hij

LOKAALVREDEBREUK

Peter Bronkhorst is na verhoor hoogsgezonden. Het achttienjarige provo-meisje Felice S., die zich ook in de kelder had bevonden, en op het bureau Warmoesstraat aangifte kwam doen van de vermissing van een ketting, werd wegens lokaalvredebreuk aangehouden.

Volgens de politie stond zij voor de ballie te schreeuwen. Zij weigerde het bureau te verlaten. Zij is na opmaken van proces-verbaal door haar ouders opgehaald.

Politie mannen van het bureau Admiraal de Ruysweg hebben gisteravond een aan de Jacob Catskade gemeerd schip doorzocht. Op het bureau was een tip binnengekomen, dat zich op het schip minderjarige meisjes zouden bevinden, met gevaar voor aantasting van de goede zeden en gebruik van verdovende middelen. Er werd een vijftienjarig meisje uit Den Bosch gevonden, die gevlucht was uit een inrichting in Maastricht. Zij vertelde slaaptabletten te hebben ingenomen.

TV-reporters hadden rel nodig PROVO'S PROVOCEREN TEGEN BETALING

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 3 sept. — De Duitse televisie, die al enige weken bezig is aan een 45-minuten durende documentaire, heeft zich tegen betaling verzekerd van de steun van Amsterdamse provo's en kon gisterocht bij „het Lievevrije" opnamen maken van chargerende politiemannen. Een van de „artisten", de 20-jarige typograaf Peter B., die onlangs na een ruzie op het Spui aan zijn haren naar een arrestantenwagen werd gesleept, werd aangehouden.

Peter B. vertelde zondagmiddag: „Ik heb toe dat er betaald is voor medewerking aan het televisieprogramma. Het geld komt in de kas van het provotariaat. Het geld, dat wij voor persoonlijke interviews ontvangen, verdwijnt in onze eigen zakken, daar moeten we tenslotte van leven". De provo stak op het Spui ook vuurwerk af.

„Ik weet niet of van bewijst dat ik dat niet de politie uitlokte op te treden", zei hij, „maar ik vind het inderdaad dat de politie toestaat dat binnen het magisch centrum (rond het Lievevrije, red.) wel een

interview afgenomen mag worden, maar geen vuurwerk mag worden afgestoken". Hij werd 's nachts om half drie weer op vrije voeten gesteld.

De Duitse camera's snorden zaterdagavond ook in Frascati, waar een teach-in was georganiseerd. Een groep van ongeveer honderd provo's ging na afloop, onder leiding van Rob S., naar het Spui, waar een interview op de film- en geluidsband vastgelegd werd. De politie keek toe.

Toen Peter B. het vuurwerk (een floeper noemde hij het zelf) afstak en het onrustig werd op het Spui,

trokken de manschappen van de mobiele eenheid de lange wapenstokken. In een automatisch in de Spuistraat werd de 20-jarige scholier Frans W. aangehouden, die de politie beledigde. Hij werd ingesloten en in verzekerde bewaring.

Ook in de hal van het Centraal Station werd door de politie in het week-einde tot tweemaal toe de wapenstok gebruikt tegen groepen jongeren, die treinreizigers lastig gevallen zouden hebben. Gisternacht werden bij vechtpartijen in de Amstelstraat ruiten van een meubeltoonzaal en een bankgebouw vernield.

1. Heelsum-bijeenkomsten

Naar H.D mededeelt bestond in de bijeenkomst met de provinciale BVA's (29 en 30 september jl.) - die als geslaagd mag gelden - bijzondere aandacht voor het provo-vraagstuk. Uit hun kring kwam naar voren, dat provo-activiteiten min of meer op bestelling leverbaar zijn. Dit bericht vindt ondersteuning in de mededeling in De Volkskrant van hedenmorgen omtrent het ten behoeve van de Duitse T.V. optreden van provo's tegen betaling. BV acht de bijeenkomst met de politie in Heelsum eveneens geslaagd. Ook hier was het onderwerp openbare orde en veiligheid een van de belangrijkste discussiepunten. BV heeft geconstateerd dat ook de lagere politiefunctionarissen weinig lijn zien voor oplossingen ten aanzien van het provo-vraagstuk.

Aan Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken,
te
's-GRAVENHAGE.

UITGEBEERT

BK 847.794

10 november 1966

Internationaal prove-congres
in het Europahuis te Borgha-
ren.

Hiermede moge ik Uwe Excellentie het volgende berichten:

werd vernemen dat op 12, 13 en 14 novem-
ber a.s., in het Europahuis te Borgharen, een internationaal prove-
congres zal worden gehouden. Volgens

zouden aan dit congres prove's uit Nederland,
België, Tsjecho-Slowakije, Frankrijk en Duitsland deelnemen. Het
thema van het congres is: "Internationaal beraad over de creativiteit
en de consequenties ervan voor het sociale leven".

Het is niet duidelijk om welke reden de Tsjechen belangstelling hebben voor de prove's. Als er inderdaad Tsjechische jongeren naar Nederland zullen komen, zal dit met de goedkeuring van de Tsjechische partij-autoriteiten zijn. De vraag is echter of deze jongeren zelf ook prove's zullen zijn. In Tsjeche-Slowakije kent men weliswaar ook dergelijke jongeren - daar "Marietjes" genoemd - maar gelukkig met dit verschijnsel zijn de autoriteiten daar evenmin als hier.

Welligwaar is een verklaring voor de Tsjechische interesse voor en hun (eventuele) vertegenwoordiging op het prove-congres te vinden in het feit, dat de Nederlandse prove's deel uitmaken van het Jongerencomité Vietnam en van de Astiegroep Vietnam. Het optreden van deze groepen geniet uiteraard de warme belangstelling en instemming van het te Praag gevestigde "filiaal" van het Zuid-vietnamese bevrijdingsfront.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Mr. J. S. Sinninghe Damsté

UITGEBODEN

Aan Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken,
te
's-GR A V E N H A G E.

Provo-concilie in
Borgharen.

851.235

1.

- 8 dec. 1966

Hierbij heb ik de eer Uwe Excellentie
een rapport aan te bieden betreffende bovenge-
noemd onderwerp.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Mr. J. S. Sinnighe Damsté

Dit exemplaar bestaat uit 7 blz.

PROVO-CONCILIE IN BORGHAREN

S a m e n v a t t i n g

Tijdens het op 12, 13 en 14 november 1966 in Borgharen georganiseerde "provo-concilie", werden enige werkgroepen gevormd, die bepaalde acties moeten voorbereiden. Zo is het de bedoeling, dat een NAVO-werkgroep plannen gaat maken om, i.v.m. de vestiging van AFCENT in Limburg, demonstraties te organiseren en de orde te verstoren. Een werkgroep inzake Vietnam is van plan een provo-vertegenwoordiger naar Noord- en een naar Zuid-Vietnam te zenden.

Voorts zouden de provo's van plan zijn om een geruchtmakend rapport over de Bilderbergconferentie samen te stellen en daarbij speciale aandacht besteden aan - wat men noemt - de politieke activiteiten van Prins Bernhard.

Van Amsterdamse zijde werden tijdens het "concilie" enige zgn. "witte geruchten" verspreid, o.m. over een "staatsgreep" in de hoofdstedelijke provo-gelederen. Deze verwarring zaaiende berichten maakten het voor buitenstaanders, inclusief de in groten getale aanwezige verslaggevers, moeilijk om schijn en werkelijkheid van elkaar te onderscheiden.

Dit exemplaar bestaat uit 7 blz.

PROVO-CONCILIE IN BORGHAREN

Op 12, 13 en 14 november 1966 werd in het Europa-huis, gevestigd in het kasteel van Borgharen (bij Maastricht), het eerste internationale provo-congres gehouden. De bijeenkomst, die plaatsvond onder de aanduiding "provo-concilie" en door een zestigtal jongeren werd bijgewoond, bestond uit een openbaar en een besloten gedeelte. Pers en televisie hadden veel belangstelling voor het gebeuren.

1. Openbaar gedeelte

Het congres werd zaterdagmiddag om half vijf "geopend" met een voetwassing op het kasteelplein. Direct daarna sprak de directeur van het Europa-huis een welkomstwoord.

Vervolgens gingen de aanwezigen naar een zaal op de tweede verdieping van het kasteel, waar de provo-ideeënman een inleiding hield over "het witte gevaar". Volgens hem zouden de provocaties in de naaste toekomst worden gericht op het bewustmaken van de verslaafde consument. Voorts zullen verzetsacties worden gevoerd tegen wat hij noemde "een planologische catastrofe, veroorzaakt door auto's, luchtverontreiniging en overbevolking".

Ook diende het provotariaat zijns inziens "provo-missionarissen" naar de onderontwikkelde gebieden te zenden, om daar een vijfde colonne te vormen voor de kolossale legers van het hongerend proletariaat, die zullen volgen. Dit laatste als basis voor een "provo-mondo" een wereldomvattende provo-beweging.

De lezing, die zou houden over "het financiële wezen, de creatieve economie en de zgn. klaasbank" ging niet door. Daarvoor in de plaats kwam een

Dit exemplaar bestaat uit 7 blz.

- 3 -

onder zijn leiding staande seance, waarbij de aanwezigen horen en zien verging. Dit schreeuw-, gil- en klapconcert werd besloten met het op de binnenplaats verbranden van twee witgeschilderde fietsen.

Op de tweede dag van het "concilie" werd allereerst een persconferentie gegeven. Daar werd o.a. medegedeeld, dat het provo-congres die middag tussen half drie en half vijf achter gesloten deuren zou vergaderen. Deze besloten zitting kwam kennelijk in de plaats van een aangekondigde lezing over "Anarchism and creativism" van
die het had laten afweten.

Pers en televisie

De mededeling van de organisatoren, dat het geheim beraad taboe zou zijn voor de aanwezige verslaggevers, wekte van die zijde nog al wat reacties op. Dat was begrijpelijk als men bedenkt, dat een journalist f 15,-, een fotograaf f 30,- en een filmoperateur f 100,- als toegangsgeld voor het gehele congres had moeten betalen. Organisator merkte in dit verband op, dat het provotariaat vroeger veel te danken had gehad aan de pers, maar dat deze thans alleen maar schade toebreacht aan de image van het provotariaat.

De belangstelling van verslaggevers was groot. Reeds de eerste dag arriveerden filmploegen van de Amerikaanse, Belgische, Franse, Nederlandse, Westduitse en Zweedse televisie. De buitenlanders maakten over het algemeen geen bezwaar tegen de gevraagde entreprijzen. Zo werd bekend, dat de Duitsers voor het zgn. "Monitor"-programma (Westduitse televisie, eerste net) dat op 18 november j.l. zou worden uitgezonden, f 260,- betaalden.

Behalve de televisiemensen, waren verder talrijke journalisten van verschillende landelijke en provinciale dagbladen naar Borgharen gekomen. Op een bepaald moment waren er zelfs evenveel reporters als congresgangers aanwezig. Naar verluidt beliepen de toegangsgelden in totaal een bedrag van f 1000,- à f 1500,-.

Dit exemplaar bestaat uit 7 blz.

- 4 -

Bekend werd, dat de ploeg van de Nederlandse Televisie Stichting (NTS) weigerde de gevraagde f 100,- te betalen. Daarop werd deze ploeg niet tot het congres toegelaten. Deze handelwijze wekte bij andere provo-prominenten ontstemming. Gesteld werd, dat het onjuist was om ook de Nederlandse televisie te laten betalen, aangezien deze organisatie tot nu toe veel propaganda voor de provo's had gemaakt en dit - wellicht als gevolg van deze gang van zaken - voortaan niet meer zou doen. Een poging om de NTS-ploeg over te halen alsnog, maar dan gratis, het congres te verslaan liep op niets uit: de NTS weigerde.

2. Besloten gedeelte

Tijdens het intern beraad, dat op zondagmiddag werd gehouden, werden enige werkgroepen gevormd, die tot taak kregen bepaalde acties voor te bereiden. De voornaamste werkgroepen zijn die inzake de NAVO, Vietnam en Spanje.

De NAVO-werkgroep moet plannen maken om rond de vestiging van AFCENT in Limburg demonstraties te organiseren en de orde te verstoren. Het zou in de bedoeling liggen een actie SOS ("Shape op schavot") op touw te zetten, met als hoogtepunt een of andere activiteit op 15 januari 1967 in Maastricht, op welke dag "Amerikaanse troepen onder een Duitse generaal zullen binnentrekken".

De Vietnamwerkgroep heeft het plan een afgevaardigde te zenden naar Noord-Vietnam en een naar Zuid-Vietnam; dit in verband met het feit, dat men in provo-kringen de voorlichting in ons land over de strijd in Vietnam wantrouwt.

Om het zenden van een dergelijke delegatie mogelijk te maken willen de provo's contact opnemen (of zouden zij reeds contact hebben gehad) met de communistisch-Chinese vertegenwoordiging in Den Haag,

Dit exemplaar bestaat uit 7 blz.

- 5 -

met de Amerikanen en met Praag.

Wat de Spaanse werkgroep betreft: op het provo-congres werd vernomen, dat men zijn acties tegen het regiem in Spanje wil intensiveren. Vermoedelijk houdt de werkgroep zich thans bezig met activiteiten rond arrestatie van vijf jonge Spaanse anarchisten, enige weken geleden.

Tijdens de besloten zitting werd voorts gesproken over de uitgifte van een internationaal orgaan. Of de provo's daartoe in staat zullen zijn, is een hoofdstuk apart. Zij hebben immers al de grootste moeite om het "Provo"-maandblad op tijd te laten verschijnen. Het september-oktober nummer kwam pas op 18 november j.l. uit.

Ook zouden de provo's van plan zijn om een geruchtmakend rapport over de Bilderbergconferentie, waarvan Prins Bernhard voorzitter is, samen te stellen. In persberichten wordt in dit verband gesproken over het openbaar maken van de volledige tekst van "geheime stukken" over - wat genoemd wordt - de politieke activiteiten van de Prins. (In

Dit exemplaar bestaat uit 7 blz.

- 6 -

het Haagse provo-blad "Lynx" no. 2 dd. 27 oktober j.l., waarvan de oplage door de politie in beslag werd genomen, kwam reeds een artikel voor over de Bilderberg-conferentie.)

Tenslotte zou besloten zijn om binnen niet al te lange tijd opnieuw een "concilie" te organiseren. Mogelijk zal daar de voorbereiding ter hand worden genomen van een in een ander bericht aangekondigde grote provo-bijeenkomst in het oude RAI-gebouw in Amsterdam, in het voorjaar van 1967.

3. Deelnemers

Aan het provo-congres namen ca 60 jongeren deel.

4. Witte geruchten

Tijdens het congres lanceerden de provo's enige zgn. witte geruchten. Het belangrijkste daarvan was wel de mededeling over de "coup d'état" van de zgn. Revolutionaire Terroristische Raad in Amsterdam. Deze zou in de nacht van 12 op 13 november (dus tijdens het congres) de pers en andere provo-bezittingen uit de zgn. provokelder hebben weggehaald en overgebracht naar een adres in de hoofdstad, dat alleen aan de terroristenraad bekend was. Niets bleek minder waar. Zelfs het bestaan van een dergelijke raad bleek een wit gerucht te zijn.

In hetzelfde "gerucht" werd gemeld, dat er een scheuring was ontstaan tussen de Amsterdamse straat- en salonprovo's. Wat dit onderdeel van het onderhavige gerucht betreft, moet overigens worden aangetekend, dat er onder de provo's ongetwijfeld onderling rancunes bestaan. Voor hen schijnt dat echter een normale zaak te zijn; zij liggen tenminste regelmatig met elkaar overhoop.

Dit exemplaar bestaat uit 7 blz.

- 7 -

Voorts is bekend, dat de niet-Amsterdammers erg vreemd aankijker tegen de provo's uit de hoofdstad.

Van een werkelijke samenwerking tussen beide groepen zal dan ook, volgens insiders, niet spoedig sprake zijn.

Een gedeelte van het na afloop van het geheim beraad verstrekte communiqué moet eigenlijk ook als een wit gerucht worden opgevat. Dit aan de pers verstrekte bericht kan in elk geval worden gezien als de opgeblazen neerslag van hetgeen tijdens de zitting aan de orde kwam.

Het is niet geheel duidelijk wat de provo's met de witte geruchten voor hebben. Zeker is, dat zij er verwarring mee willen zaaien en de buitenwacht in het ongewisse willen laten omtrent datgene wat men eigenlijk van plan is te ondernemen. Daarnaast zouden de geruchten kunnen dienen om eigen inactiviteiten te maskeren. Ook zouden de provo bepaalde acties, die op touw worden gezet, maar in een later stadium onuitvoerbaar blijken, de schijn van een "wit gerucht" kunnen geven om hun gezicht te redden.

7 december 1966.

Bespreking van Dienstleiding BVD met Minister en
Secretaris-Generaal op 11 april 1967.

6. De BVD-activiteit ten aanzien van de provo's is beperkt. De Dienst heeft reeds jaren geleden zichzelf bepaalde limieten gesteld ten aanzien van het begrip "extremistische stromingen" genoemd in het KB. Volgens deze zelf opgelegde normen valt de provo-beweging buiten het werkterrein, omdat een duidelijke politieke doelstelling ontbreekt. In het optreden liggen echter een aantal elementen die de BVD gemeend heeft te moeten bezien. De conclusie is geworden dat er op dit terrein wel enige activiteit behoort te worden bedreven doch dat deze binnen enge grenzen moet worden gehouden. Er moet tenminste een samenhang zijn met een geheime activiteit van een politieke strekking. De Minister verklaart zich accoord met de hoofdlijnen van de gedachtengang. Hij wil graag kennisnemen van de interne normstellingen van de BVD.

2. ID-Den Haag en provo's

Ter sprake komt het in de pers verschenen bericht omtrent het inwinnen door de Haagse politie van inlichtingen omtrent provo's. Provo Den Haag heeft hierover een brief naar de beide Kamers gezonden.

TPC heeft hierover contact gehad met de ID op het moment dat de Commissaris van Politie verklaringen aan de pers aflegde. Voorzien was reeds dat daarbij zou worden gesteld dat de BVD met de zaak niets te maken had.